

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Mindebog 1879-2004

**Ramløse Idrætsforening
26. kreds**

Mindebog

1879 - 2004

for

Ramløse Idrætsforening

26. kreds

Mindebog for 26. Kreds Ramløse Idrætsforening

Redaktion: Leif Petersen, Beth Vigild, Aase Bomholdt

Layout og sats: Aase Bomholdt

Copyright: Forfatterne og Ramløse Idrætsforening

Bogen er sat med Century Schoolbook

Tryk: Buwi Produktion Aps, Helsingør

Oplag: 500 stk.

Udgivet af 26. kreds Ramløse Idrætsforening

1. udgave 1979. 2. udgave 1. oplag 2004

ISBN 87-990327-0-8

Forord

I forbindelse med foreningens 70 års jubilæum i 1949, tog den daværende bestyrelse et virkelig godt initiativ ved at starte en mindebog, som blev udgivet ved foreningens 100 års jubilæum i 1979. I denne bog har tidligere medlemmer på en levende og utrolig interessant måde forstået at skildre deres oplevelser som aktive idrætsudøvere og bestyrelsesmedlemmer i Ramløse Idrætsforening fra starten i 1879 til 1979.

I anledning af foreningens 125 års jubilæum, har den nuværende bestyrelse ønsket at følge op på denne glimrende ide ved at opsummere mindebogen med beretninger fra nuværende og tidligere aktive medlemmer.

Denne mindebog for Ramløse Idrætsforening 26. kreds, er et genoptryk af "Mindebog for Frederiksborg Amts Skytte- Gymnastik- og Idrætsforening 26. kreds Ramløse", med tillæg af yderligere 23 beretninger indhentet i anledning af jubilæumsåret.

Tekst og foto i den første mindebog er stort set uændret, dog er foto placeret lidt anderledes og Frederik Jørgensens indlæg afkortet efter ønske fra Tove Jørgensen. Desuden er teksten i indlæg fra Lars P. Larsen og Christoffer Hansen tilrettet i henhold til den håndskrevne mindebog.

Tak til RIF's bestyrelse for at have fået lov til, at indsamle materiale og redigerer denne bog og en stor og varm tak til de mange medlemmer af foreningen der har bidraget med tekst og billeder, for uden deres store hjælpsomhed og interesse for sagen, havde det ikke været muligt at gennemføre denne fortsættelse af mindebogen.

En særlig tak til Niels Verner Nielsen for teknisk rådgivning i forbindelse med opsætning af bogen og til Lokalhistorisk Arkiv for deres hjælp med at fremfinde ældre foto m.v.

Det er mit håb, at bogen kan være med til at fastholde et varigt minde om foreningen og dens virke til glæde for nuværende og fremtidige medlemmer.

Til slut vil jeg ønske Ramløse Idrætsforening tillykke med 125 års jubilæet med håb om mange gode år i fremtiden.

Aase Bomholdt

August 2004

Indholdsfortegnelse

Forfatter	side
Bestyrelsen i 1949	6
Lars P. Andersen, Lunebjerg, Ramløse	7
Peter Hansen, Baundal, Skærød	8
N. J. Nielsen, Horsebjerggaard, Ramløse.....	9
Margrethe Larsen, Ramløse (tidligere Aagerup)	10
Carl Jørgensen, Taagerup Møllegaard	11
Frederik Jørgensen, Slettegaard, Ramløse	16
Jenny Jørgensen, Ramløse	29
Lars P. Larsen, Ramløse	30
Christoffer Hansen, Lillegaard, Ramløse.....	32
Henrik Pedersen, Hvilhøj, Ramløse	36
Johannes Petersen, Skærød	39
Astrid Jørgensen, Ramløse	43
Orla Larsen, Ramløse (tidligere Skærød)	45
Knud Serup, Ramløse	48
RIF's bestyrelse 1979	51
Sigurd Andersen, Ramløse	52
Johnny Kirstein, interview med Lyng Andersen, Ramløse	54
Inge Birk, Ramløse	57
Bo Vigild, Ramløse	59
Kurt Pedersen, Ramløse	61
Beth Vigild, Ramløse	66
Helmer Nielsen, Ramløse	68
John Bønk Andersen, Ramløse	70
Leif Petersen, Ramløse	73
Preben Pedersen, Skærød	77
Inger Mogensen, Ramløse	78
Grethe S. Larsen, Ramløse	81
Klaus Birk Jensen, Ramløse	86
Torben Bagger, Ramløse	101
Lissie Ohlendorff, Ramløse	104
Frank Lauersen, Ramløse	106
Christian „Nøller“ Asmussen, Altea	108
Christian Ohlendorff, ...	111
Mette Serup, Ramløse	115
Grethe Sørensen, Ramløse	118
Maj Smedegaard, Ramløse	120
Leif Bruhn, Skærød	121
Oversigt over formænd fra 1891 til 2004	123

Mindebog for Frederiksborg Amts Skytte- Gymnastik- og Idrætsforening 26. Kreds Ramløse

I denne Bog har vi tænkt at samle Minder fra Foreningens Tilblivelse i Aaret 1879 til Dato.

Vi er naturligvis klar over, at mange Minder, og maaske mange af de bedste, er gaaet bort sammen med Personer, som i Tidens Løb har været gode og trofaste Medlemmer af Foreningen. Naar vi derfor alligevel har besluttet os til at samle Minder i denne Bog, haaber vi paa velvillig Støtte fra saavel tidligere som nuværende Medlemmer, der kan gengive svundne Tidens Oplevelser.

Syvti Aar er en lang Tid, og Oplevelser, som mange Medlemmer den Gang har haft og glædet sig ved, synes, maaske i Dag uvæsentlige. Vi er ikke af denne Opfattelse, idet vi netop ønsker at fremdrage saa mange Erindringer som mulig fra Foreningens ældste Tid, og vi anser endog disse Erindringer for at være af største Værdi.

Ligesom de alvorlige Begivenheder i vort Lands Historie, der førte til Dannelsen af Skytte- og Idrætsforeninger, er fortalt og gengivet fra Slægt til Slægt i dybeste Alvor og Respekt, saa ønsker vi, at disse Erindringer, som nu nedskrives, maa blive behandlet med samme Alvor og samme Respekt af Efterslægten.

Ramløse i August 1949

Parcellist Jacob Jørgensen	Plantageejer Hans Lassen
Formand for Skydeudvalget	Formand for Idrætsudvalget
Gaardbestyrer Tage Andersen	Frøken Tove Jørgensen
Kasserer	Formand for Gymnastikudvalget
Tømrer Sigurd Andersen	Medhjælper Nandor Kardos

Købmand Lars Peter Larsen
Formand

26de Skyttekreds Stiftelse

I Februar Maaned i 1879 udsendte afdøde Gaardejer Rasmus Christensen indbydelse til en del af Sognets Beboere ældre som yngre til et møde i Ramløse Friskole for at faa stifted en Skyttekreds i Ramløse i dette møde deltog af de ældre Gaardejerne Rasmus Christensen og Kristoffer Hansen, Ramløse og Jens Nielsen Spaanbæk, Skærød og en af de yngre Jens Jørgen Andersen, Skærød Hans Søren Svendsen, Huseby Kristian Andersen, Ramløse og undertegnede.

Kredsen blev stifted og den første Bestyrelse kom til at bestaa af Rasmus Christensen som Formand og Kristian Andersen som Næstformand, Jens Jørgen Andersen, Jens Nielsen Skærød og Hans Søren Svendsen, Huseby.

Kredsen blev tilmeldt til Forretningsudvalget i Hillerød, og fik der sin benævnelse 26. Kreds.

Kredsen fik saa udleveret 2 gamle Forlade Rifler men den ene skød som vinden blæste.

Skydebane fik vi anlagt langs Flaadmaalet ved Arresø udfor Rønnekildes Jorder i 1884 udsatte Kredsen den første Remington Riffel som Premie for bedst Aarskydning.

Fanen

I Bestyrelsen drøftedes om anskaffelse af en Fane man enedes om at prøve en frivillig bidrag. 2 Piger Severine Andersen, Ramløse og Stine Pedersen, Aagerup paatog sig Hvervet og besøgte Sognets Beboere i den anledning, hvor stort et beløb der indkom husker jeg ikke, men Fanen blev anskaffet og jeg hentede den hjem til Ramløse.

Gymnastik havde vi et par vintre paa Jens Olsens gaard i Skærød, under ledelse af Hans Søren Svendsen, Huseby, men den gik istaa paa grund af Forlille Tilslutning.

Dette et kort Rist over Kredsens Stiftelse og dens første virksomhed.

Ramløse i September 1949

Fhv. Parcellist Lars P. Andersen, Lunbjerg, Ramløse

Hvad skal jeg skrive, jeg var ikke Medlem de første aar.

Skydebanen blev flyttet fra Rønnekildegaard til Ramløse Nordkrog paa Gaardejer Peter Jørgensen's Mark, foreningen var ikke saa stor, der var et aar at der kuns var 23 Medlemmer med Skydende og Bidragydende, og det var for lidt, saa fik Bestyrelsen en ny formand, og saa gik det fremad aar for aar, saa det blev den største kreds i Amtet et aar.

Saa fik den en Bane til paa Jens Jørgen Andersen's Mark i Skærød og havde den nogle aar.

Foreningen havde en eller to sammenkomster om aaret hos de forskellige Gaardejer med Dans og Musik og hvad dertil hørte.

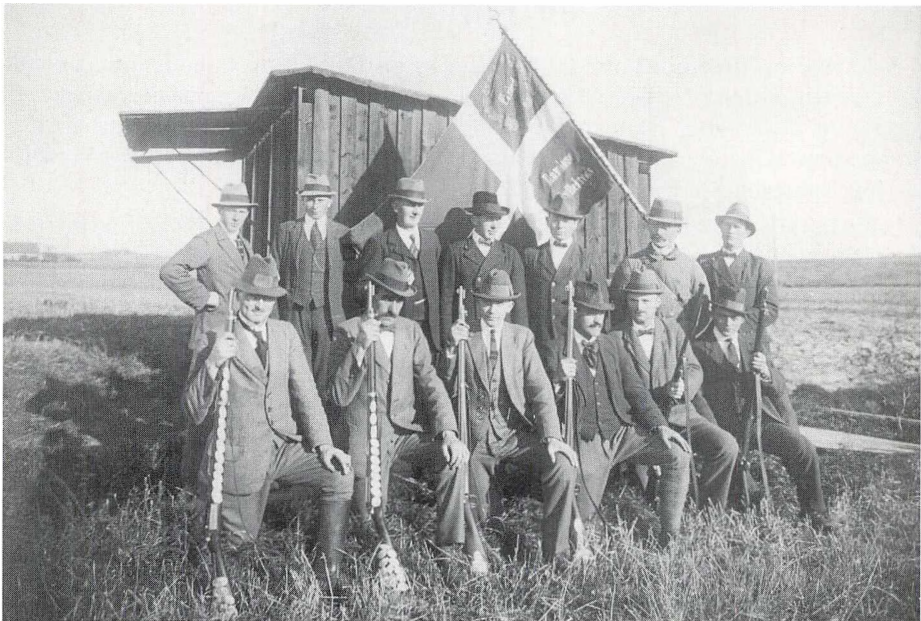
Saa skede det i aaret 87 eller 88, jeg husker det ikke rigtig, at bestyrelsen lavede en stor sommerfest i Ramløse By paa pladsen der hvor Marius Antonsen boer, der var jo ingen Bygninger den gang, de lejede gulv som de gav 20 Kr for og vejret blev godt, saa den gav 150 Kr i overskud det var mange penge den gang, saa humøret var højt.

Saa købte Bestyrelsen selv gulv, og lejede det ud, det første aar var det ude 5 gange å 20 Kr pr. gang.

Det er et kort træk af min oplevelse i Foreningen.

Skærød i September 1949

fhv. Gaardejer Peter Hansen, »Baundal«

Ved „Skydehuset“ på Ellemosevej, år 1922: St.f.v. Hans A. Larsen, Niels Sørensen, Jørgen L. Jørgensen, Hans K. Larsen, Kristoffer Nielsen, Carl E. Petersen, Kristoffer Larsen. Knælende f.v. Frederik Jørgensen, Johannes Andersen, Marius Hansen, Marius Henriksen, Karl Jørgensen, Lars P. Petersen

Skyttekredsens Oprettelse kan jeg ikke mindes, jeg husker kuns, at de havde Skydebane paa Rønnekildegaards Mark, men her kom jeg ikke til at deltage i skydningen. Det var først da Banen sidst i 80erne blev flyttet til Krogmosegaards Mark, at jeg fik Anledning til at være med. Man skød her paa denne Bane mod Nord, op i en stor Mergelgrav, og havde til at begynde med intet Skydehus at søge Læ i. Det første Skydehus man fik anskaffet var en Skibskahyt, der blev købt paa en Strandingsaktion paa Vejby Strand og ført hertil og gjorde Tjeneste i mange Aar som Skydehus.

Til at begynde med maatte Skytterne selv skiftes til at udføre Markørarbejdet, og hver Skytte betalte 2 Kr. i Bidrag og saa fik han 60 Skud herfor, og hvad han skød mere paa en Sommer betaltes ekstra. Aarsbidraget blev saa forhøjet lidt, jeg tror med en 25 Øre, og man fik fast Markør, og som saadan fungerede en Husmand fra Ramløse, den store Mads Nielsen, i mange Aar.

Det var ret almindelig ved Kredsens Efteraarspræmieskydning at man fik Nyttegenstande i Præmie. Sadelmager Søren Larsen, Taagerup leverede mange Skydetasker og Tegnebøger til Kredsens Præmieskydninger, og den første Gang jeg var saa heldig at faa Præmie var en Tegnebog, og det er forresten den eneste Tegnebog jeg har brugt i alle Aarene Siden, saa dens 60 aarige Varighed er et Bevis for den Tids solide Arbejde.

Den gamle Skibskahyt er forlængst afløst af et andet mere moderne Skydehus, og Banen er ogsaa flyttet, men det kan en anden fortælle om.

Det var jo ikke nemt, at faa Vinterøvelserne Gymnastikken, rigtig til at gaa saalænge man ikke havde Forsamlingshus, og dog maa det siges om den Tids unge Karle, at de forstod Betydningen af Gymnastikkens opdragende Virkninger, og mødte trolig paa Tærskeloen hos Gaardejer Søren Hansen »Lillegaard«, Ramløse, om Søndagen, Vinter efter Vinter under L. P. Andersens Ledelse, og senere under min. Men det var jo først da Forsamlingshuset blev bygget, at Gymnastikken fik den rette Plads til at udvikle sig og samle Tilslutning paa, baade for Karle og Drengene. Det var jo gl. dansk Gymnastik jeg i 90erne ledede i Forsamlingshuset, baade med store og smaa, indtil den ny Gymnastik kom frem, og man gik over til den i god Forstaaelse med hinanden. Skal en god Sag fremmes og trives i et Sogn, skal ogsaa alle gode Kræfter samles herom for at føre den frem til Sejr.

Det skal være mit Ønske nu til slut paa disse spredte Erindringer om Arbejdet i Ramløse Skyttekreds igennem 90ernes Brydningstid, at man altid i 26. Kreds vil holde Sammenholdets Fane højt til gavn for Kredsen og herigennem til Gavn for Land og Folk.

Horsebjerggaard i Ramløse

d. 9. Januar 1950

N. J. Nielsen

Skal jeg skrive noget om gymnastik for kvinder indenfor skyttekredsen, må det blive lidt om forholdene ved begyndelsen. Kort efter århundredskiftet blev det første hold for piger dannet. Ole Munk, Ramløse var den første leder. Derefter Valdemar Pedersen, Ågerup, en kort tid. Fra vinteren 1907-08 og nogle år fremefter var jeg leder. Det var nyt materiale der første gang stod i gymnastiksalen. Kun en enkelt havde gået til gymnastik før.

For de stående øvelsers vedkommende var de de samme som for karlene. Efterhånden fik de dog et mere kvindeligt præg. Først med sang til forskellige gangøvelser og senere med sanglege. Lærer Hansen, Jonstrup seminarium, som tilså gymnastikken i skyttekredsene, var stærkt interesseret i at komme bort fra den meget maskuline form.

Gymnastikdragten var en blå lærredsdragt, matrosbluse med hvide bånd og et skørt, der vel var fodfrit, men heller ikke så meget mere. De unge piger i sognet var interesseret i sagen, og de mødte troligt op hver aften til gymnastik. Ad dårlige og mørke veje kom de. En vinter kom en helt fra Ørby, gående.

Det er en glæde at mindes de fornøjelige timer til gymnastik. Det kunde bare været ventet, at noget så nyt i sognet havde mødt forargelse og modstand, men det var ikke så meget tilfældet. Det kan nævnes, at håndbold for piger blev begyndt i de år. Banen var på grd. Søren Hansens mark, Ramløse.

Det må håbes at gymnastik for kvinder som den gode og smukke idrætten er, altid må have en plads i sognet.

Som ungdommen søger de sollyse steder, vil den næres i arbejde af livsfri-ske glæder.

Agerup d. 6 Juni 1956
Margr. Larsen

Gymnaster ca. 1910. Nr. 27) leder Margrethe Larsen, Ågerup, 52) Frederik Jørgensen, 1) Karl Larsen, Ramløse 2) Aksel Nielsen, Nordkrogen 3) Hans A. Larsen, Ågerup 10) Svend Larsen, Ramløse 11) Aage Hald Petersen

Mine Erindringer for Skydning - Gymnastik og Fodbold.

Af Carl Jørgensen

For at begynde fra den Tid, jeg først kan huske, og kunde læse, var i 1893 - har Skydning og Gymnastik interesseret mig. Jeg var fra 1890 til Maj 1899, hos min Farbror og Bestemoder paa Kildedal i Ammendrup (Faders Fødehjem) og saa længe, var det 16. Kreds som jeg først saa i Avisen og derefter 26. Kreds naar det gjalt Gymnastik eller Skydning, og kendte (af Navn) alle de bedste i Amtet.

Dengang var Remington Riffel (1867) der blev brugt, Afstanden var 400 Alen, Skiven var 4-delt og havde samme Størrelse som den senere - lidt før 1900 - 8-delt Skive blev brugt, Skiven var 2 Al. lang og ck. 1½ Al. bred, for hver Træffer blev der tillagt 2 Point - i 10 Skud - 60 Point for førstnævnte, og 100 for sidstnævnte. De fleste af de ældre Skytter havde selv Riffel, Kuglen var Bly og ck. ½ Tomme tyk, derfor blev der i Sidevind en ret stor Afdrift, naar Banen var fritliggende, det var den i Ramløse, fra Syd til Nord.

Kredsen udsatte 1 Riffel næsten hver Aar. Overbestyrelsen i de danske Skytteforeninger gav et Tilskud saa Kredsen kun gav 51 Kr. f. Riflen, og Vinderen 1/4 heraf (12 3/4 Kr.). Skydningen kunde alle, som ikke havde vundet Riffel før, deltage i, det gjalt 60 Skud i Rækkefølge - 6 x 10 Skud, man ladede selv, Hylstre købte vi, Prisen pr. Skud var 2½ Øre efter Skydebogen; et Medlem af Bestyrelsen og 1 af Skytterne havde Mødepligt hver Søndag. Drengene havde ogsaa Skydning med Salonbøsse, en af Bestyrelsen havde Ledelsen her.

Alm. Skydedage var der 2 Skiver, som stod fast, naar 2 Skud var faldet, kom Markøren ud foran Skiverne, klistrede og viste hvor Skuddet sad. Ved den aarlige Kapskydning (2-3 nærliggende Kredse) var der 3-4 Skiver, og saa en Snor fra Huset ud til Markøren og en Klokke ringede, naar der skulde markeres. Der begyntes i Maj og sluttedes i Okt. med Præmie & Mesterskabsskydning. Kapskydning var før Høst, og som Regel 2 fra andre Kredses Baner, og saa Afdelingsskydning, (nu hedder det Storkredse) og saa Amtskapskydning i Hillerød, som blev afholdt i Stenholts Vang, her var 40 Skiver, alle Amtets Skytter kunde deltage; men for at deltage i Kapskydningen skulde der være den forud bestemte % af Kredsen aktive Skytter Aaret forud. Efter Mesterskabsskydning gik alle der var tilbage (4 i Rækken) med alle Fanerne og Hornmusik til Slotspavillonen hvor Festen afholdtes. Formanden Kaptajn Petersen, Frederiksværk (senere v. Navneforandring Oberst Parkov) gik i Spidsen. Som Dreng i 90erne mindes jeg 2. Pinsedag, naar vi i Højbjerg Hegn hørte Hornene klang, saa afsted imøde dem, for at gaa med - og se hvem der gik foran af Skytterne - de havde nemlig vundet Kapskydningen. Først i 1899 deltog jeg som Dreng paa 26. Kreds Bane, det foregik bag Skydehuset (der var Græs) ligeledes i 1900, vi afgav 5 Skud til 4-delt Skive med 2 Point pr. Træffer, og derefter sad man inde i Huset og saa paa de voksne. Banen var paa Krogmosegaard Mark.

1901 første Aar med Riffel begyntes i Maj, og Nybegyndere skulde skyde paa kort Bane (150 Al) og opnaa mindst 70 Point i 10 Skud inden vi måtte være med fra Huset (400 Al.) Jeg slap med 10 Skud; men paa 400 Al. var det ikke saa let, det var jo staaende alt.

De ældre havde hver sin Riffel, og saa var der 2 gl. Rifler vi unge brugte, efter hvert Skud - saa om, bagerst i Rækken igen, der kunde godt være 5 - 6 i Rækken, og mange Dage var der afdrift (vi skød mod Nord), de fleste skulde jo indstille Sigtekornet, efter det sidste Skud - der havde de en Fordel, som brugte 1 Riffel, af en der selv havde Riffel, for naar Ejeren havde indskudt den, var der ikke noget at rette paa Kornet.

Det kostede 2,50 for 60 Skud (deraf 50 Øre f. Medlemsbidrag). Jeg skød kun de 60 Skud. I 1902 gik det lidt bedre; og i 1903 kom jeg med til Afdelingsskydning i Melløse, vi skulde stille med 14 Mand (1/3 af antal Skytter Aaret før), vi mødte med 16, alle med i Hestekøretøj, før dette Aar, var Skytterne opgivet i Rækkefølge før, og med 2 Supleanter og de 10 første som kun skulde gælde, var der flere, gjalt det kun til Pr.skydningen. Ved Amts & Afd.skydning var der 3 Rækker, over 30 Aar, mel. 20-30 og under 20 Aar. Ved mindre Skydninger, over og under 22 Aar. Med 1ste Pr. uddeltes 1 Riffelplade; fra 1/11 1903 var jeg ude at tjene, og i 1905 Soldat paa Kronborg, begge Somre skød jeg paa Daugløkkes Bane (40. Kreds).

I 1906 vandt jeg den af 26. Kreds udsatte Riffel, 1 Remington; men ved at betale Diff. fik jeg 1 8mm, og den blev brugt meget, mange vilde laane den, selv om det var 3-4 Gange dyrere pr. Skud; men saa var de jo fri for at lade; men det tog paa Riffelgangen, efter 3-4 Aar kunde det mærkes; men saa kom der flere 8mm til, alt var staaende indtil 1910, saa blev det indført, 4 liggende 3 knælende og 3 staaende, naar det var 10 Skud, og alle i Rækkefølge.

I 1909 blev Ringskiven indført. Pletten i de gl. Skiver, blev 8-9-10, Pletten blev større til Siderne; men Tillæget f. Træffere bortfaldt. Den første Gang jeg skød til den, var ved Landsstævnet 1908 i Silkeborg; det gik meget godt; men ingen 9 og 10 og 6-7-8 gav kun 67 Point. I 1909 var de sjæll. Amter til Kapskydning paa Hærens Skydebaner paa Amager; men jeg ved ikke hvor mange der var fra Ramløse, jeg var Elev paa Lyngby Landbrugs-skole, saa Cyklen blev brugt til de 1 ½ Mil, og saa snart de 10 Skud var afgivet saa tilbage igen.

Fra 1910 da Skydningen foregik i 3 Stillinger blev der Tilgang af Skytter mellem 25-35 Aar, her en 5-6 Stk., det havde vel knebet med den staaende Stilling (før var det jo alt); men derimod blev Tilgangen af unge mindre det var vel Fodbold, der syntes mere sjovt.

Fra 1910 blev mine Resultater ikke saa gode hver gang, jeg købte Gaard i 1909 - saa Træningen blev mindre, Riffelgangen noget slidt, og saa blev der 2 Pletter naar jeg sigtede. Lægen sagde, at der var to Nerver i Øjet, der berørte hinanden; men til Kapskydningerne bad de mig komme, og det kom jeg til og med 1929. Dermed slut efter 31 Aar som aktiv Skytte, deraf 29 Aar i 26. Kreds.

Gymnastik

Om Vinteren var der kun dette for ungdom, og de fleste prøvede vel ogsaa. Drengene fra 8-16 Aar, og derefter som voksne, jeg kom med efter Nytaar 1896 (10 Aar) i Høberg, den første Opvisning, lidt før Paaske, i Vejby (5 Afd.), der blev 16 udtaget af 33, og jeg naaede at komme med, som den yngste, over Halvdelen var konfirmeret. Der var 6 Hold baade af voksne og Drengene, alt var gl. d. Gymnastik, 2 Dommere bedømte, Højdespring og Længdespring - udv. og indvendig paa tværs af Hesten og Bomspring og Volte og op at staa Bommene, og paa langs - vandret og over med samlede Fødder. Drengene blev bedømt her. Af Karlene udtog Dommerne 4 Mand og Lederen 2 fra hver Kreds = 36 Mand i Enkelmandskonkurr., og der uddeltes 18 Pr.

Kredsens Opvisning var fast, 2den Paaskedag. I 97 fik jeg 2. Pr. begge Steder. I 1898 var der Amtsupvisning i Hillerød, 20 Hold voksne og 16 Hold Drengene, 3. Kreds Frederikssund blev No. 1 - Højberg No. 2 - Frederiksværk No. 3 og Ramløse No. 4. Enkelm. opvisningen - 4 fra hver Kreds - ialt 80 - her fik O. Mortensen 1. Pr. og Graae, begge fra 3. Kr. - 1. og 2. Pr. (der var 30 i - alt) Drengene blev ikke Holdbedømt, 20 fik Pr., her fik jeg den Triumf - at de to med højest Point - var fra 16. Kr. - og Karleholdet løftede os op paa Skuldrene og der blev raabt Hurra for os; min Broder Anders fik 3. Pr. (26. Kr.). Det var en lang Dag; men jeg saa hele Opvisningen. 1899 var sidste Aar i 16. Kr.; i Maj kom jeg hjem og kom i 26. Kr.; men gl. dansk var gaaet istaa i 1899.

Vinteren 1900/01 ledede H. P. Hansen, Aagerup et Hold Karle i svensk G., men der var ikke stor Deltagelse, dem over 20 Aar vilde ikke med; mine 2 ældste Brødre (21 og 23 Aar) var gl. d. G. og vilde ikke, jeg maatte ikke. Vinteren efter 1901 kom jeg med efter Nytaar alligevel - der var 16-17 Stk., det var mest staaende Øvelser - Højde og Længdespring, og saa en Plint, intet Springbrædt og ingen Hest, og ingen Pr.

Der var kun 2 Kredse i Afd. der foruden os, havde Gym. saa der blev Opv. i Vejby (5 Afd.) hvortil vi blev indbudt, de vilde vel se sv. Gymnastik. Med os, blev det 7 Hold voksne - bagefter - ialt 42 Mand til enkeltm. konkurrence, det var første Gang jeg sprang over den store Hest, der blev 21 Præmier, jeg fik 9ende - den første fra 26. Kr. I 1902 var Holdet lidt større. I 1903 havde Ole Munk været paa Kursus i ny dansk Gym. og med god Deltagelse 18 - 20 Stk. - Drengene ogsaa med - Pigerne begynte i 1905, med kun 8 Deltagere, Aaret efter 12 - derefter 18 - 20 Stk. men det var ikke Halvdelen af Sognets Piger. Vinteren 1905 kom jeg til Sognet igen og deltog, sidst paa Vinteren, var Lederen og to Mand p. Frb. Højskole ialt var der 22 Deltagere, Lederen skulde vel se det nye der var kommet frem. Og ved Dyrskuet Fest i Slotpavillonen i Juni, var vi 3 Mand herfra - 24 ialt fra Amtet, Holdet blev ledet af Bojsen fra Højskolen, begge Dele blev ligeledes gantaget Vinter og Sommer Aaret efter.

I 1908 blev v. vor Opvisning udtaget 5 Mand til at deltage i en Landsopvisning i Silkeborg i Juli, der blev udtaget 70 fra hele Amtet, og havde 6-7 Øvelser 3-4 Steder; men det blev 46 der kom med, deraf 4 fra 26. Kreds (2

af de udtagne - Lederen og 1 til) Holdets Leder var Hansen fra Jonstrup Seminarium (Værløse 34. Kr.) 8 Elever herfra var med. De to fynske blev No. 1 og 2 -Frb. Amt No. 4. Vi fik hver 6 Kr. til Turen og til Ophold i de 4 Dage, vi boede hos private og gav 1,25 pr. Dag.

I 1909 blev jeg bosiddende i Sognet og holdt op med Gymnastik. — Dog i 1917 var der Amtsupvisning, hver Afd. skulde stille 1 Hold; men 4 Afd. havde kun 2 Kredse udover Ramløse, som drev G. og det blev saadan; at der kom 10-11 Stk. af forhenværende G. med, saa Holdet blev paa 30 Deltagere. Der var ingen Konkurrence - ingen Pr. - ikke Springbrædt, alt var nu ny dansk Gymnastik.

Men indtil nu er der sket en stor Forandring, - før i gl. dansk - svensk og ny dansk, var det mest staaende Øvelser - gl. dansk dog ogsaa spring; men ingen Smidighedsøvelser, dette er stadig bleven mere og mere brugt, saa nu i 1966, efter hvad man ser i T.V. er det mest dominerende.

Fodbold

I Foraaret 1906 aftalte Gymnasterne at prøve at faa dannet 1 Hold i Fodbold. Vi var saa 2 Mand hos Lærer Hansen i Ramløse og fik lidt Vejledning - han havde i Ferien sat sig ind i Reglerne - om hvor lang og bred Banen skulde være, ligeledes Maalene. Der blev valgt 3 til Bestyrelse og saa blev der begyndt: - De ældre kunde ikke, med det Boldspil, det var bedre de bestilte noget, naar de var konfirmeret, det var kun Drengestregere at løbe og sparke til en Bold; men der var heller ingen over 22 Aar. Efter Høst indbød vi Vejby til en Kamp - det var vist ogsaa første Aar - vi vandt 1-0, jeg var Maalmand - den eneste Gang jeg har staaet i Maal, havde mere Lyst til at sparke derude, og 1907 havde vi 2 Kampe med Vejby og Helsing, den sidste kunde vi ikke klare - de havde spillet 1 Aar mere end vi, og havde ogsaa flere at tage af. - 1908 havde vi 3 Kampe. Højbjerg vandt vi over - Vejby var os jævnbyrdede og Helsing tabte vi til. Derefter sluttede jeg.

Et Par Aar efter kom Boldklubben ind under 26. Kreds.

I 1966 er Fodbold mange Steder ved at tage overhaand, det er en god Sport; men kun i Fritiden, og med et begrænset antal Kampe. Flere Lande betaler Fantasipriser for egne og udenlandske Spillere, det er hvad man paa dansk kalder - Pip.

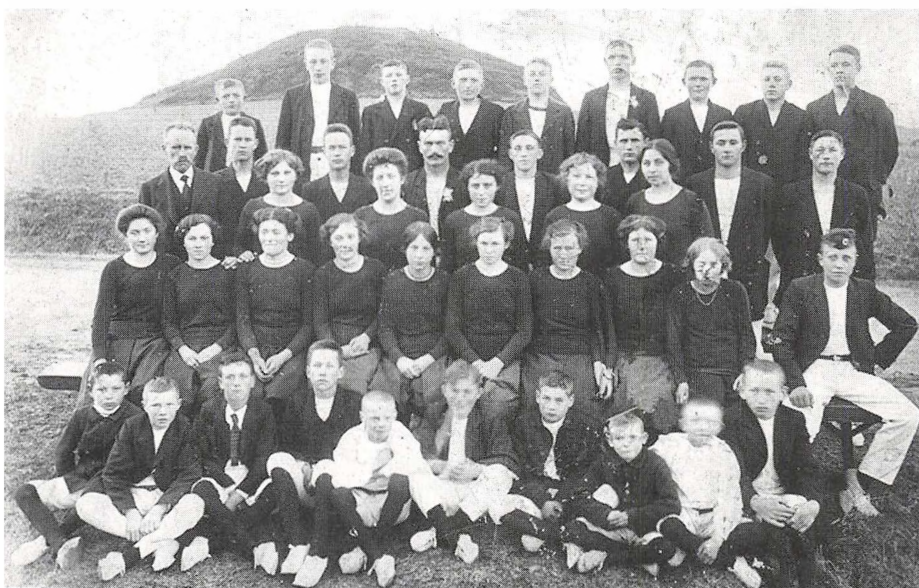
Taagerup Møllegaard

i Juni 1966

Carl Jørgensen.

Gymnastik fra 1906 med bl.a 2) Jens Peter Martinsen, Rolighed 4) Johannes Andersen, Gåselandsgård, Skærød 5) Christian Jørgensen, Slettegård 10) Erland Nielsen, senere Kongensglæde, 14) Anders Jørgensen, Slettegård, 15) Ole Munk, Nøjsomhed, 19) Hans Jensen

Gymnaster ved Forsamlingshuset ca. 1918, gymnastikleder Ole R. Munk yderst til venstre i 3. række

Forsamlingshuset

Af Frederik Jørgensen

Forsamlingshuset i Ramløse blev bygget af 26. Skyttekreds. Det bestod af en Bygning, øst vest, - altsaa langs med Landevejen. Indgang fra nord. Man kom ind i »Gangen«. Der var en Dør til venstre ind til Salen, en ligefrem, ind til den store Stue. Lidt til højre Trappeopgang til Loft og Balkon. Herunder Trappen »Billelsalg«, - en Dør til at lukke, saa man kunde sidde i Fred. I Døren Billethul, - godt og praktisk indrettet. - Ligefrem den store Stue, 4 Fag bred. Vinduer mod syd. Fra Stuen Indgang til den lille Stue, og derfra igen til Køkkenet, ligesom nu. - Den store Sal hvortil der var to Døre, fra den store Stue, var ca. 18 Al. lang og ca. 15 Al. bred. Balkon over den store Stue, - altsaa mod vest, adskilt fra Loftet, hvor der var en Garderobe. Forsamlingshuset var efter den Tids Forhold godt og praktisk indrettet. - Omkring 1910 blev bygget den lille Sidebygning, hvor der siden har været Indgang.

Lidt efter Aarhundredskiftet blev der valgt en Bestyrelse blandt Aktionærerne, og Skytteforeningen har intet haft med Huset at gøre siden, uden ved Ombygninger.

I 1923 blev der foretaget en Ombygning af Salen, saaledes at den nu gaar nord syd, saaledes som den ser ud nu, - kun Scenen blev først bygget i 1928, Jens Petersen Vejgaard, var Fmd. for Husbestyrelsen, da man skulde begynde. Gdr. Rasmus Kristensen, Ramløse, havde skænket det smukke Billede, der endnu hænger over Scenemuren, og jeg husker Jens Petersen sagde, at det bliver nok ikke til noget, - hvis ikke Ole Munk giver et ordentligt Bidrag. O. Munk skrev sig for 40 Aktier á 25 Kr. altsaa 1000 Kr. Undertegnede 200 Kr. og en Del andre Beboere for hver 100 Kr. og atter en Del andre med 25 Kr., saa det nok kunde klares. Ved 2 Baller, som 26. Kreds afholdt samledes saavidt jeg husker 370 Kr. sammen. Gymnasterne gav en 5-10 Kr., men altsaa som Bidrag, - ikke som Aktionærer, - men det bestemtes at 26. Kreds skulde have Stemmeret ved Generalforsamlinger i Husbestyrelsen. Murermester Laurits Andersen, udførte Murerarbejdet og Snedker A. G. Andersen, Tømrer og Snedkerarbejdet. Nedrivningen af den gamle Sal foretoges af Husbestyrelsen, Foredragsforeningen og Skyttebestyrelsen. - Jeg husker den første Dag vi gik derop. Vi havde hver en Madpakke med, og saa tog vi fat. - Selv om vi repræsenterede tre Foreninger var vi som en Familie. Jeg nævner N. J. Nielsen, Ramløse, O. Munk, Ramløse, Hans Andersen, Skærød, Jens Petersen, Vejgd. Hans E. K. Hansen, Ramløse, Carl Jørgensen, Taagerup, Undertegnede var ogsaa fra Skyttekredsen. - Vejassistent N. C. Nielsen fra Helsingør var deroppe om Eftermiddagen, for at vise Overkørsler fra Amtsvejen. I 1928 byggedes saa Scenen, - der blev igen indsamlet enkelte Aktier. Andreas Petersen, Skærød, og Laurits Andersen, Ramløse, udførte Arbejdet. - Ca. 8 Al. øst for Forsamlingshuset, har saa lang Tid jeg kan huske, ligget en Hestestald. Det var en Træbygning med Fladtag. Der var 6 Hestebaase, men den blev fjernet for nogle Aar siden - og er nu Parkeringsplads.

Dilettantforestilling

som Underholdning, paabegyndtes 3-4 Aar efter Aarhundredskiftet. Min Brodér, Jørgen Peder, var Fmd. for Kredsen dengang.

Vi Drenge fik Lov til at overvære Generalprøven. - Her opførtes Faste-lavnsgildet. Den tredje, og paa Kastelsvolden, de tre Smaastykker, og hvor vi alle morede os. Musikker P. Olsen, Ramløse, ledede og spillede for dem. Jeg nævner dem jeg kan huske. Hans Chr. Andersen, Skærød, og hans Brodér Kristoffer, Oskar Olsen, Skrædder Karl Petersen, Kristen Kristensen, (Gaardskarlen i Brugsen). Af Piger, Ludvigs Anna, Nille Larsen og Marie Petersen Rønnekilde. Senere ledede Uhrmager Godtfredsen, Helsing, dem nogle Aar. Han var en hel Skuespiller og Fortæller. Jeg nævner nogle der var med i de kommende Aar. Murer Jens P. Andersen, Jens Petersen, Rønnekilde, Hans Larsen, Ramløse, Harald Jørgensen, Niels Nielsen, Kristian Jørgensen, Kristine Martinsen, Johanne Jørgensen, Taagerup, Petra Larsen, Ramløse. Men i Løbet af nogle Aar standsede Dilettanten, og i Krigsaarene 14-18, slet intet.

Først i 1919 tror jeg, man begyndte igen, og siden har det været almindeligt at baade 26. Kreds og Foredragsforeningen opførte Stykker. Vi har saa ofte moret os over dem. Grunden er, at vi herude paa Landet har ret let ved at opføre Bonderoller, og jeg syntes ogsaa at Valg af Stykker altid har været godt, altid noget med Handling i. Hvor ofte ser vi ikke i Fjernsynet el. hører i Radio noget forfærdeligt skidt. Snart mest med at rende med andres Koner, lidt Frækhed el. Banden, som i Stedet for at være morsomt, er det modsatte. Det er kun en sjælden Gang vi ser et godt gammelt Stykke af den fornøjelige Slags.

Det var vel i 1919 vi begyndte igen. Skrædder P. Nielsen, Helsing, var Leder og Sminkør. Det første Aar opførte vi »Nye Tider« og Paa Kastelsvolden. Andet Aar bl.a. »Slægtningene«, Senere bl.a. Under Hammeren, Jo galere jo bedre, Tordenvej, En Søndag paa Amager, Min egen Dreng, Pigernes Alfred, Landmandsliv, Feriegæsterne, Gifteri, Tvende Par, To Koner i et Hus, o.s.v. Lærer Hedemand ledede et Par Aar, og Lærer Johansen ogsaa et Aar senere. Senere klarede vi det selv. - Man fik gerne lidt Overskud. Vi opførte »Under Hammeren« i Helsing og ligesaa »Pigernes Alfred«. Man lejede Gulv, Tæpper og Kulisser i Nabo foreningen. - Bestyrelse og Dilettanter udførte Arbejdet. Maler Nicolaj Jensen, Holløse, malede Kulisser. Vi drak en Kop Kaffe naar vi var færdige om Aftenen, og der var altid godt Kammeratskab.

Salonskydning

Kaldtes i min Barndom ofte Stuebøsseskydning. Det var ikke noget for voksne Folk. - Det første jeg erindrer var da jeg begyndte min Skolegang i Novbr. 1899. Der stod et Par Pæle, slaaet ned i Jorden nede ved Fuglebækken, i Nordkrogen. Der skød Drengene, under Ledelse af Hans P. Petersen, hans Fader havde Ejendommen, Man skød mod Skiverne der hang

paa Stolperne ved den nordlige Side af Grøften, og den søndre Side der var noget højere var Dækning. Det varede et Par Aar, saa flyttede de ud hos Lars Sørensen, i Nordkrogen, hvor Niels Chr. Sørensen saa havde Ledelsen. Der fik min Brodér Jens Lov at gaa med. Carl E. Petersen, Holløse, gik ud over Mosen, og deltog her i Skydningen. - Efter et Par Aars Forløb flyttedes op til Skærød, hos den senere Sygekassekasserer, Hans N. Hansen, og jeg fik Lov at gaa med. Vi gav 50 Ør. og saa maatte vi skyde 5 Skud om Søndagen, 10 Gange, og sluttede med en Præmieskydning. Der var saa mange Drengene at vi blev delt, over og under 12 Aar. Ved Præmieskydning fik Murer Laurits Olsen første Præmie med 46 Point, og jeg fik 1. Præmie af dem under 12 Aar, ligeledes med 46 Point. Jeg var glad at jeg naaede lige saa meget som de store Drengene, der havde gaaet flere Aar. Jeg fik en meget fin Lommekniv, som blev hengemt en halv Snes Aar som mit kæreste Eje, før jeg vilde bruge den.

Men efter en tre Aars Forløb standsede Salonskydning for Drengene, og kom først mange Aar senere i Gang, ogsaa for voksne. Nu skydes der vel hele Aaret og man faar baade Riffelplader o.s.v. ligesom ved alm. Riffelskydning. Men det var en god Forøvelse for al Skydning.

„Pigernes Alfred“ 1933.

Stående f.v. Instruktør Frederik Jørgensen, Slettegård, Peter Nielsen, Helsinge, Søren Buchwart, Helsinge, Christoffer Hansen, Lillegård, Axel Nielsen, Horsebjerg, Anders Jørgensen, Ernst Larsen, Skærød.

Siddende f.v. tækker Svend Nielsen, Peter Nielsen, Ågerup, Asta Nielsen, Horsebjerg, Lars Jensen, Helsinge, Valborg Nielsen, Baunhøj, Helge Pedersen, Nøjsomhed, Ellen Hedemann, Gunhild Andersen, Gåselandsgård, Skærød.

Geværskydning

Det første jeg erindrer var en Søndag omkring Aarhundredskiftet, mine ældste Brødre skulde ned og være med til at bære Skydehuset fra 300 Al. Til 400 Al. Afstand fra Skiverne i Mergelgraven, paa Krogmosegaards Mark. Banen gik syd nord, over Markvejen til Ellemosen. Skydehuset var en gammel Skibskahyt, ca. 5 Al. bred og 5 Al. lang. To Porte mod nord, til at lukke op, en Dør med Hængelaas mod syd til Indgang, og med Fladtag. Paa samme Tid omtrent skulde der være Fest med Travløb og Kapskydn. Travløbet skulde foregaa paa Lillegaards Mark. Vi havde en Nabo der hed Henrik Hansen, han kom ned og spurgte om vi ikke gik med op paa Atteshøje, derfra kunde vi have Oversigt over Travløbet. Far og vi Drengene gik saa med derop, noget vi ellers ikke maatte. Spændingen om Travløbet var stor. Folk vidste godt hvis Heste der kunde løbe. Der var en halv Snes Heste. P. Jørgen Larsen, Aagerup, havde et Par smaa Letlændere, de var sorte. Den ene af dem blev Nr. 1 tæt fulgt af en skimlet tilh. Jens Christensen, Ramløse, de andre kom noget bagefter.

Vi var saa optaget af Travløbet og sad og vendte Ansigterne mod sydøst. - Pludseligt satte et 5 Mands Hornorkester i med »Dengang jeg drog Afsted«, nede ved Pilen, fra Skomagerbakken, efterfulgt af en 6-7 Faner, og en 60 – 70 Skytter med Geværer i Hvil, og syngende med, - et dengang imponerende Syn, som aldrig gaar af Glemme.

I 1924 flyttedes Banen ned i Skellet mel. Krogmosegd. og Horsebjerggd. Vi havde 460 Kr. i Overskud fra Dilettanten, som var hvad det kostede. - Arbejdet udførte Skytterne mest selv. - I 16 Aars Alderen begyndte jeg paa den »store Banen«. Vi stod først et Par Søndage nede ved Grøften paa Krogmosegaard, der var kun ca. 75 Meter, derefter et Par Gange paa Vejen, - ca. 150 Meter. - Det var jo alt staaende med Remington 67 Gevær. - Det var forresten bedre til staaende Skydning end 89 reglementær Gevær. Men da vi saa om Efteraaret skulde skyde paa 250 Meter, kneb det med Sikkerheden, selv om den gamle 8 delte Skive var større og lettere at opnaa høje Resultater med, end da den mindre 10 delte Ringskive blev indført. - En af de gamle Skytter som jeg beundrede var gamle Mejeribestyrer Mads Nielsen, som i de 17 Aar han var Mejeribestyrer i Skærød, hørte til 26. Kreds. Han trænede sjældent ret meget paa Banen, der var jo et Stykke Vej. - Cykle gjorde han ikke, men ved Kapskydn. ja selv ved Amtsskydn. var han den sikre.

En anden, - lidt yngre, - Karl E. Petersen, Holløse, har nok gjort sig mest bekendt. - Han begyndte som Dreng her i Nordkrogen, ved Salonskydn. og paa sine ældre Dage ogsaa nogle Aar i 26. Kreds. - Ikke saa faa Gange Amtsmester. Ogsaa ved Landsstævner og Østævner, paa Toppen, indtil han rejste til Kanada, hvor han erhvervede en Farm, som han solgte da han var 77 Aar. - Tre af hans Sønner var med i den sidste Verdenskrig. - De to slap nogenlunde fra den, men den ene fik et »Men« som ikke kan forvindes. - Jeg holdt »Dansk Skyttetidende« i mange Aar. Ingeniør Gerlov, København, var Redaktør, og skrev Vejledninger og Skydeteori.

En Kapskydn. 26. Kreds havde erindrer jeg, - det var til den gamle Skive, den blev lidt ejendommelig. Alle Kredsen i 5. Afd. var ret jævnbyrdige med Ramløse. Men ved denne Kapskydn. skød Ramløserne navnlig om Formiddagen, og saa usædvanlig godt. Murer Jens P. Andersen 95 Point, min Brodér Anders 90, og Carl 87 Point, - og de andre fulgte godt efter. Hans Hansen 16. Kreds skød 88, - ellers laa de længere nede. Der var kun mødt to fra Helsing. - Resten skulde komme om Eftermiddagen. Men de to der var kommet skyndte sig hjem og fik stoppet de andre, - da 26. Kreds havde skudt saa godt at man mente de ingen Chanser havde for at klare sig. Naar de ikke var flere deltog de jo ikke i Kapskydn. som jo gjalt Fanepladser til de højeste. - Men Fidusen blev hurtig kendt, og man morede sig lidt.

Frederiksborg Amt og København havde ogsaa engang imellem Kapskydn. - Det var før Østævnerne begyndte. - Københavnerne havde gerne de højeste Resultater, - men Frederiksborg havde flere jævne, saa Frb. vandt gerne Kapskydn. Der var Tjener O. Olsen, han skød et Aar 98 Point og engang 97 Point (gl. Skive). Endvidere A. P. Nielsen, Arne Nielsen, Gerlov, Møller, de laa ogsaa højt til stadighed, internationale, som de var. Ved en Kapskydn. Var min Fætter Karl Petersen 38. Kreds, højest her fra Amtet, og fik en Pokal, med 95 Point. Johs. Andersen 26. Kreds havde ogsaa 95 Point. Men 2 Aar efter da vi skød til 10 delt Ringskiver havde vi igen Kapskydn. med Kb., og skød 15 Skud staaende, og da skød Skomager Andersen, Birkerød 135 Point, og slog alle Københavnerne.

Da jeg var 19 Aar vandt jeg den af Kredsen udsatte Riffel, - en 89. De fleste ændrede jo paa Aftræk og Sigtemidler. Jeg henvendte mig til Uhrmager Godtfredsen, Helsing, han var en god Skytte, og en hel Mester til at lave lette Aftræk og Sigtemidler til at skruereguleres; jeg syntes han lavede den udmærket. Da en af de andre Skytter skulde prøve Aftrækket, udbød han »Den gaar jo bare man peger efter den«. I 1912 vandt jeg Kredsen Mesterskabsskydn. Og havde 24 Point mere end Nr. 2, H. P. Svendsen, i 25 Skud staaende. I 1913 kom jeg paa Overbestyrelsens 5 Ugers Kursus paa Vallekilde Højskole. Vi var 52 Elever som skulde være Skyde og Gymnastikledere, - en herlig Tid, og gode Kammerater. Vi havde ogsaa lidt Fodbold og Kurvebold, - det nuværende Haandbold kendtes ikke dengang, lidt Sanglege el. Folkedans og Komandoøvelse ogsaa, men Hovedsagen for mig var Gymnastik. Ved Afslutningen lavede vi en lille Præmieskydn. Jeg vandt en Højskolesangbog husker jeg. Jeg husker den sidste Kapskydn. jeg var med til før Verdenskrigen. Det var med København. Jeg skulde med Niels Bukh, til Gymnastikopvisning i Sorø, samme Dag, saa jeg vilde tidlig ind og skyde. Jeg cyklede til Hillerød Kl. 5 om Morgenen, og med Toget derfra ud til Amager til Skydningen. Den skulde begynde Kl. 8. Jeg var ogsaa parat, men der var næsten ingen kommet saa tidligt. Det var da man begyndte at skyde i Stillingerne. Jeg skulde skyde staaende til Skive 12, Knælende til 13 og liggende til Skive 14. Prøveskud paa Nr. 11. Hver Standplads indrettet specielt til den Skydning der skulde foregaa. Men det gik galt for mig. Da jeg havde skudt Prøveskud, og skulde flytte til næste Standplads, skød jeg til den samme Skive, hvor jeg havde skudt

Prøveskuddene, - jeg skød en 8, men maatte jo tage mod en O, da det var forkert Skive. Jeg ærgrede mig selvfølgelig. Jeg havde ellers naaet helt op til Topresultaterne. Jeg var jo blandt 20-30 Aar, og Kampen var ikke saa haard der, som over 30 Aar. Men den Skiften Skive blev hurtigt efter skaffet, - der var for mange det gik ligesom mig. Det var sidst i Juli 1914, 8 Dage efter kom Verdenskrigen. Ingen god Ammunition kunde vi faa, - først da Otterup begyndte hjalp det noget, - der fik vi først en billig Øvelsespatron, - men senere en D Patron der var god, - ligesaa Geværløbene fra Otterup blev gode. Hærens Ammunition blev næsten ikke udleveret under Krigen.

Ved Landsfesten i Fredericia 1921, blev en Sergent Repien, fra Præstø Amt Danmarks mester. Han naaede et Par Point over Dr. Madsen, Randers. Der var samlet en stor Menneskemængde, og de begyndte at raabe at de vilde se ham. En stor kraftig Mand fra Præstø Amt som hed Leth, fik ham i en Fart op paa Skuldrene, og med en Bemærkning til de omkrings-taaende, - "flyt jer saa I Jyder, for her kommer sjællænderen".

Til Landsstævnet var der fremskaffet et særligt Mønster i sølvtøj, som præmier-Landsoldaten med Indskriften 1861 - 1921. Jeg fik en stor Spiseske, - den smukkeste jeg har. Ligeledes til Landsfesten paa Dybbøl 1928, var fremskaffet sølvtøj med »Dybbøl Mølle«, kun til brug til Landsfesten. - Ved en Amtsskydn. i Hillerød engang i Tyverne, vandt jeg en 89 Riffel, - men da jeg havde vundet en i Kredsen tidligere, solgte jeg den til Niels E. Sørensen. Ved Besættelsen maatte vi jo aflevere Geværerne til Tyskerne. - Efter Krigen fik vi lidt Erstatning, og jeg købte en tysk Riffel og paasatte »Otterup Pipe«. Den har jeg endnu.

Jeg var med til det 2 Dages Møde paa Ryslinge Højskole, dengang »De danske Gymnastikforeninger« skilte sig fra. Der blev holdt en Del Taler for og imod. Killelose for Adskillelse, og Johan Brydegaard, fra Vallekilde imod. Niels Bukh kom derover den ene Dag men sagde ikke noget, men jeg vidste nok han vilde væk fra Skytterne. Jeg havde egentlig mest Sympati for Johan Brydegaard, der havde arbejdet for baade Skydning og Gymnastik i en Menneskealder, og som for ham var en Hjertesag. Det var vel særligt den militære Tone i Hæren, der frastødte Gymnasterne. Men det var dog de gamle Skytter der indførte Gymnastik i mange Kredse, selv om det var Højskolebevægelsen der nu raadede hos Gymnasterne. Alligevel var det med en vis Vemod man skiltes det Møde.

Nu saa mange Aar efter tror jeg Udbryderne kan se, at de vidst godt kunde være blevet sammen.

Gymnastik

Delingsførere jeg erindrer siden 1891.

Lars Nielsen, Laugø (sen. Gdr. Valby)

H. P. Hansen, Kagerup (Savværksejer Helsingø)

N. J. Nielsen, Ramløse

O. R. Munk, Ramløse (fra 1903)
N. Nielsen, Ramløse
Valdemar Petersen, Aagerup
Fr. Jørgensen, Ramløse
Alfred Larsen, Aagerup (sen. Helsinge)
Christoffer Hansen, Ramløse
Valdemar Jørgensen, Aagerup
L. Larsen, Skærød (sen. Allerslev)
Helmer Jørgensen, Ramløse
Sigurd Andersen, Ramløse
Bent Hansen, Ramløse
Gunnar Sørensen, Aagerup

Kvindelige

Margrethe Larsen, Aagerup
Marie Larsen, f. Nielsen, Ramløse
Nora Petersen, Ramløse Mølle
Margrethe Larsen, Skærød
Birtha Larsen, f. Nielsen, Ramløse (sen. Annisse)
Emmy Hansen, Ramløse
Asta Nielsen, f. Hansen, Ramløse
Sigrid Larsen, f. Jørgensen, Ramløse
Jenny Jørgensen, Aagerup
Tove Jørgensen, Ramløse
Astrid Jørgensen, f. Henriksen, Ramløse
Grethe Sørensen, f. Serup, Ramløse

Frederiksborg Amts Delingsførerforening blev, saa vidt jeg husker, oprettet Vinteren 1908-09, paa det første Delingsførermøde der afholdtes paa Helsinge Kro. Gym. lærer Boyesen, Frederiksborg Højskole var Leder. O. R. Munk, Ramløse, havde ligesom man gør nu, taget 2 Karle med, Niels Nielsen og mig. Der var en Snes Mandlige Gym., og 4 kvindelige. De stod nede paa venstre Fløj ved Øvelsen. Siden var der gerne to Møder om Vinteren. Et paa Frb. Højskole, og et paa Statens Gymnastikinstitut. Siden, da Slangerup Landbrugsskole, blev oprettet, skiftede vi paa Frb. Højskole og Slangerup Landbrugsskole i mange Aar. - Det var jo nogle af datidens kendte Ledere vi Havde. - En enkelt Gang Niels Bukh. Han kendte kun mig, herfra Amtet, og han lod sine Morsomheder gaa ud over mig, men jeg skal love for at de andre fik sig en Svedetur de ikke glemte lige straks. Sanglege og Folkedanse har altid været brugt ved Møderne. Paa Slangerup var det gerne 1 ½ Dags Møder. Karlene overnattede paa Elevværelserne. Pigerne blev indkvarterede omkring paa Gaardene. Vi havde altid nogle Gymnaster med saa der var til Tider et Hundred Stykker ialt. Ved Delingsfører-

foreningens 20 Aars Jubilæumsfest, som afholdtes i Hjørlande Forsamlingshus i 1928, fik jeg saamænd overrakt en Laurbærkrans. Hansen, Jonsstrup Seminarium var den første Formand, senere Valdemar Nelleman fra Espergærde, og P. Christensen, Hellebæk.

Gymnastikballet begyndte da Pigerne begyndte at gaa til Gymnastik. Jeg husker at Pcl. Svend Hansen, Taagerup, spillede Violin for dem. Han fik 5 Kr. for en Aften til Kl. var 2. Vi satte Bukken op saa den passede ham i Højden, og saa satte han Benene paa Plinten, - han havde gerne lange Støvler paa og slog Takt med dem. Naar Karlene gerne dansede i Gymnastiktøj og Sko, syntes han ikke de rigtig kunde trampe i Gulvet. - Vi fik altid Chokolade ud paa Aftenen, - aldrig Kaffe dengang.

Da jeg var 11 Aar var jeg til den første Gymnastikopvisning i Ramløse. - Jeg var spændt paa Begivenheden, men der var intet med Præmier, det var ellers noget jeg havde hørt en Del om. Jeg har en ældre Broder, der hedder Anders. Han havde vundet 2 Kaf teskeer, 2 Strøskeer og 2 Toddy-skeer samt 2 Pengepunge og et Barometer ved Gymnastik. Han fik første Præmie allerede som 10 aarig. 1. Pr. Aaret efter i Frederiksværk, o.s.v. Som 17-18 aarig var han med et Hold paa op mod 50 Mand her fra Amtet, som var til Gym.opvisning i København, og Lederen, Gym.lærer Nielsen, fra Frederikssund. Vi havde en Landpost der hed Lars Poulsen. Han var Musikker, og kom vidt omkring og spille. Han havde ved en Fest talt med Gymnastiklærer Nielsen, og han kaldte Anders for Amtets bedste Gymnast dengang. Som Dreng sagde man om ham, at naar der var Gymnastik var han ikke til at holde hjemme. Hvis der var Snedriver, red han paa Ryggen af N. J. Nielsen gennem Driverne, - Anders havde kun Træsko paa, N. J. Nielsen havde lange Støvler.

Det var ham der gav mig Lyst til at gaa til Gymnastik. - Naa men den første Opvisning blev alligevel en Oplevelse, navnlig da Karlene kom ind, - nogle og tyve Mand. Valdemar Petersen, Aagerup, var Fløjmand, sammen med Hans N. Hansen, Skærød. Ved Indmarchen sang de »Se det lyser for vort Øje,« og ved Afslutningen »Nu er Turen sluttet for i Dag.« - Ih hvor kunde de synge, - det var noget andet end høre Skolebørnene. De havde hvide Skjorter paa, det gav hel Appel ved Armstrækningen. Morsomt var det ved Springene, de bedste blev der Klappet for, - jo det var en Oplevelse. Ogsaa Pigerne, med deres korte Kjoler, der kunde synge og springe over Hesten. Jo vist var det sjov, og selv Provstens Sygeplejerske var med. O. Munk ledede alle tre Hold en Del Aar. Vederlag til ham var der aldrig dengang, - det er først i vor moderne Tid det blev indført. Et koldt og mørkt Forsamlingshus. Men vi er mange der skylder ham Tak, og husker hans noble Skikkelse og Optræden, og hans enestaaende gode Komandostemme. Han giftede sig med en af sine Gymnastikpiger. Da Brudeparret var paa Vej til Kirken, skød man med Geværer, for at hædre Brudeparret, det var Skik dengang. Men Hestene blev sky og løb løbsk, og væltede Vognen. O. Munks Svigermoder slog sig fordærvet og døde et Par Dage efter. - Det var sidste Gang der blev skudt.

Da jeg var 12 Aar begyndte jeg at gaa til Gymnastik. Gik saa blandt Drengene til jeg var 15 Aar. Gik saa i et fra 15 til 18 Aar, da der var saa

mange Karle. Men ved en Gymnastikopvisning, der blev afholdt i Helsing, skulde der udtages Gym. til Landsfesten i Silkeborg 1908. For at gøre Holdet større, og vise hvad Kredsen havde blev de 15-18 aarige slaaet sammen med Karlene. Gymnastikinspektør Hansen, Jonstrup Seminarium, skulde lede og udtage Gym. Han udtog 6 fra Ramløse, - Smedens Jens og Alfred, og Karetmager Chr. Petersen, samt os tre Brødre, Karl, Jens og mig. Da Opvisningen af Kredsholdene var forbi, skulde de udtagne have en Træning med det samme. Det gik meget godt. Midt under Spring over lav Plint, - Længdespring i Strøm, lød pludselig Hansens Fløjte. Jeg tænkte hvad nu. Men han gik bare hen og tog min Bror, Jens om Skuldrene, og sagde. Vis dem lige hvordan et Længdespring skal være, - en Klapsalve fulgte efter. Han var godt 17 Aar gammel den gang, jeg godt 15 Aar. - Men mine Forældre syntes vi var for unge, - vi havde Tiden for os. Mine to ældre Brødre tog saa med. Vi fortsatte saa indtil Decbr. 1910, saa blev Jens syg af Gigtfeber, Nyrebetændelse og Hjernebetændelse og døde 9 Dage efter. Jeg ophørte med Gymnastik og anden Adspredelse indtil 1912, da der skulde være »Olympiske Lege« i Stockholm.

De danske Skytteforeninger havde besluttet at sende et Hold mandlige Gymnaster paa op mod 500 Mand, og et kvindeligt Hold, paa op mod 300 Gymnaster derop ved den Lejlighed, som Tak for hvad vi havde faaet gennem P. H. Lings Gymnastik, til den danske Befolkning, som en Folkesag for Ungdommen. »Ungdom og Idræt« var et Blad som havde stor Udbredelse dengang, og man opfordrede Gymnaster om at tilmelde sig til Turen. Jeg ved ikke om der blev gjort for lidt fra Ledelsens Side her i Amtet. Oberst Parkov, som altid var Skytternes Førstemand, har jeg aldrig set ved vore Amtsopvisninger eller Delingsførermøder. - Ramløse, Højbjerg, Søborg, Hjørlande, Rørbæk og Horns Herred havde da en Del Gymnaster som jeg havde ventet. Nogen Udtagelse var der ikke, da det jo skulde være et Udsnit af Gymnastikkens Deltagere. Jeg var skuffet da Amtet kun sendte en 5 mandlige Gymnaster, til den 3 Dages Træning der skulde være i København, og vidstnok kun 2 kvindelige. Men der var gjort mere fra det øvrige Land, 324 Karle, og godt 150 Piger var der, og det blev en god Tur. I Stockholm var vi i en Uges Tid. Det kostede mig smaa Hundred Kroner, men nu ved man hvordan det gaar til.

Man er ikke lige begejstret for det altsammen. Indmarchen og Aabningen var blandet. Idrætsmændene mødte i deres Sportsdragter, - højst forskelligt, selv fra det samme Land. Tykke, tynde, store og smaa sammenblandet. Indmarchen i Alfabetisk Orden, gerne med spredt Bifald fra deres Landsmænd. Men da det 324 Mand store danske Hold, - hvidklædte enssyede dragter, 4 ved siden af hinanden, med Fanen i Spidsen kom ind, blev der stille paa Stadion. Det saa mærkeligt ud med en saadan Styrke, og saa taktfast de kunde gaa. Det var en Folkesag det gjalt, ikke Rekorden.

Aabningshøjtideligheden glemmes ikke. Efter Velkomsttale og Aabningstale, faldt et mægtigt Hornorkester i med Salmen »Vor Gud han er saa fast en Borg«, medens alle stod Ret. Der var dødsstille noget efter, det var ligesom ingen vilde bryde det uforglemmelige Øjeblik. - Vores Gym.opvisning blev fulgt med Opmærksomhed. Det var noget helt usædvanligt, da de 324

Mand marcherede ind og istemte med alle fire Vers af » Unge Genbyrdsliv i Norden«, saa det rungede langt udenfor Stadion. Og ligesaa Opvisningen. Vi stod paa Numre vi Aftenen før havde sat fast i Græsplænen, saa Retningen var enestaaende. Og naar saa stort et Hold laver Armstrækn. el. alle andre Øvelser, og man har jo Tilskuerne noget paa Afstand, saa ser det meget ensartet ud. Vi havde 20 Sæt nye Bomme, Redskaber og Madrasser. Naar 160 Mand samtidig svinger sig op i Bommene eller springer over Redskaberne, bliver Indtrykket langt anderledes. Vi havde fuldstændig Tilskuernes Interesse, lige til vi ved Udmarchen sang, »Du danske Mand af al din Magt, syng ud om vor gamle Mor.« Vilhelm Christensen, Skaarup, der ledede, takkede straks efter Indmarchen i en »Raaber«, hvad vi fra Ling havde faaet til Danmark. - Vi havde allerede i København, overværet en Opvisning Niels Bukh gav med sit 24 Mands Hold. Nogle andre Slags Øvelser og Spring, end vi var vant at se. Enestaaende, - man fik noget at tænke paa. Dertil kan det altsaa drives.

I 1913 kom jeg paa Vallekilde Højskole paa 5 Ugers Kursus for Gymnastik, og begyndte saa til November at lede Gymnastik for Karle og Dreng. I nogle Aar ledede jeg kun Karlene, men et Aar den Kvindelige Leder var syg, ledede jeg ogsaa Pigerne. Det var da der var Talbedømmelse, som havde afløst Præmierne. K. A. Knudsens Timeplan saa ud som her er opnoteret, - og derefter gaves saa Karakterer for hele Holdet. Dommerne var gerne længere væk fra, ofte Folk som havde været paa Statens Gymnastikinstitut, Gym.højskole fandtes ikke.

Indmarch med Sang.

Inddeling.

A

1. Benøvelse
2. Halsøvelse, Aandedrætsøvelse
3. Armstrækning
4. Sideøvelse
5. Forsideøvelse
6. Rygøvelse
7. Benøvelse

B.

1. Spændbøjning
2. Hævøvelse
3. Ligevægtsøvelse
4. Sideøvelse
5. Forsideøvelse
6. Rygøvelse

7. Benøvelse
8. Gang, Løbeøvelser
9. Spring og Behændighedsøvelse
- C.

1. Benøvelse
2. Sideøvelse
3. Forsideøvelse Lette Øvelser
4. Rygøvelse
5. Aandedrætsøvelse
6. Udmarch med Sang

Det første Aar jeg ledede blev Ramløse Nr. 1 ved Amtsupvisningen i Hillerød med 59 Point. Højbjerg Nr. 2 med 57 Point. Men saa faldt Højbjerg noget tilbage for Karlens Vedkommende. Men Højbjerg og Ølstykke havde i mange Aar gode kvindelige Hold. Søborg havde god Gang i Gymnastik i mange Aar. Ramløse blev Nr. 1 i mange Aar, men saa gik man bort fra Talbedømmelse ogsaa, og fik kritisk Gennemgang af Øvelserne for alle Hold, og saadan er det vidstnok endnu. 69,6 Point var det højeste vi naaede.

Det var godt vi havde et af hele Landet anvendt Skema til Talbedømmelse, det støttede Dommerne meget. Jeg har saa ofte været Dommer, for det meste var vi 3 Mand, ved mindre Opvisninger kun 2 Personer. I 1932 ophørte jeg med al Gym., kun herhjemme lidt Øv.

I 1914 skulde der være Udstilling i Malmø. Industri, Landbrug og Idræt, ligesom ved de »Olympiske Lege«. Man kaldte det »De baltiske Lege«, da det var Landene omkring det baltiske Hav der deltog. En imponerende Udstilling, navnlig Tysklands, Ruslands og Sveriges Industriudstil. var imponerende. Danmark og Finland, saavel som Randstaterne som dengang eksisterede var beskedne med Industriudstill., men paa Sportens Omraade var Finland godt med.

Overbestyrelsen havde anmodet Niels Bukh, om at lede et Hold mandlige Gymnaster derovre. Jeg husker der var 38 Mand der meldte sig til Udtagelse, som foregik nede paa Vordingborg Seminarium. Der blev udtaget 16 Mand. - Niels Bukh havde en halv Snes af sine gamle Gym. fra tidligere Ture han regnede med at faa med. Jeg var med blandt de 16, og vi trænede saa 1 Uge i Vordingborg. Saa hjem en tre Ugers Tid, saa igen en Uge i Vordingborg. Til sidst skulde vi saa samles med de gamle, 3 Dage før Afrejsen. Træningen var strengere end vi havde ventet, - men ingen gav op.

Jeg erindrer den sidste Træningsdag, før vi rejste til Malmø, tog Bukh hele Holdet hen paa Statens Gymnastikinstitut. Vi skulde træne der. Da hele Holdet var opstillet inde i Salen, med Front mod den Bræddevæg, der er i den ene Ende af Salen, gik han hen ruskede lidt i et Par Snore, og straks vendte Væggen sig, og paa den anden Side var et eneste stort Spejl. Mod det kunde hele Holdet saa i Spejlet se Holdet lave Gym. Vi kunde rette os ind, og se alle Enkeltheder som om vi overværede en Opvisning. - En praktisk Maade at rette Fejler paa.

Ligeledes erindrer jeg at Bukh siger til os, da vi skulde afrejse fra Kb. At vi skulde hen paa Banegaarden og modtage et Hold Sønderjyder, under Ledelse af Johs. Juhl, der ogsaa skulde til Malmø. De vilde nemlig ikke under det tyske Flag, under Indmarchen, og maatte ikke gaa under det danske. Men Bukh havde hos Svenskerne faaet udleveret saa mange Adgangstegn, at der var nok til Sønderjyderne med, til den Uge vi skulde være der. Og de gav Opvisning derovre alligevel. Svenskerne forstod hvad Sagen drejede sig om.

En 14 Dages Tid efter Malmøturen, havde vi en Opvisning i Sorø, og den syntes Bukh gik saa godt, at han udbød. I skal faa Lov til at komme til alle de Opvisninger jeg er indbudt til. Vi havde nemlig været indbudt til Opvisning i Prag, - men det blev ikke til noget. Faa Dage efter kom 1. Verdenskrig og saa standsede den Slags.

I 1916 var der et Hold paa 16 Karle og 16 Piger til en Gym. fest i Gøteborg. Der var jeg med. I 1920 var der Olympiske Lege i Antwerpen. Bukh skulde lede Mandsholdet. Jeg kom med blandt de udtagne, og var ogsaa med til 8 Dages Træning paa Ollerup, og nogle Opvisninger. Men Bukh forlangte at vi alle skulde blive derovre i de omtrent 2 Maaneder, til Lege- ne begyndte. - Jeg havde lige overtaget min Fødegård, og jeg syntes jeg daarlig kunde afse saa megen Tid og trak mig tilbage. - I 1923 sendte »De danske Skytteforeninger« et Mands- og et Kvindehold til Udstilling i Gøteborg. Vi trænede 2x4 Dage, og havde en halv Snes Opvisninger rundt i Landet. Der var jeg med. Men det vil blive for langt at omtale det. Det vil ogsaa bare blive Gentagelse af hvad jeg før har skrevet.

Jeg fik Lov at lede Amtsholdene nogle Aar, bl.a. Østævnet i Roskilde, Østævnet i Maribo 1927, hvor min Kone var Fanebærer for Pigerne. Ved Landsfesten i Dybbøl i Skanse 5, ledede jeg ogsaa 104 Karle her fra Amtet. Vi kunde ikke klare os i Færdigheder for f.Eks. Præstø og Sorø. De havde saa mange O. D. Mænd at de kunde omtrent samle et Hold af dem. Der gik mange Aar før Frb. Amt sendte Folk til Gymnastikhøjskolerne.

Før jeg slutter vil jeg lige omtale vores gamle Skolelærer, Hansen. Han kom hertil omkring 1883. Som yngre gik han paa Skydebanen, og var saa Revisor i ca. 25 Aar i 26. Kreds. Nu saa mange Aar efter, kan jeg se, han var en dygtig flittig Lærer. Han havde i mange Aar op mod et halvt Hundrede Børn, i en 3-4 Aargange i Klasserne. Vi gik i Skole hver anden Dag. Man havde spillet Langbold. I 1899 lærte han os at spille Kriket. Vi havde fri ½ Time til Frokost og ½ Time til Middag, og i de 7 Aar jeg gik i Skole var der ikke mange Dage det ikke blev brugt. I 1904 var vi 22 Drengene inde i Frederiksværk, og skulde vise Spillet ved et Lærermøde, - der var 59 Lærere. Min Bror Jens der var 14 Aar dengang var den dygtigste dengang.

I 1904 fik vi en Fodbold, og spillede et Par Maaneder, saa var den spar- ket I Stykker, - det var for dyrt, - Kriketspillet holdt i 10 Aar. I 1905 lærte han os at spille Hocky. Ellers naar det var varmt gik han med hele Klassen ned til Arresø til Badning, og de allerfleste lærte at svømme.

Før vi fik svensk Gym. var Lærer Hansen altid Dommer ved Gym. opvisninger. Vi hørte heller aldrig noget om at Børnene lærte for lidt i Skolen.

Nej, han forstod at lære fra sig.

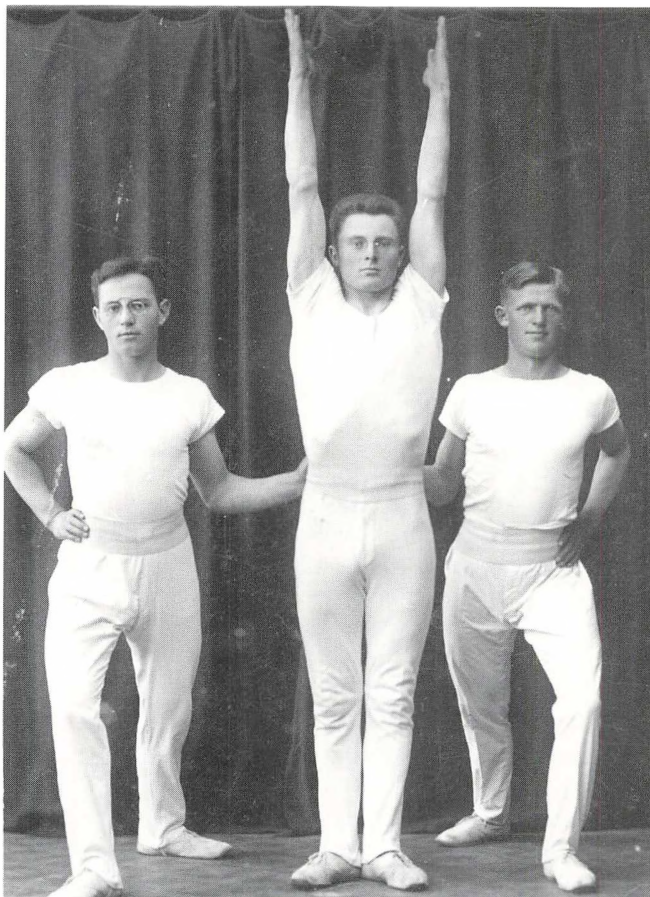
Ja det blev temmeligt langt. Men det er over et Tidsrum af 60 Aar.

Jeg har 60 Sølvplader og et Par Medaljer. De er jo til Erindring. – Men den bedste Tak er, naar jeg træffer gamle Gymnaster og Skytter, naar de møder mig med et Smil. - Tak for det. - Nu saa mange Aar efter, og jeg ikke er meget værd, maa jeg maaske fortælle. Da det saakaldte Landshold i 1923 trænede paa Hadsten Gymnastikhøjskole, sagde Forplejningspersonalet, jeg var Holdets Modelgymnast. Og da jeg ca. 1925, engang varovre hos Niels Bukh, udtalte han ordret. Jeg har gaaet og set saa meget paa Dig Frederik, at jeg ikke kan undvære Dig. - Men jeg foretrak at blive i min Hjemstavn, Ramløse.

Held og alt godt i Fremtiden.

D. 4/10 1966.

Frederik Jørgensen

Frederik Jørgensen i midten fotograferet ca. 1921

Min første Tanke da jeg læste denne Bog var at jeg ikke var berettiget til at skrive i Bogen nu. - Men naar jeg ser hvad min Farbroder Frederik skriver, kan jeg ikke lade være, med at fortælle, om den Oplevelse jeg, - og jeg haaber mange med mig, - havde i 1948. Jeg begyndte allerede i Maj og skrive over til Ollerup, for som gammel O.D.er fra Sommeren 1942, vidste jeg, at Niels Bukh gerne tog med nogle Elitegymnaster paa Turné om Efteraaret. - Jeg havde først spurgt Formanden for 26de Kreds, dengang Købmand L. P. Larsen og de øvrige Bestyrelsesmedlemmer om de vilde være med og arrangere det, og det vilde de gerne, de syntes det vilde være en Oplevelse, saa jeg brevvekslede flere Gange med Niels Bukh.

I Juli var jeg til Elevmøde derovre sammen med min Søster Sigrid, ogsaa O.D.er, der fik jeg snakket rigtigt med dem. De skulde paa en Norges-tur i Rutebil og kunde saa give nogle Opvisninger paa Rejsen op eller hjem. Jeg skrev flere Gange og sidst i August fik jeg det sidste Brev, hvor Turen var fastlagt og vi i Ramløse kunde have dem den 4. September. - Den tredie var jeg hos L. P. Larsen for at hjælpe til med Borddækning, de skulde have Mad deroppe allesammen, naar de kom i Bilen, vi havde faaet en Kalvesteg hos Slagteren, - hver Person fik ellers kun for 1,25 Kr. om Ugen af Kød og Flæsk, da alt endnu var rationeret efter Krigen, og de forskellige Bestyrelsesmedlemmer og jeg selv havde lavet Æblekage til Dessert.

Den samme Aften havde de ringet fra Ollerup derhjem for at høre om alt var klart hos os, de havde talt med Valdemar eller Axel, jeg var jo i Ramløse. - Nu haabede vi kun paa Tørvejr den næste Dag, saa Opvisningen kunde foregaa ude paa Idrætspladsen. - Dagen kom med Graavejr, - jeg cyklede om Formiddagen til L. P. Larsen for at hjælpe til med Middagen. - Og ved 1 Tiden kom Bilen, med Niels Bukh, Arne Mortensen og syngende Gymnaster, det var et dejligt Øjeblik for mig. Efter Middagen kom Niels Bukh op i Stuerne og jeg glemmer aldrig, da han hilste paa Frederik. - »Men det er jo Frederik, sagde han, - og se disse to Mænd, - før saa dygtige og raske - nu syge begge to, - jeg saa til en anden Side med Taarer i Øjnene - det var gribende og se.

Da Kl. nærmede sig 15 og Opvisningen skulde til at begynde, skete det, jeg havde frygtet mest, det begyndte og regne. - Jeg saa for mig selv, den lille Sal og saa Karlens Spring! - Men det gik godt, vi havde Opvisning baade Eftermiddag og Aften. Efter første Opvisning kørte vi hjem til mit Hjem i Aagerup, hvor de ogsaa skulde bo om Natten. - De havde skrevet om ikke Arne Mortensen kunde bo, hvor Niels Bukh boede, da Niels Bukh var delvis lammet i højre Side efter en Hjerneblødning om Sommeren. Han var i et mægtigt Humør da den store Rutebil kørte ind i Gaarden derhjemme. - Efter Aftensmaden kørte vi til Opvisning igen i Forsamlingshuset, hvor der atter var fuldt Hus, - og bagefter sov de hjemme i Aagerup. - Næste Dag da de havde spist Frokost, kørte de til Ramløse,, hvor alle Gymnasterne samledes igen - og de kørte syngende mod Frederiksværk, hvor den næste Opvisning skulde være. Jeg blev staaende til jeg ikke kunde se Bilen mere, en dejlig Oplevelse rigere og jeg vil, til min sidste Stund, med

den dybeste Ærbødighed og Tak ære Niels Bukh's Minde.

Tak til 26de Kr. for at jeg maa skrive her - alt godt ønskes I i Tiden der kommer.

Jenny Jørgensen,
Ramløse d. 9/6 1967
forhen Aagerup.

Af Lars P. Larsen

Ogsaa jeg vil prøve at nedfælde nogle Erindringer i denne Mindernes Bog, og hver især af os har sikkert mange af dem igennem de mange Aar som Medlem fra man som Dreng begyndte paa Fodboldbanen og op igennem Aarene. Jeg tror Ramløse Boldklub blev oprettet omkring 1906 som en selvstændig Forening, paa Rishøjgaards Mark ud for Ramløse Mølle var vor første Bane, hvor Køer og Heste om Dagen sørgede for at Græsset blev holdt saa nogenlunde nede; men en Skovl var et nødvendigt Redskab at have ved Haanden, inden vi begyndte Spillet. Det blev mange forskellige Steder i Sognet vi i Aarenes Løb har spillet paa inden den Kommunale Bane ved Skolen blev anlagt omkring 1938. Jeg husker ikke naar Fodboldklubben ophørte som selvstændig Forening; men maaske andre som skriver i denne Bog kan oplyse Aarstallet da den ophørte og kom under 26. Kreds.

Min første Tid i Bestyrelsen under den første Verdenskrig varede kun til den 1/6 1915 da jeg blev indkaldt til Militærtjeneste. Da Krigen i 1914 brød ud var Arbejdet inden for Foreningen gaaet rent i Staa, de fleste aktive Medlemmer blev indkaldt til Militærtjeneste, det blev en lammende Tid for vor Forening. Der kom vel efter det første Chock lidt gang i Arbejdet igen, men da jeg forlod Foreningen den 1/6-15 som nævnt og var borte fra Sognet i flere Aar kender jeg ikke meget til denne Periode.

Den næste Periode hvor jeg kom med i Arbejdet igen var under den næste Verdenskrig Aaret 1944. Tyskerne regerede da Landet og med dette styres indførelse var der mange ting som var lammet for vort Arbejde. Skydning var totalt forbudt alle Geværer maatte afleveres saavel Salon som 8 mm Riffel, men saa prøvede vi om Luftbøsse ikke kunde holde træningen ved lige. Om den kunde det, for de rigtige Skytter ved jeg ikke, jeg tror ikke de var saa ivrige de manglede vel nok knaldet; men vi var ikke saa faa der øvede os med dem, vi havde Kapskydning med Annisse, som vi vandt og deltog ogsaa i Amtsskydning i Hillerød, hvor vi vistnok blev Nr. 4 og fik en Pokal.

Et lille Intermezzo paa Vejen hjem fra denne Skydning var at to Skytter som kom paa deres Cykler blev standset af en tysk Patrulje, idet der jo var Vaabenforbud og de troede da de saa disse to Cyklister med Gevær paa Nakken at de var galt paa den, men da de saa efter grundig Eftersyn saa at det bare var Luft fik de Lov at køre videre.

Festligheder som Bal var det ogsaa svært for, idet vores Dilettant maatte afvikles paa to Søndage, da vi ikke maatte være i Huset længere end til Kl. 21. Jeg husker da vi gik hjem stod Solen højt paa Vest Himlen - før den tid var det vel mest almindeligt at vi saa den i Øst, naar vi gik fra Bal.

Det var en svær Tid under Krigen, men endelig fik den da ogsaa Ende 5. Maj 1945, den lykkeligste Stund, da vi om Aftenen den 4. Maj i Radioen hørte at Tyskerne havde Kapituleret. Jeg kan ikke beskrive dette Øjeblik i Ord, men at det hører med til noget af det bedste og lykkeligste vort Folk og Land har oplevet er sikkert. Fri, Fri lød det paa vore Læber og aldrig mere skal vi opleve en bitter 9. April mere og saa maa vi haabe at det danske Folk kan vokse op til at det vi nu har faaet maa blive til Lykke for hele vort Folk og gamle Danmark.

Søndag den 18. September 1949 afholdtes Jubilæumsfest i Forsamlingshuset med godt 100 Mennesker om de festligt Pyntede Borde. Jubilæet var en Mærkedag for Foreningens 70 Aars bestaaende og ved denne Lejlighed var der flere tilstede som kunde huske da Skytteforeningen blev stiftet og vi lyttede spændt til hvad de kunde berette fra dengang. Der var fem som vi udnævnte til Æresmedlemmer (vistnok Foreningens første):

Parcl. Lars Peter Andersen, Lundebjerg,

Gdr. Peter Hansen, Skærød,

fhv. Amtsformand Søren Hansen, Slangerup,

Gdr. Ole Munk, Ramløse,

Niels J. Nielsen,

tilstede var ogsaa Amtsf. nuværende Formand Inspektør Ladefoged, Birkerød og Formanden for fjerde Hovedkreds, Otto Jørgensen, Frederiksværk. Aftenen sluttede med Dans.

Ved en smuk og Stemningsfuld Fest, Lørdag den 25. August 1951, indvi- es en ny Fane, initiativet til Køb af denne havde Foreningens Unge Medlemmer taget og ved en Indsamling i Sognet havde de skaffet 1043 Kr. og udover Penge til Fanen blev der et Beløb som blev brugt til det store Skab, hvor nu Foreningens Præmier og Pokaler opbevares. Det første Søm i Fanen blev slaæet i af Amtsformanden, Folketingsmand Ladefoged, Birkerød, der derefter talte for Kongen. Det andet af undertegnede med en tale for Fædrelandet, det tredie af Amtsradsmedlem Niels Nielsen, Skovgydehus, der talte for Flaget. Ved det efterfølgende Kaffebord havde flere Talere ordet bl. a. Kristoffer Hansen, L. Nielsen Hørsholm (S.B.U.) Johs. Hansen, Huseby. Kommis Sigvald Larsen, aflagde Beretning for indsamlingen.

Nu har jeg Nedfældet en Del erindringer, hvilket jeg har været glad for at faa Lov til og dermed vil jeg slutte Ønsket om at alt maa gaa godt for vor Forening frem i Tiden, som det har gaaet hidindtil, og at en Sund og en dygtig Ungdom maa fyldes i dens Rækker og at Sammenhold altid maa være vor Styrke til Gavn for os og 26. Kreds.

Ramløse 28. Juni 1967

Lars P. Larsen.

Ja, jeg vil gerne fortælle om mine Oplevelser i 26. Kreds og i Frederiksborg Amt. Det var nok Frederik Jørgensen der fik vakt min Interesse for Gymnastik fordi han selv gik saa stærkt ind for Sagen, der er vel ingen som har betydet saa meget for 26. Kreds, indtil nu, som han har, han døde 15. Oktober 1969 »æret være hans Minde«.

Jeg begyndte at gaa til Gymnastik da jeg var ca. 10 Aar, og da jeg blev konfirmeret begyndte jeg hos Karlene som Fr. Jørgensen ledede, det var i den Tid da Kredsholdene blev talmæssigt bedømt ved Amtsupvisningerne og vi var i mange Aar Nr. 1 her fra Kredsen, og det var Oplevelser som satte Interessen vældigt op, det var store Hold vi havde og der blev aldrig skubbet nogen ud selv om der var Pointberegning. I 1926 blev det sidste Østævne med Pointberegning afholdt i Roskilde, jeg havde den fornøjelse at blive udtaget til Amtsholdet som Fr. Jørgensen ledede, vi blev Nr. 6 og sidste hvorimod Pigerne her fra Amtet blev Nr. 1, ledet af Else Rasmussen, Sigerslevvester.

Aaret efter var der Østævne i Maribo, der var jeg igen med paa det udvalgte Hold fra Amtet, vi var ca. 24 paa disse Hold. Festen blev holdt i 2 Dage i Bangs Have, vi var indkvarteret i Horbelev paa Falster for een Nat.

I 1928 var der Landsfest i Dybbøl Banker, det var en stor Oplevelse at være med, vi var ca. 120 Karle, Fr. Jørgensen ledede ogsaa dette Hold. I Efteraaret 1928 var jeg paa et 4 Ugers Delingsførerkursus i Ryslinge, jeg skulle saa lede Drengegygnastikken her i 26. Kreds, Fr. Jørgensen holdt op, og Alfred Larsen fra Aagerup (senere Nejlunge) skulde lede Karleholdet, jeg ledede Drengene nogle Aar og et enkelt Aar ogsaa Pigeholdet, senere overtog jeg ledelsen af Karlene og Valdemar Jørgensen, Aagerup havde været paa Kursus, og ledede Drengene, jeg syntes at jeg fik megen glæde af at lede Karlene, vi blev saa godt sammenarbejdet at det blev en fornøjelse at lede den Gymnastik.

Der var altid Kritik ved vore Amtsupvisninger og den bedste Kritik, synes jeg var engang at Kritikereren skrev »Et saadant Arbejde maa bære Frugt« og den Frugt vi talte om dengang var jo, at vi mente, at igennem øvelsesvalg og maade at lede paa, synge vore Nationale Sange, kunne paavirke Deltagerne i god retning, saaledes styrke Karakteren og Viljen til at holde ud og gennemføre det man begynder paa, give Livsmod, styrke interessen for Fædrelandet, og gøre Kroppen smidigere, det var jo næsten udelukkende Landmænd med haardt Arbejde, vi havde paa Holdet her. Giv dem en rank Holdning og en fri optræden, og jeg mener endnu at det er rigtigt, og er blevet bestyrket i denne Tro ved at se den slappe Holdning, de saakaldte »avancerede« indtager, de der ikke gider være med i »Rotteracet«, ikke een af disse gaar rank og maalbevidst.

I 1935 var der Landsstævne i Ollerup paa Idrætshøjskolen, der var til dette formaal lavet et stort Idrætsanlæg »Volden«. En Lærer ved Grundtvigs Højskole, Vagn Christensen skulde lede Amtsholdet herfra, han havde samlet Hold, men rejste saa og kunne ikke fortsætte, jeg fik saa overdraget Ledelsen af dette Hold, ca. 110 Mand. Jeg tror ikke det var særligt godt det

jeg fik ud af det, men vi fik alle en god oplevelse ved en vellykket National Fest, der dog blev generet af en del Regn, ved en saadan Fest er den samlede Indmarch vel nok det vanskeligste, men ogsaa det festligste, og alle Ledere havde været til instruktion forud paa Ollerup hos Niels Bukh.

I Sommeren 1971 var der Landsfest i Holstebro og jeg fik lyst til igen at opleve en Landsfest, og kørte til Holstebro, og jeg blev ikke skuffet det var en storslaaet arrangement som virkede ualmindeligt godt. Gymnastikken havde jo ændret sig noget, men vore Gymnastikskoler har stadig et virkeligt godt program, at enkelte Hold virkede helt forkert, er en sag for sig, jo det var en god oplevelse efter 36 Aars forløb.

I en Aarrække var jeg i Amtsbestyrelsen jeg husker ikke nøjagtig fra hvornaar men omkring 1930, det var da Amtsbestyrelsen blev udvidet med et Idrætsudvalg, jeg var en del Aar i det Udvalg og en Tid ogsaa Formand, det var Haandboldens Barndom i D.D.S.G. & I. I Gymnastiktimerne havde vi her spillet lidt i Forsamlingshuset med ganske lette Bolde, uden nogle egentlige Regler. Jeg havde lært det i Ryslinge, men det blev snart mere almindeligt, men kun udendørs, paa Amtsbasis holdt vi mange Kursus og uddannede Dommere og ledere og vi begyndte at arrangere Amtsturnering med ganske faa Hold, der kom saa efterhaanden faste Spilleregler og udviklet sig, frem til i Dag.

Da jeg var i Bestyrelsen og Formand for 26. Kreds blev der kun dyrket Fodbold med Drengene paa Græsmark, her paa Lillegaard, jeg ledede den Fodbold, den voksne Fodbold var der en Boldklub til at tage sig af. Naar jeg ser Haandbold og Fodbold kampe »græmmes jeg« ved at se hvordan man dyrker »Stjerner« man holder nøje regnskab med hvor mange Maal, den eller den scorer og man taler om Topscorer, og den der scorer bliver klap-pet, krammet og kysset, og opfører selv en vild Krigsdans. Ja, men er det da ikke stadig eet Hold, har alle ikke samme andel i et Maal, er Bolden ikke netop bragt til den der er bedst placeret paa et bestemt tidspunkt? det er sikkert en antik betragtning men saaledes føler jeg det.

Med hensyn til Fri Idræt eller Atletik gik vi stærkt ind for den i en Aarrække og naaede mange gode Resultater, vi havde i flere Aar vores Idrætsplads paa Gdr. Niels Jørgensens Overdrev i Skærød, det er der hvor der nu er Industrikvarter, det var et stykke Jord som ikke rigtig egnede sig til at dyrke og derfor laa med Græs, det var et ret ujævnt areal og altsaa en meget primitiv Idrætsplads, men min Erfaring er, at Idrætsanlæggets Standard ikke staar i et bestemt forhold til det udbytte deltagerne faar ud af deres Idrætsinteresse, men fremgang maa der til og jeg ser med megen tilfredshed paa det arbejde der gøres i 26. Kreds i Dag for at faa Klublokaler og Idrætshal.

Idrætsmærket gik vi stærkt ind for, og mange tog Idrætsmærket Aar efter Aar, 26. Kreds var den Forening som procentvis har flest Idrætsmærkeprøver.

Jeg var efterhaanden blevet Formand for Amtets Idrætsudvalg og jeg prøvede at faa gang i Fri Idræt rundt om i Amtet og kørte rundt til Kredse og agiterede for og instruerede i Fri Idræt gennem Idrætsmærkearbej-

det, Helsinge - Valby - LI. Værløse og Ramløse var de steder hvor det gik bedst.

Naar man dengang skulle ud til Gymnastiktræning paa Amtsholdene, var det jo altid pr. Cykel, ogsaa naar jeg kørte ud og instruerede i fri Idræt, enten det var i Hillerød eller Frederikssund og det var dengang vi paa Landet holdt Fyraften Kl. 18, hvor langt kan man i Dag køre paa Cykel, til Sportsarrangementer?

Skydning har vel betydet mindst for mig paa grund af medfødt Øjenfejl dueede jeg ikke til det. Der var ogsaa den ting, at jeg altid har set paa Skydning som en Idrætsgren, men det var der voldsomt røre om i nogle Aar, og det var ikke den rigtige indstilling at have, Skydning skulle være Idræt, nej det skulle bruges som et forsvarsberedskab og dyrkede man Skydning, var det af nationale og forsvarsmæssige grunde, det blev jeg belært om ved et Landsmøde, afholdt af D.D.S.G.&I. i Aabenraa, Skydeudvalget skulle have ny Formand og havde opfordret Hærens øverstbefalende paa det Tidspunkt Generalløjtnant Erik With, til at modtage dette Formandskab, han gik ind for det og holdt en stor Tale om at nu skulle Skydningen blomstre til gavn for gamle Danmark, og det skulle være til et reelt Forsvar, og ikke alt det pjat som Gymnasterne snakkede om, alt det med en sund Sjæl i et sundt Legeme, og deres nationale Sange, det var det rene vaas og Barnemad. Det var en besk en at sluge for mig, som netop var gaaet stærkt ind for de synspunkter som han talte nedsættende om, og jeg blev saa gal som jeg vel ikke har været det siden, jeg bad omgaaende om Ordet da han var færdig, og jeg brugte al min Talekunst, og for det meste diplomatiske Vendinger, til at fortælle ham, at den indstilling ville Gymnasterne ikke tolerere og hvis ikke der var godt Klima for Gymnastik og Idræt, kunne vi godt melde os ud og gaa over i de Danske Gymnastikforeninger. Fhv. Indenrigsminister Arth Jensen var dengang Landsformand, og han glattede ud saa godt han kunne og sagde »jeg maa i nogen grad give Christoffer Hansen ret men!« og saa en intetsigende frase.

Her i Amtet havde vi siden nogle Forhandlinger om at sammenlægge de to afdelinger, men det førte ikke til resultat, og der er jo stadig 2 Amtsforeninger, De danske Gymnastikforeninger og D.D.S.G.&I.

Naa ja det var altsaa et uddrag af det jeg har oplevet i mit arbejde for det der optog mig saa stærkt i min Ungdom og i de første Aar efter at jeg var blevet selvstændig, og jeg ved hvad der kræves af dem der skal holde Arbejdet igang, og mit haab og ønske for 26. Kreds skal være at der stadig maa være Ledere og Bestyrelser der kører Foreningen i et Spor som kan virke til at faa det bedste frem hos alle deltagere.

Lillegaard, Ramløse d. 15. Marts 1972

Christoffer Hansen

To af foreningens æresmedlemmer til indvielse af Ramløsehallen i maj 1973, (tv) fhv. købmand Lars P. Larsen og gdr. Christoffer Hansen Lillegård

Fodbold 1947: 1) Alfred Jørgensen 2) Sigurd Andersen 3) Holger Søborg Pctersen 4) Sigvald Larsen 5) Verner Petersen 6) Erik Carlsen 7) Kai Søborg Petersen 8) Poul Verner Larsen 9) Børge Søborg Petersen 10) Johannes Petersen 11)Nandi Kardos.

Efter at have læst i Bogen om de ældres Beretninger, er det jeg har oplevet ikke meget i forhold til dem, men jeg vil prøve at skrive lidt om mine oplevelser i 26. Kreds, jeg begyndte at gaa til Gymnastik i Ramløse Forsamlingshus da jeg var ca. 10-11 Aar under Alfred Larsen, Nejlinge ledelse og senere under Christoffer Hansen, Lillegaard, og fortsatte efter at jeg var konfirmeret paa Karleholdet, dengang var der ingen varme i Salen, saa det var koldt inden man kom i gang, men varmen kom hurtigt naar man havde løbet noget rundt i Salen, vi havde et godt sammenhold med lederne og nogle dejlige Aftener. Højdepunktet var naar vi skulde til 4 Hovedkredsopvisning det var paa Hotel Arresø i Frederiksværk, da det var i 1932-33-34 var det en begivenhed man saa hen til. Amtsgymnastikopvisning var dengang om Sommeren og det var i nogle Aar paa Ørby Bavn hvor jeg var med en gang, i 1935 rejste jeg fra Sognet og siden har jeg ikke dyrket gymnastik i 26. Kreds.

I 1929-30 spillede jeg Fodbold det var paa Lillegaards Græsmark, der var Fodbold for drenge, de voksne spillede i en Boldklub oppe i Skærød paa Agerholm Mark, da Boldklubben gik ned først i trediverne kom Fodbolden ind under 26. Kreds jeg mener det var i 1934. Banen blev senere flyttet til Niels Jørgensen's Mark, det er der Industrikvarteret er nu. I 1940 blev den saa flyttet til Ramløse By, hvor Kommunen havde planeret og lavet en fin Bane, det var noget helt andet at spille paa, vi kom saa med i Turneringen under S.B.U. i B Rækken, det er det samme som Serie 4 og 5 i dag.

Fra 1935 til 39 spillede jeg ikke for 26. Kreds, da var jeg ikke hjemme, efter at være kommet hjem i 39 begyndte jeg at spille igen, men saa kom anden Verdenskrig i September og jeg blev genindkaldt som Soldat og var inde til Jul, hvor jeg blev hjemsendt med Soldatertøj, vi var som sagt blevet tilmeldt Turneringen, det var enkeltturnering dengang, vi begyndte om Efteraaret 1940 og vi klarede os godt vi blev Kredsvinder efter omkampe, idet fire hold stod lige, det var Frederiksværk, Hundested, Græsted og Ramløse, vi vandt først over Frederiksværk 3-1 og saa over Græsted 5-0.

Der er en kamp i Turneringen, som jeg husker godt, det var kampen i Hundested, da det var under Krigen kørte vi dengang paa Cykel og da vi havde modvind, storm og regn var det en haard tur, vi kom for sent og ikke samlet, da de første kom, sagde en af Hundested-spillerne, kommer I, og jeg svarede, ja selvfølgelig kommer vi, de havde vist ikke meget lyst til at spille, men Dommeren fløjtede op saa snart vi var kommet, vi var vist ikke mere end syv Mand til at begynde med, saa de havde nær løbet os over ende, men med tiden blev vi da fuldt Hold, det var ikke det stærkeste Hold vi havde, der var tre reserver paa, da banen var af sort sand, og der var store huller, så vi var baade sorte og vaade, da kampen var forbi, men humøret var godt vi havde vundet 7-5, vi vandt som sagt Kredsen og skulde spille Kredskamp i Lillerød mod Taarbæk, det kunde vi ikke klare, Taarbæk var meget bedre, jeg tror nok at vi tabte med 7-0. Taarbæk blev senere Sjællandsk mester

Da jeg var blevet selvstændig i 1939 havde jeg efterhaanden ikke tid nok

til træning, saa jeg holdt op at spille Fodbold i Efteraaret 1941. Det blev dog til flere Kampe i fyrrerne paa old-boys Holdet. I 1940 blev jeg valgt ind i Bestyrelsen, og var kasserer og formand for skydeudvalget i to Aar, jeg gik saa ud af bestyrelsen paa grund af for lidt tid.

Det blev skydningen jeg kom til at arbejde mest med, da jeg godt kunde lide at skyde, begyndte som Dreng, vi skød i et par Aar med Salonriffel paa 50 m om Sommeren, det var sidst i tyverne, men saa holdt det op da der ikke var nogen til at lede os. Fra midt i trediverne og op til sidst i trediverne, var der ikke megen skydning i 26. Kreds, da den lange bane, dengang var den 250 m, tidels var kaseret.

I 1939 begyndte vi at skyde lidt paa 50 m, der var ikke mange skytter, men vi var til Amtsskydning i Stenholdt indelukke, om Vinteren skød vi paa 15 m i Forsamlingshuset, det var vist nok første gang. I 1942 begyndte vi saa paa den store bane, vi flyttede markørgraven ned hvor den ligger nu, og huset op til vejen, da alt arbejdet var uden moderne hjælpemidler var det et stort arbejde, den var ikke rigtig færdig, da vi begyndte at skyde, vi blev saa standset igen da kuglerne gik ind i Tibirke Bakker, saa maatte vi lave den store vold som kuglerne kunde gaa ind i og siden har det gaaet godt.

I 1943 blev 250 m lavet om til 200 m saa maatte vi flytte huset igen, der ned hvor det ligger i dag, vi var kommet godt igang skulde ud til to Kap-skydninger Søndag den 29. August, da Tyskerne overtog magten, vi maatte saa aflevere alle Rifflerne, kom saa igang at skyde med Luftbøsse, og dem brugte vi saa til Krigen var forbi 5. Maj 1945. Efter at Tyskerne var ude af Landet, skulde vi saa til at skyde igen, men der var jo ingen Rifler, vi fik saa fat i nogle gamle Tysker Rifler, som de havde efterladt, de skød ikke særligt godt. I 1946 fik vi saa de svenske Rifler, det var et Laan, de skød meget bedre, men der var mangel paa Patroner, saa det var ikke hver Søndag at vi havde noget at skyde med.

Den største begivenhed jeg har været med til er Landsstævnet i Odense 1947, jeg var udtaget af Amtet sammen med fire andre fra Ramløse til at skyde, det var ikke særligt godt det jeg skød, men jeg fik da en præmie i hurtig skydning, vi var ogsaa ude at se paa de andre idrætsgrene, det var en stor oplevelse og et minde for Livet.

1948 kom Feltskydningen, det gik vi meget ind for, takket være Tage Andersen, som gik alt for tidlig bort »ære være hans Minde«, han havde arrangeret nogle gode ture til Vedersø, hvor jeg var med to gange, det var en oplevelse at gaa ude i klitterne og skyde ud mod Vesterhavet.

Først i halvtredserne skulde Svenskerne have deres Rifler tilbage, vi fik saa lavet de Tyske Rifler om, det er dem de skyder med i dag, bare med store forbedringer.

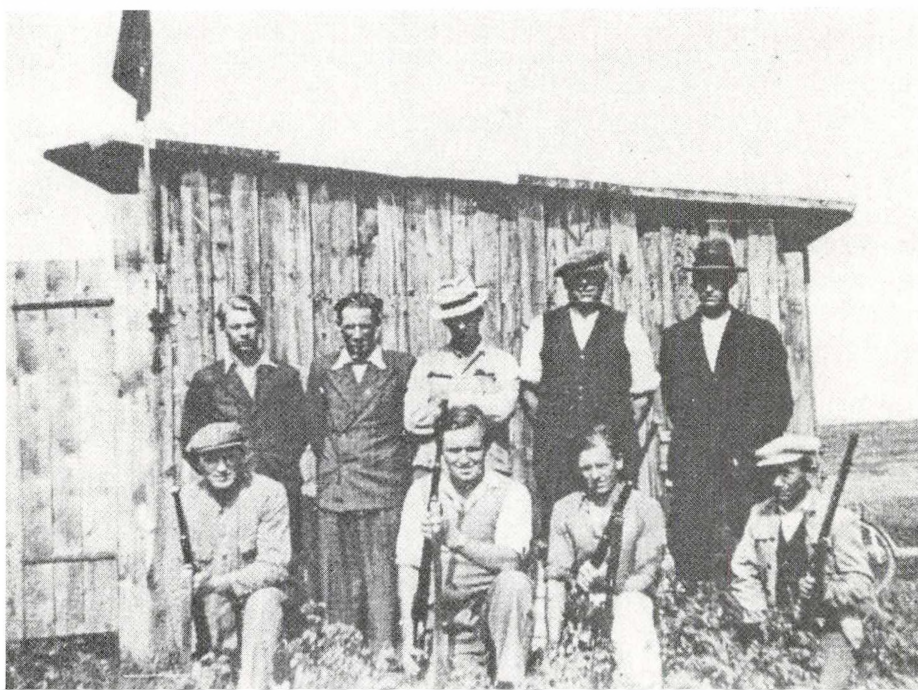
Markørgraven var efterhaanden ved at falde sammen, saa vi maatte støbe nye mure og vi udvidede den saa til 4 Baner, det var i 1964. Skydehuset var ikke godt og tidsvarende, saa vi lavede et større og bedre i 1966, begge dele fik vi tilskud til fra Overbestyrelsen. I 1967 holdt jeg op, da havde jeg været i Skydeudvalget i 27 Aar, deraf 6 Aar som Formand.

Det var lidt om mit arbejde og oplevelser inden for 26. Kreds. Jeg siger Tak, for at skrive her i Bogen, og ønsker alt godt i Fremtiden.

Ramløse d. 1. Marts 1973

Henrik Pedersen

Hvilehøj

Skytter ved „Skydehuset“ i Nordkrogen i 1945: Stående fra venstre Hans Sørensen, Nordkrogen, Svend Aage Jensen, Henrik Pedersen, Hvilehøj, Niels Sørensen, Christoffer Larsen, Skærød, knælende fra venstre Valdemar Jørgensen, Tage Andersen, Hovgaard, Vagn Larsen, muremester, Jacob Jørgensen, Nordkrogen.

Skydehuset på Ellemosevej, august 2004

Foto: Aase Bomholdt

I 1930 begyndte jeg 12 Aar gammel at spille Fodbold paa Præstegårdens Mark i Ramløse, det var Forpagter Hald Petersens sønner der samlede os til det ædle Spil. Boldklubben spillede i Skærød men flyttede i 1932 til Ramløse men det kneb noget med Tilslutningen saa jeg spillede både paa Drengeholdet og de voksnes Hold. Året efter var Boldklubben opløst jeg spillede lidt i Højbjerg, men i 1934 begyndte 26. Kreds Fodbold og Haandbold paa Agerholm Mark i Skærød, Christoffer Hansen var Formand og havde en Karl som var Delingsfører fra Ollerup, han ledede Haandbolden og Poul Sørensen, Taagerup Fodbold, og fik samlet et Hold jeg husker vores første Kamp, det var mod Annisse II Hold, vi tabte med 4-0, men blev snart bedre. Ved et stævne kort efter vandt vi over deres I Hold med 1-0. Aaret efter kom jeg med i Fodboldudvalget. Jeg var leder af et Drengehold som trænede med stor energi og naaede mange gode Resultater, og som blev stammen paa vores I Hold som klarede sig fint i fyrrerne. Samme Aar fik vi vores første omklædningsrum, det var af Træ, der var 2 Rum, det blev bygget ved frivillig Arbejdskraft og kostede 120 Kr. I 1937 fik vi bane paa Niels Jørgensens Mark i Skærød ved Sofus Jensens Skov, nuværende Industrikvarter, og vi flyttede Omklædningsrummet derop, og der blev det til i 1940, da vi flyttede det til den af Kommunen anlagte Plads ved Ramløse Skole, i de Aar spillede vi ikke i Turnering men nøjedes med privatkampe og at deltage i Stævner med Omegnens Klubber.

Et håndboldhold på idrætspladsen i Skærød med fanen bagved i året 1938. St.f.v. Rigborg Christensen, Asta Antonsen, Eva Nielsen, Esther Andersen. Sid.f.v. Anna Petersen, (Lille) Marie Jensen, Nanny Jørgensen.

I 1940 kom vi med i S.B.U. og allerede det første Efteraar blev vi Kredsvindere og det var vi flere gange om Efteraaret. Turneringen var delt Foraar og Efteraar, men om Foraaret kunde vi ikke klare os, det var jo i Krigen Aar og vi cyklede altid de sidste Krigsaar var drøje, vi kunde ikke faa Cykledæk og havde altid Lappegrejer og masser af Baand med, til at snøre om dækkene, men ingen gav op. Jeg husker at vi skulde til Hundested, en af spillerne lappede Cykel til vi skulde afsted, men en halv km fra Ramløse, punkterede han igen, han rev Dæk og slange af og kørte de 40 km til Hundested og Retur paa fælgen.

Vi havde i de Aar et godt Hold, spillede i B Rækken og i 1943 spillede vi os op i A Rækken, og kunde sikkert have klaret os, men den 29. August overtog Tyskerne hele Magten, vi skulde den dag stille med 4 Hold, 2 Senior, 1 Drengehold og Old Boys, men det hele gik i staa det Efteraar og i 1944 var det yderlig skærpet og jeg tror nok vi saa vidt jeg husker spillede en Nødtturnering med de nærmeste Klubber. Den Sommer arrangerede vi en Idrætsuge med Fodbold, Haandbold og Atletik og den første Aften vi spillede paa Idrætspladsen var det tyske Politi (Gestapo) paa Skolen og arrestere vor gamle Lærer O. Johansen, vi var rasende men Magtesløse. Da Krigen i 1945 var holdt op, blev det ikke bedre med Transporten lige med det samme, men naar vi skulde langt væk til Kredskampe, kørte vi i Lastbil med Generator det maatte vi ikke og Vognmanden turde ikke køre ind til Byerne. Jeg kan huske vi skulde til Frederikssund og spille mod Skibby (vi vandt 4-0), der blev vi sat af ca. 2 km fra Byen, og gik saa resten af vejen, men i løbet af et par Aar blev det bedre og vi fortsatte paa mere normal vis.

Vores gamle Omklædningsrum var jo ikke mere tidsvarende og noget defekt det blev solgt paa Auktion for 150 Kr. og vi fik stillet 2 Rum til Raadighed i en Udbygning til Skolen, hvor der blev indrettet Omklædningsrum med Toilet og Bad, det blev lavet ved frivillig Arbejdskraft og der havde vi saa lidt trange men dog gode Forhold.

Fodbold gik med noget svingende Resultater da det altid kneb med at stille 2 Hold Senior, men vi blev da Amtsmestre indenfor F.A.S.G.&I. ved at vinde over Lyngby med 5-0, men et godt arbejde med Drengene gav Resultat og giver bedre tilslutning, og i Foraaret 1954 naaede vi det bedste Resultat hidtil, idet vi blev Kredsvindere i B Rækken, efter Omkamp med F.I.T. Hillerød, vi vandt med 4-3 over Birkerød Kostskole med 3-2, over Holbæk (Røde Stjerne) med 1-0 og mødte saa Næstved paa Roskilde Stadion i Finalen om Sjællandsmesterskabet og der var mange Tilskuere fra Ramløse, det var Næstveds gamle Divisionsspillere og dem kunde vi ikke klare, vi tabte med 3-1. Vores Hold var: Jørgen Petersen, Kjeld Nielsen, Arne Sørensen, Sigurd Andersen, Sigvald Larsen, Jørgen Olsen, Holger S. Petersen, Tage S. Petersen, Kai S. Petersen, Johannes Petersen, Kai Hansen og Reserve Mogens Jørgensen. Resultatet gav øget interesse og siden har der været stigende Tilslutning til Fodbolden. Efter den sæson spillede jeg med paa Old Boys Holdet nogle Aar. Old Boys Hold har der været de fleste Aar siden 1940.

Haandboldspillet i 26. Kreds startede ogsaa i 1934. Det var Damerne

som spillede og der var god Tilslutning og deres første Spilledragt var hvid Bluse og halvlång rød Nederdel, saa der var sus i Skørterne og de klarede sig fra Starten i Kampe mod de omliggende Klubber, det var ved Stævner de spillede men i løbet af nogle Aar oprettede F.A.S.G.&I. Turneringer i Haandbold, hvor Damerne deltog med gode Resultater, samtidig kom Herterne igang og vi havde nogle drabelige Dyster med Helsing, Valby, Søborg og Værløse, men gennemgaaende gik det bedst for Damerne, de kom ogsaa hurtig igang med Haandbold for Piger.

Haandboldbanen var jo ved siden af Fodboldbanen og var ikke det bedste men sidst i fyrrene blev der anlagt Baner syd for Fodboldbanen, og det gav bedre forhold med større Tilslutning og at der blev arbejdet godt med Piger og Dreng, gav det Resultat at Ramløse fra ca. 1960 har været en af de stærkeste Klubber i Amtet og indenfor S.H.F. har naaet meget fine Resultater men det kan andre bedre skrive om.

Gymnastikken deltog jeg i fra 1934 - 1942, og der var stor Tilslutning. Det var i Forsamlingshuset, og der var noget koldt. (Træningsdragter kendte man ikke dengang). I de første Aar ledede Christoffer Hansen og senere Valdemar Jørgensen, og de skulde nok sørge for at vi holdt Varmen, et af de sidste Aar inden Krigen var vi begyndt at fyre, for at faa lidt varme i Salen, men da Krigen kom, kunde vi ikke købe Koks, og en Sommer var vi en 12-15 Mand, der en Søndag mødte op og skar Tørv i Ellemose, som vi saa fyrede med om Vinteren.

I 1937 begyndte vi at træne til Idrætsmærket, og som Træner i Atletik havde vi Ernst Nielsen fra Hillerød, som i mange Aar ydede en stor Indsats i Frederiksborg Amt. Fra vi startede og gennem aarene har Ramløse deltaget i Konkurrencer og Amtsmesterskaber og opnaaede mange fine Resultater, og flere deltagere fra Ramløse har deltaget paa Amtets Hold ved Landsstævnerne.

Saa flyttede Gymnastikken fra Forsamlingshuset til Skolens Gymnastiksal, hvor der var bedre Forhold og nogle Aar efter kom Badminton med i Foreningens Arbejde. Skydning deltog jeg i da vi kom i gang efter Krigen, men det blev ikke til ret meget, jeg var med en del gange til Feltskydning i Jægerspris og det var udmærkede Ture. Vi begyndte ogsaa paa Fugleskydning i Forsamlingshuset, men flyttede saa til Arresø paa »Hovgaardens« Mark, det var et dejligt Sted, og der var altid stor Tilslutning og det gav nogle Penge i Foreningens Kasse, hvad der jo altid er brug for i Arbejdet.

Dilettantkomedie eller Amatørskuespil som det kaldes, har der hvert Aar været i Foreningen, jeg kan huske i 1940, der var Forestillingen blevet udsat af forskellige Aarsager, vi havde opført Stykket en gang, og næste Forestilling var Tirsdag den 9. April, men den Dag blev Danmark besat af Nazityskland med Soldater, Flyvere og hele Krigsmaskineriet, og der blev indført total Mørklægning, saa det blev aflyst, men vi fortsatte Aaret efter og har gennem Tiden spillet mange Stykker. Christoffer Hansen, Karl Larsen og i de senere Aar Orla Larsen, har været Instruktører til de fleste. I 1958 trak jeg mig tilbage som Aktiv efter de sidste Aar at have været

Formand for Foreningen, men naar man altid har haft Lyst til Idræt og har Børn som er aktive og ledere i Foreningen følger man jo stadig med, og det har været en Fornøjelse at se den fremgang der i de senere Aars Udvikling har gjort at der er bygget mange Huse i Sognet og Tilflyttere kommet til, og mange af dem er aktive og Ledere i Foreningen og det er glædeligt, for der er brug for det, med den store Tilslutning af Børn og voksne, som er med i de forskellige Idrætsgrene.

Mange siger jo nu at Ungdommen af idag, ikke vilde have været med under de forhold som vi havde i Begyndelsen og under Krigen, men det tror jeg de vilde, for i Aar Maj 1973, har Foreningen indviet en Idrætshal med Omklædningsrum, og i Efteraaret har Skytterne indviet et nyt Skydeanlæg og et stort Skydehus begge Dele bygget ved frivillig Arbejdskraft, saa sammenholdet og Kammeratskabet er der ikke noget i Vejen med, og det haaber jeg ogsaa at det maa være i Fremtiden.

Tak for 40 Aar i Ramløse Idrætsforening, 26. Kreds.

Johannes Petersen

Skærød 30/12 1973

„Stodderprinsessen“ 1933. St.f.v: Karl Larsen, Johannes Petersen, Vagn Larsen, Tage Andersen, Helge Petersen, Birgitte Larsen, Helge Jørgensen, Mogens Tving Jensen, sid.f.v: Esther Pedersen, Bent Hansen, Rurh Larsen, Rune Bloch, Kirsten Brunstedt Hansen, Harald Hansen.

Helt fra lille af har jeg hørt meget om 26. kreds, som det jo dengang hed, min far: Marius Henriksen var jo en meget aktiv skytte gennem mange år, så derfor var det vel, at jeg selv begyndte at gå til gymnastik i 1932 og har været med til det lige siden. Jeg kan huske mange gode opvisninger som vi var med til rundt omkring, både som barn og voksen, dengang foregik det jo i forsamlingshuset, nu er det jo ganske andre faciliteter at gymnasterne har, men jeg har jo selv været med i udviklingen, både som gymnast og leder.

I 1946 og 47 ledede jeg småpigerne, så havde jeg en pause hvor andre trådte til, men i 1954 begyndte jeg så igen, og denne gang for at blive ved til 1975.

Det var jo stadig småpigerne jeg tog mig af, men allerede i 1954 var der så mange, at der var to hold som så kørte nogle år, men der var jo en mindre størrelse som gik hjemme hos mor og kedede sig når de store tog afsted, og derfor i 1958 begyndte vi så her i kredsen med gymnastik for helt små piger, og det kan nok være at de mødte op, nogle havde naturligvis mor med, og det var kun hyggeligt at have dem siddende i hjørnet mens de små boltrede sig med lette øvelser og sanglege, og selvfølgelig var de da også med til opvisning.

I årene indtil 1967 havde jeg så tre hold hver vinter, så overgav jeg det store hold til andre, for så begyndte det såkaldte »puttehold« og det ville sige både piger og drenge i alderen fra 3-6 år, (min yngste deltager var 2 år og 8 mdr., en gæv gut), og det var nogle herlige stunder jeg havde med alle de små, minder som altid består.

Den største oplevelse mens jeg ledede gymnastik var da jeg tillige med 3 piger og 4 drenge fra kredsen, var med i K.B. hallen til D.D.S.G. og I.'s 100 års jubilæum, 10. feb. 1961, vi skulle illustrere da børnene begyndte at dyrke sport år 1906. I gamle dragter og med bold og sjippetov optrådte vi i ca. 5 min., måske ikke lang tid, men ih, hvor var det spændende, selveste kongen så på os.

I midten af fyrrerne blev der startet sommergymnastik for damer, i begyndelsen de lidt ældre, men snart kom de yngre også med og der har været mange store hold, mange vil sikkert stadig mindes vore »konefester«, også det hold har jeg haft den glæde at lede i mange år.

Foreningens årlige dilettant, som det dengang blev kaldt, har jeg også været med til i mange år, det var altid gode stykker der blev opført, og med de gode ledere der var, havde vi altid succes, og har også været udensogns at vise vores kunnen på »de skrå brædder«.

Der er jo sket mange forbedringer gennem alle de år, når man tænker tilbage på da vi spillede håndbold på en græsmark i Skærød og så nu hvor der er anlagt baner med lysanlæg, og hvor omklædningshuset med de to rum nu er dejlige store rum i den smukke hal, men trods primitive forhold, så var der altid et godt sammenhold og kammeratskab, vi dyrkede idræt og sport fordi vi kunne lide det, og måske gjorde »de mørke år« i fyrrerne deres til det store sammenhold.

Når jeg i tankerne går tilbage til de mange år jeg har fået lov at være med i arbejdet i kredsen, så kan jeg kun sige at det har været en dejlig tid, som jeg aldrig vil glemme, og mit håb må være, at der stadig er nogle der vil arbejde for de unge, både på banerne og i hallen, så der stadig må være stor tilslutning til 26. kreds.

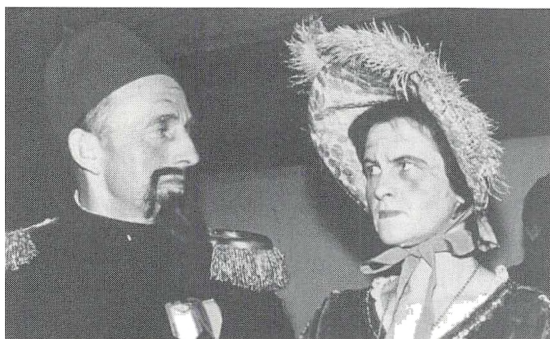
Tak for de mange år i Ramløse idrætsforening

Astrid Jørgensen

23. maj 1978.

Astrid Jørgensen som leder af et hold på 7 børn fra Ramløse ved D.D.S.G. og I's 100 års jubilæum, bemærk 1) Hans Majestæt Kong Frederik i baggrunden. 2) Astrid, 3) Ulla Olsen, 4) Jørgen Malmqvist Olsen, 5) Erik Olsen Rishøj 6) Ruth Vestergaard, 7) Kurt Holm, 8) Conni Jensen, 9) Arne Petersen (AP).

Astrid Jørgensen som grevinde Danner og Rune Bloch som Frederik den syvende i „Du spørgen min dreng“. Instruktør var Orla Larsen. Forestillingen blev set af ca. 800 mennesker.

30 år har denne mindebog vandret blandt nogle af vore mest aktive medlemmer indenfor vor gamle 100 årige forening. Det har været en oplevelse, at læse de beskrivelser, om det virke der igennem tiderne har været. Jeg vil nu forsøge at give mit bidrag.

Som så mange andre drenge, var det fodbolden, som trak, og viste min interesse, jeg mindes mit første møde med en fodbold, det var da man havde fodboldbane ved forbrændingsanlægget i Skærød, en aften, sneg jeg mig ud for at se de voksne spille, jeg stod bag et af målene, og da en af de granvoksne Karle, affyrede den ret store kugle, ramte den mig lige i »solår plex«, så jeg så både sol og måne, det tog dog ikke lysten fra mig. Klubhuset kan jeg huske, nærmest et træskur »med småsten på gulvet«, var anbragt ved den lille granskov (Sofus Jensen's), men det var nu først, da banen ved skolen i Ramløse blev etableret, at jeg fik lov, til at rende til fodbold, gamle støvler et par numre for store, og godt skæve, det var lykken.

Om vinteren gik vi til gymnastik i forsamlingshuset m. bl.a. Christoffer Hansen som leder, tiltrods for den lidt kolde temperatur i salen, blev det til mange gode timer med gymnastik.

Det var vel nok i krigens år, når vi skulde ud og spille fodboldkampe, kneb det jo med transporten, og jeg husker en sommer vi skulde til Blistrup, det skulde foregå pr. cykel, og det blev undervejs et forrygende torden og regnvejr. Johs. Petersen, Skærød var leder, min cykel punkterede, så jeg måtte anbringes bag på Johannes's cykel, men det gik fint, bortset fra at kampen blev aflyst, banen stod under vand; men det var jo også en oplevelse. Årene gik, fodbolden var stadig min interesse, indtil den frie idræt, atletik var ganske godt gang, folk som Hans Lassen, Nandi Kardos m. flere, prægede denne idrætsgren, og fik også gjort mig interesseret i dette. Det var nærmest de forskellige løb distancer, samt længdespring. Igennem flere år havde vi mange konkurrencestævner m. bl.a. Helsingø, Valby, Græsted og Værløse, ved Amtsstævnet i Hillerød, vistnok 1948, vandt Ramløse de fleste dicipliner. Spydkast var Hans Lassen meget suveræn i igennem flere år. Ligeledes deltog vi i såvel Ø- som landsdelsstævner, hvor bl.a. turen til Vingsted var en stor oplevelse; idag har de unge, jo større mulighed for at komme ud på sådanne ture, men det var ikke tilfældet dengang.

I 1957 kom jeg med i bestyrelsen som repræsentant for fodboldspillerne, hvor jeg sad i fodboldudvalget, og det var vel nok på dette tidspunkt, at jeg fattede min interesse for lederarbejdet, det skulde i hvertfald vise sig i de følgende 15-20 år. Johs. Petersen var på dette tidspunkt formand, og der var et vældigt godt og inspirerende samarbejde, bestyrelsesmøderne blev holdt i en hyggelig og afslappet atmosfære, med en god stillingtagen til det sportslige og økonomiske problemer. Aftenen sluttede jo med kaffebord og hjemmebag, samt nogle gode gamle historier.

I 1960 påtog jeg mig formandsposten for 26. Kreds, og det blev så næste trin med mange interessante opgaver, såvel sportslige, materielle og admi-

nistrative opgaver. Sportspladsen ved skolen var på dette tidspunkt ved at blive for trang, og ved forhandling med sognerådet, fik vi stillet i udsigt, et ret betydeligt jordareal ved Søkrogvej. 1962 kunde vi fremsende en skitse til forslag og placering af nye fod- og håndboldbaner, og med enkelte rettelser, kunne vi fremover roligt, se udviklingen og medlemstilgangen i øjnene.

Den næste opgave, der ventede, var placering af et klubhus, på det nye areal, og det viste sig at være en hård nød at knække, mange ønsker og tegninger blev udført, utallige møder i byggeudvalg og bestyrelse var en realitet; det var økonomien og det endelige tilsagn, fra det gamle sogneråd, som manglede. Der skulde gå nogle år, før man fik oprejsning, for det man havde kæmpet for, men så blev det også til den nuværende Hal, bygget på frivillig arbejdsindsats med økonomisk støtte fra den nye storkommune. Knud Seerup afløste mig i denne periode, og med en dygtig og ihærdig indsats fik han dette op at stå, ligesom alle der håndværksmæssigt lagde et kæmpe arbejde for denne sag.

Kun nogle få år gik, før igen tog mig af fodbolde, der på dette tidspunkt var i bekneb. 1974 afløste jeg igen Knud på formandsposten. Det var ikke ligefrem lykken. I forhold til den første periode forekom det mig, at meget var blevet anderledes; Stillingtagen til de forskellige gruppers problemer, blev vanskelig gjort, af megen stor uenighed, i særdeleshed om det økonomiske. Grupperne var hver især blevet store, og det kneb i mange tilfælde, at forstå hinandens problemer. Alle afdelingerne arbejdede godt, men fællesskabet, havde ligesom fået et skub.

Som årene er gået med de gamle Idrætsgrene, fik vi i 1962, Badminton Klubben med indenfor foreningen, og som idag, er en af de store afdelinger.

Dilettant, eller om man vil, Amatørkomedie, interesserede mig meget, der var jo tradition for dette, som der tidligere er beskrevet i denne bog. I Vinterhalvåret skulde der gerne løbe en forestilling af stabelen, hvor foreningens medlemmer mødte flittigt op. De medvirkende havde det meget fornøjeligt, og uden en virkelig god »holdindsats« kunde sådanne arrangementer ikke gennemføres, jeg har selv optrådt på de skrå brædder, men det blev nærmest som Instruktør, jeg fik lov at muntre mig. I 1958 opførte vi en revy, som blev meget festlig. Jens Juul, Helsing, som på dette tidspunkt ellers var ophørt, som instruktør, fik vi hjælp fra, nærmest en afpudsning af spiller materialet, og det tror jeg, hver især havde godt af. Året efter opførte vi »Tre mænd i sneen«, det følgende År »Du spørger min dreng«, som for mig er den største oplevelse jeg har været med til, Rune Block, som Frederik d. VII og Astrid Jørgensen som Grevinde Danner, skønne melodier og sange, jo det var noget Publikum kunde lide; stopfyldte huse. Andre stykker, »Husmandstøsen«, »Livet på Hegnsgaard«, Nyborders Pris«, og »Flådens raske gutter«.

Andre store opgaver har man siden taget op, hvor jeg navnlig hæfter mig ved »Jeppe på Bjerget«, med Hans Erik Larsen som alle tiders »Jeppe«, der kunde de have lært noget på det kgl. teater.

Som årene er gået, er der sket en meget stor udvikling i vor Sogn, mange nye Ansigter er at finde i foreningens rækker. Det har hidtil været muligt, at finde frivillige ledere til at påtage sig de opgaver, idrætten har brug for, spørgsmålet er vel stadigvæk, kan vi fortsat få de unge til at forstå den idealisme, som er en meget væsentlig faktor i idrætsarbejdet.

Igennem disse mange år i foreningen har jeg haft mulighed for at træffe mange gode sportskammerater, med den rette indstilling, til samarbejde, og det vil være mit ønske, for vor snart 100 årige forening, at der fortsat må herske en god ånd, med et godt kammeratskab, således at der fortsat kan udfolde sig et sundt og virksomt idrætsliv.

Orla Larsen

Ramløse d. 1. Jan. 1979.

„Besøget på Mollegården“ 1952.

Stående fra venstre: Instruktør Karl Larsen, Lyng Andersen, Kirsten Brunstedt Hansen, Ruth Larsen, Orla Larsen, Vagn Larsen, sminkør Karl Larsen, Græsted, misiker Laurits Olsen, Siddende: Valborg Larsen og sufflør Lars Peter Larsen.

Jeg vil gerne sige R.I.F.'s bestyrelse tak fordi jeg har fået lov at skrive i mindebogen, og skal efter bedste evne nedfælde nogle af mine erindringer fra den tid, jeg har været medlem ca. 29 år.

Jeg kom til Ramløse som 8-årig i 1950 fra Frederiksværk, og havde aldrig haft nogen forbindelse med en idrætsforening. De første jeg mødte i min ny by var to drenge, der begge spillede fodbold (det var Jørgen Petersen fra centralen og Hans Erik Larsen, min senere svoger), så det varede ikke længe, før jeg selv var meldt ind og begyndte at spille. Dengang spillede vi ved skolen og havde omklædning i et skur. Vi drenge spillede altid fodbold, foregik det ikke på banen, spillede vi ved gadekæret på Søkrogvej (det var ikke få gange vi måtte hente bolden i gadekæret).

En af de første trænere jeg husker var lærer på Ramløse Skole, Niels Monrad Jensen, han gjorde et stort stykke arbejde for fodbold-ungdommen, desværre blev han ikke i så mange år. Af andre gode trænere kan nævnes Børge Jensen og Mogens Jørgensen.

Der har været mange dejlige ture med fodbolden gennem årene, bl. a. mindes jeg en tur til Frederikssund. Holdet havde vundet nogle kampe i landspokalturneringen og skulle spille den næste i Frederikssund, turen foregik i en gammel bus fra Gilleleje med åbent tag. Vi vandt denne kamp, så humøret var højt i den gamle bus på hjemvejen. Senere blev holdet slået ud af turneringen i Roskilde, vi tabte, Arne Sørensen som var målmand, kom for sent, hans motorcykel strejkede undervejs. I 1969-70 blev fodboldbanerne på Kirsebærvej taget i brug, men man måtte stadig bruge skolens omklædningsrum. Ved 25 års alderen måtte jeg lægge fodbolden på hyl- den, på grund af dårlige knæ. Hvad gør man så, når man er meget intere- seret i fodbold, jeg tog dommereksamen og har nu dømt i 10 år, de to år som 3. divisionsdommer. (Første autoriserede fodbolddommer fra R.I.F.).

Håndbolden var min anden store kæphest. Gennem de sidste 25 år har der været mange gode hold, både børn og voksne, i R.I.F. Foreningen har vundet mange kreds- og amtsmesterskaber. Bag triumferne var altid en træner, en af dem var Hans Lassen. Han trænede både piger, drenge og damer, og spillede desuden selv på herreholdet. Senere kom Jørgen Olsen, Arresøgaard, han satte virkelig skub i herreholdet. I løbet af et par år havde vi et hold der kunne hamle op med de fleste andre i Nordsjælland (udendørs). Efterhånden som der begyndte at dukke haller op, trak håndbolden indendørs (først i tresserne). Udviklingen i vores by tog fart med den kom en anden god træner og spiller John Petersen, der kom igen nyt liv i håndbolden. John havde spillet på højere rangerende hold i Køben- havn, og havde en masse nyt at lære os, han blev vores spillende træner. Træningen foregik mange forskellige steder de første år, bl. a. trænede vi en tid i et ridehus i Mønge, det gav god kondition at løbe i det bløde sav- smuld og man slog sig ikke når man faldt, vask og omklædning var der ikke noget af. I en periode trænede vi i Holte-hallen og Frederiksborghal- len lørdag aften kl. 22.00, senere blev det Auderødlejren og Helsingehal-

len. Med tiden har vi heldigvis fået foden i egen hal. Ramløse har repræsenteret Frederiksborg Amt flere gange ved landsmesterskaberne i Olle-rup på Fyn og klaret sig ganske godt. Disse ture startede lørdag morgen, om eftermiddagen blev der spillet kampe ligeledes søndag formiddag, vi var hjemme igen søndag aften. På holdet var Preben Petersen, hvis forældre boede i Svendborg, lørdag aften var hele holdet gæster hos dem, de var enormt gæstfrie, og vi havde mange hyggelige timer. Andre ture gik til Vemmelev og Branderslev, et år havde vi telte med og overnattede på banerne efter festen, som blev holdt om aftenen.

I nogle år har jeg været med i bestyrelsesarbejdet, bl.a. i de år hvor vi fik klubhus og hal.

Allerede i 1961-62 begyndte forhandlinger mellem R.I.F. og Ramløse-Annisse sogneråd om et klubhus til brug for udendørsidræt, disse forhandlinger varede i flere år og endte uden resultat. Det var som om de kommunale folk ikke kunne se behovet for et klubhus og undlod derfor at bevilge de nødvendige penge. Man havde ellers set på mange planer og flere forskellige huse, men mere blev det ikke til. Man vidste heller ikke, hvor det nye idrætsanlæg skulle placeres, når skolen skulle udvides ude på den gamle bane.

Senere købte kommunen Kjellergaardens jorde til udstykning og samtidig blev det vedtaget at lave et idrætsanlæg, der hvor det er idag.

Omkring 1969 var de første fodboldbaner klar til brug, men der var stadig ingen omklædningsmuligheder. Omklædningen foregik stadig i skolen, derfra løb man gennem udstykningen for at komme til de nyanlagte baner.

1970 oprandt. Vi havde fået nogle dejlige baner, med en masse plads uden om vi havde bl.a. et stykke med roer, men ingen klubhus. Det år kom kommunesammenlægningen, så var det pludselig andre der skulle tage stilling til vores byggeri på idrætspladsen.

Imellemtiden var der opstået tanker om en evt. hal i forbindelse med klubhuset, så man startede med fornyede kræfter fra R.I.F.'s side at forhandle med storkommunens nye byråd om dette.

I efteråret 1970 lykkedes det at få tilladelse til at påbegynde et klubhus på ca. 450 m². Det var blevet således at kommunen gav jorden og betalte materialerne, idrætsforeningen skulle så skaffe frivillige til arbejdet. Hvis det gik godt kunne man senere koble en hal på klubhuset.

Den 24/9 1970 kl. 19.30 blev roerne, der stod i vejen for planeringsarbejdet, taget op, det foregik ved hjælp af lys fra et par biler. Lørdag d. 26/9 blev der startet med opsætning af galger, Torben Larsen tog det første spadestik, hvorefter støbning af sokkel kunne begynde. Byggeriet gik hurtigt fremad og i løbet af et par week-ends var soklen støbt og man begyndte at mure. Alle ydervægge stod færdige den 28-29. nov.

Så var det tømrernes tur til at lægge remme og spær op, det gik så hurtigt, at vi lørdag den 5.dec. 1970 kl. 14.00 kunne holde rejsegilde. Ved rejsegildet sagde formanden for ejendomsudvalget, at hvis det fortsatte så

godt med byggeriet, var der snart mulighed for at begynde halbyggeriet.

I løbet af foråret og sommeren 1971, blev der muret, tømret og malet. Da vi nåede ca. til august begyndte vi at bygge hallen, det var en stor mundfuld. Efter en meget stor arbejdsindsats i efteråret 71, fik vi tidligt på vinteren tag på hallen og rejst de lange sidemure og de høje gavle. Da vi nåede foråret 72, var der en masse indvendigt arbejde at gøre. Det hele skred raskt fremad og midt på sommeren, kunne vi lave det store parketgulv, det var et kæmpearbejde. Det blev sat lamper op i hallen, sat fliser op i baderum og omklædningsrum, malet og m. a.

Så kom den store dag, hvor man kunne tage hele herligheden i brug for alvor, det var præcis 2 år efter det første spadestik. Astrid Jørgensen startede med gymnastik mandag d. 25/9 1972 om eftermiddagen.

Efter ca. 12.000 arbejdstimer af frivillige kunne man d. 6. maj 1973 indvie klubhus og hal.

Som slutning vil jeg ønske R.I.F. held og lykke i fremtiden.

Knud Serup

Bestyrelsen for Ramløse I.F. ved reception i Forsamlingshuset i anledning af RIF's 100 års jubilæum fra venstre: Johan Larsen, Hans Baunhøj, Kirsten Larsen, Bjørn Larsen, Else Bagger, Leif Petersen, Kurt Pedersen, Søren Birk Jensen, John Bønk Andersen.

R.I.F's Bestyrelse 1979

For 30 år siden tog den dengang siddende bestyrelse et virkeligt godt initiativ: at starte den mindebog som vi nu i år, ved foreningens 100-års jubilæum skal slutte af. I denne bog har tidligere og nuværende medlemmer på en levende og utroligt interessant måde forstået at skildre deres indtryk som de har oplevet dem indenfor 26. kreds Ramløse, dette ligefra starten i 1879 til dags dato./ Der er ingen tvivl om, at det er et århundrede med en fantastisk udvikling på det idrætsmæssige område, både hvad angår de sportlige resultater, som de faciliteter hvorunder sporten er blevet dyrket. Her kan vi blot tænke tilbage på omtalen af det første skydehus, »en skibskahyt«, placeret på banen i Nordkrogen, frem til det moderne skydeanlæg vi har idag, ikke blot i Nordkrogen, men også det meget flotte og virkningsfyldte anlæg med 23 baner og opholdsrum m.m. under den nye blok på Ramløse skole. Eller tænk på gymnastikken, der i attenhundrede og firserne, under meget primitive forhold startede i laden på »Lillegård«, for senere, da forsamlingshuset blev opført, at dyrke deres gymnastik der, og frem til vore dages forhold, hvor der både er lunt og hvor alle har lejlighed til at få et varmt bad inden de kører hjem. Men trods manglen på alle disse faciliteter, var der allerede på dette tidspunkt et sammenhold og en interesse for idrætten i Ramløse, som man vel nok selv i dag kan beundre. Dette sammenhold og denne interesse som gennem alle disse år har præget vor forening skyldes ikke mindst den store stab af gode og frivillige ledere, som altid har været til rådighed i Ramløse Idrætsforening, 26. kreds. Dette kendetegnes også ved at Ramløse i mange år har hørt til en af de store foreninger medlemsmæssigt indenfor F.A.S.G.&L, og foreningen har i jubilæumsåret en medlemskare på ca. 1.175.

Fremtiden, ja fremtiden er svær at spå om, men den bestyrelse der i dag sidder i foreningen har ihvertfald det håb, at det også fremover vil være muligt at skaffe de fornødne ledere til at føre vor forening videre i den ånd der har præget den i de første 100 år. Vi vil runde denne bog af med en tak til dem, der i sin tid tog initiativet til bogen, samt en stor tak til vore medlemmer, som med ord og skrift har været med til at fastholde et varigt minde for 26. kreds, Ramløse.

Ramløse i januar 1979.

Kurt Petersen, formand for skydeudvalget
Kirsten Larsen, formand for gymnastikudvalget
Bjørn Larsen, formand for badmintonudvalget
Johan Larsen, formand for fodboldudvalget
John B. Andersen, formand for håndboldudvalget
Else Petersen, sekretær
Hans Bavnhøj, kasserer
Søren B. Jensen, næstformand
Leif Petersen, formand

Mit navn er Sigurd Andersen, og jeg er efterhånden blevet 81 år, og da Ramløse Idrætsforening fylder 125 år. er det måske på tide. at jeg fortæller om foreningens betydning i mit liv. Lige fra jeg var barn og boede i Ramløse Nordkrog, havde idræt min store interesse, og så snart jeg blev gammel nok, gik jeg ad stien til Ramløse forsamlingshus for at komme til gymnastik om vinteren og om sommeren spillede vi håndbold på Niels Jørgensens mark i Skærød, hvor der nu er industriområde.

I begyndelsen spillede vi fodbold rundt omkring på jorder, som foreningen kunne leje, og tit, når vi var ude for at spille kampe, måtte vi klæde om bag træer og buske, for i mange klubber havde man ikke omklædningsrum på det tidspunkt. Men det foregik med godt humør, selv om det i regnvejr kunne være en blandet fornøjelse, men så var der måske et vognskur i nærheden.

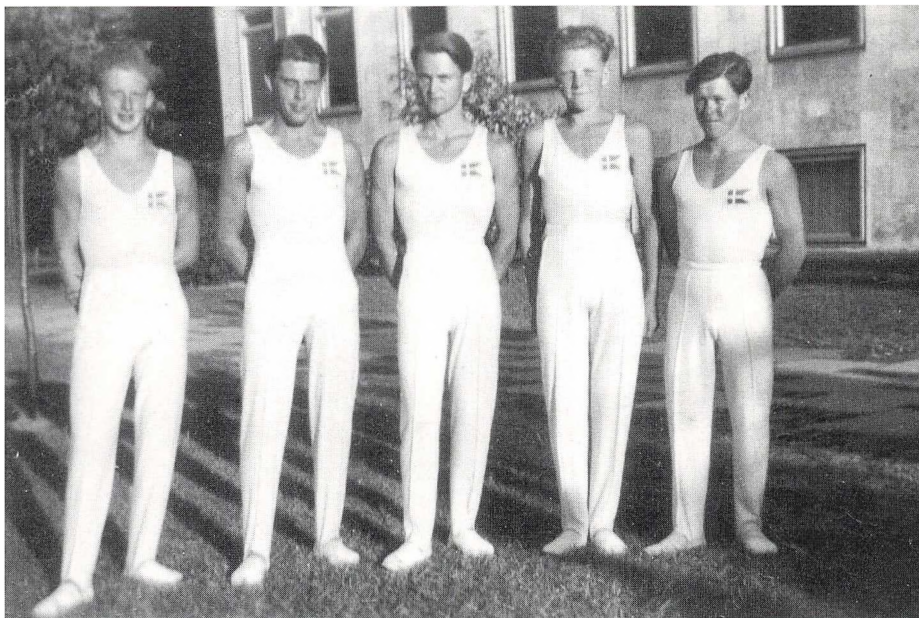
I 1940 blev så den nye kommunale skolebane stillet til rådighed, og vort gamle omklædningshus blev fra Skærød flyttet derop, så omklædning kunne foregå indendøre. Baneforholdene blev nu så gode, at fodboldafdelingen det år kunne blive tilsluttet SBU. Holdet, vi havde i 1948, spillede sig første gang op i A-rækken, hvor vi vandt kredsmesterskabet foran Helsingør. Holdet bestod af: Johannes Petersen, Sigurd Andersen, Holger S. Petersen, Sigvald Larsen, Verner Petersen, Erik Carlsen, Kaj S. Petersen. Kjeld Petersen, Børge S. Petersen, Holger B. Olsen og Nandy Kardos. Det bemærkes, at der var tre brødre med på holdet, nemlig Børge, Holger og Kaj.

Vi havde ikke lige så megen fritid som børn og unge har i dag, men når vi var færdige med skole og arbejde, så var det afsted til idræt. Gymnastikken foregik som sagt i forsamlingshuset. Det var en kold forestilling, for selv om der stod en gammel kakkelovn i salen, var det kun hvis det var meget koldt, at der blev fyret op i den. Omklædningen foregik i kælderen omkring en anden gammel kakkelovn, og der var trængsel. Der var ikke mulighed for bad bagefter, så når vi havde ligget på gulvet i salen, hvor der måske havde været bal om lørdagen, og der ikke havde været tid til rengøring, var det ikke lækkert at tage tøjet på bagefter. Nogle gange dansede vi Folkedans, når pigerne, der havde gymnastik før karlene, ventede til vi var færdige. Det kunne give os varmen, og Laurits Olsen spillede på sin violin til dansen.

Under krigen cyklede vi til gymnastikopvisning i Hillerød på hotel Leidersdorf, og efter ballet kørte vi hjem igen, så vi havde ingen problemer med konditionen dengang. Engang vi cyklede hjemad, så vi et stort lyskær på himmelen. Det var efter sabotage af en virksomhed i Slangerup.

I adskillige år var jeg medlem af bestyrelsen for Ramløse Idrætsforening. Det var da Lars Peter Larsen var formand.

Gymnastikken var i stadig fremgang i Ramløse med dygtige ledere som Frederik Jørgensen, Kristoffer Hansen, Valdemar Jørgensen m.fl., så da der skulle sendes et udvalgt hold fra Danmark til Lingiaden i Stockholm i 1947, var vi flere fra Ramløse, der blev udtaget (se foto).

Gymnaster 1947, fra venstre: Villy Larsen, Sigurd Andersen, Helmer Jørgensen, Gunner Sørensen og Gunner Mortensen.

RIF's Venner 1979: Stående fra venstre Johannes Petersen, Knud Lyngå, Olav Gall, Sigurd Andersen, Erik Krog, siddende fra venstre Svend Olsen, Holger Søborg Petersen, Hans Erik Larsen og Jørgen Bredgaard.

Vi tog rundt til fællestræning flere steder på Sjælland. Holdet fra Danmark var stort. 350 karle og 400 piger. Desværre druknede hele stævnet på det olympiske stadion i Stockholm i regn og pladder, og Ling - der havde satset på det store arrangement - mistede alt hvad han havde, og der var mystik om hans død kort efter.

Først i 70erne byggede RIF hallen i Ramløse, og jeg var med til det frivillige arbejde på byggeriet. Det kunne ikke blive til så meget fra min side, da jeg i samme periode var med i byggeri af ridehuset i Skærød.

I 1976 var vi nogle fra de glade dage, der fandt på at starte RIFs Venner. Det skulle foregå ved Bankospil i Ramløse forsamlingshus, og overskuddet skulle gå til ungdomsarbejdet i Ramløse idrætsforening. Vi havde 0 kr. som startkapital, og da vi havde spillet nogle gange, havde vi en gæld på omkring 10.000 kr., og det var mange penge for os på det tidspunkt. Heldigvis gik det over al forventning, så vi behøvede ikke at gå fra hus og hjem. På billedet ses nogle af de bærende kræfter fra starten: Johannes Petersen, Knud Lyngaa, Olav Gall, Sigurd Andersen, Erik Krogh, Svend Olsen, Holger S. Petersen, Hans Erik Larsen og Jørgen Bredgaard.

I 1962 blev jeg medlem af gymnastikudvalget i FASG & I. Det gav mig nogle dejlige oplevelser ved landsstævner rundt om i landet, og i 1972 blev jeg udnævnt til æresmedlem af FASG & I, det yngste æresmedlem i foreningens historie. Et stykke tid efter blev jeg udnævnt til æresmedlem i RIF.

Jeg har også haft den glæde at være gymnastikleder for drenge og det første hold springpiger i Ramløse, og det viste sig, at piger springer lige så godt som drenge. Mine børn og børnebørn har også altid haft glæde af Ramløse idrætsforening, og med mine mange gode år i RIF i erindring ønsker jeg til lykke med de 125 år, og håber idrætten vil vedblive at have gode kår i Ramløse til gavn for alle.

Sigurd Andersen

Interview med Lyng Andersen

Af Johnny Kierstein

Under 26. Kreds Ramløse Idrætsforenings 100-års jubilæumsfest i Ramløse Hallen den 5. marts havde undertegnede den glæde og ære at sidde til bords med Lyng Andersen, som under den storslåede, stemningsfyldte og vel gennemførte fest med 520 deltagere blev udnævnt til æresmedlem. På et tidspunkt spurgte Lyng mig, da det var blevet oplyst, at der skulle udnævnes 5 æresmedlemmer, om jeg vidste hvem det var. „Nej“, sagde jeg, vel vidende at det var 2/5 sandhed.

Hvis Lyng til daglig ikke sådan er til at „lukke munden på“ eller bringe ud af fatning, så blev han det i hvert fald i mindst et kvarter den aften. Jeg kunne se på ham, at han spurgte sig selv; „Drømmer jeg eller er jeg vågen“. Da han kom til sig selv igen var det en glad og lykkelig Lyng Andersen.

Hvornår startede du i 26. Kreds?

I 1933. Ganske vist som markør for de ældre skytter, som skød på 200 meter med 6,5 mm 39-geværer, der havde fået „nyt“ Otterup-sigtemidler. Skulle der skydes på 250 meter blev dørene i skydehuset åbnet i begge sider, og der blev skudt gennem huset. Min far havde skudt på banen siden 1919 og vandt 5 rifler.

Så kom krigen, og den 29. august 1943 blev alle rifler afleveret til politiet. Efter den dato skød vi med luftgeværer, hvortil vi anvendte stålkugler bl. a. fra cykler.

Den 10. maj 1945 blev rifler og ammunition hentet tilbage fra Salgards-høj i Vejby, og i juni kom 26. Kreds igang igen med 200 meter skydning med 2 tyske rifler. Jeg deltog i en kapskydning i Dunke ved Frederiksværk som ungskytter og blev nr. 1. Patronprisen var dengang 20 øre pr. stk. og overskuddet ved skydningen, gik til hjælp til et skydehus i Dunke.

Af 15.000 svenske geværer, der kom til landet i 1947, fik Ramløse de 11. Der blev anvendt 6,5 mm Norma patroner. Skulle vi til Amts- eller Kreds-skydninger f.eks i Hillerød eller Vejby måtte vi cykle. Samme år blev jeg nr. 5 ved Land skydningerne i Odense, hvor der var omkring 100 deltagere. Ligeledes blev der samme år afholdt de første terrænskydninger. Det var i Jægerspris. Denne form for skydning har jeg været med til mange gange i de følgende år med flere første pladser. F.eks skød man stående til 1/4-figurer på 20 sekunder, hvor målet stod på 35-40 meters afstand. Til den liggende skydning stod helfiguren omkring 200 meter ude.

I 1952 blev jeg soldat i Sandholmlejren som batalionsskytte og blev bedst af 554. Jeg holdt pause fra 1954 til 55, og kan da nævne, at jeg har en riffelplade fra hvert af årene fra jeg begyndte at skyde, dog ikke fra 1955.

Ved terrænskydningerne i 1964-63 kunne 26. Kreds møde op med A, B og C-hold bestående af 10 mand på hvert hold. Til transport betalte hver deltager 5 kr.

Hvornår kom du i bestyrelsen?

Det gjorde jeg i 1964, hvor jeg afløste Jørgen Hansen, der var blevet optaget af hovedkredsarbejde. Dengang havde vi 52 medlemmer i skytteafdelingen.

En oplevelse var, da vi længe havde snakket om et nyt skydehus, at Torben Larsen 2. pinsedag 1966 kl. 5 om morgenen havde revet det gamle hus ned, og der samme dag blev afsat grund til den gamle del af det nuværende skydehus. To dage efter var vi igang med arbejdet.

Hvornår var du formand for skytterne?

Det var jeg fra 1966 til 70, hvor Kurt Pedersen afløste mig. I 1969 kom jeg i amtets bestyrelse og der var jeg til 1977. Siden 1976 har jeg været ansat ved DDSG&I i Strandgade.

Hvad har gjort størst indtryk på dig som skytte?

Tre ting. For det første, da jeg sammen med Johannes Andersen, Frederik Jørgensen, Henrik Pedersen og min broder Tage den 29. august 1943 var på vej til en kapskydning i Alsønderup, da vi mødte en lastbil med tyskere. Vi havde jo vores rifler med og de blev lige så forskrækkede som os. Vi havde ikke hørt, at den danske regering var sat af.

Den anden ting var indvielsen af det nye skydehus og til sidst udnævnelsen til æresmedlem her i jubilæumsåret .

Hvad fastholder din interesse for skydning?

Efter krigen var det det at være rustet til en lignende situation, som den vi lige havde oplevet. Nu er det også kammeratskabet og den sportslige ånd.

Hvordan ser fremtiden ud for skydningen?

I Ramløse er jeg overbevist om, at det nok skal gå med det gode system, der er indarbejdet, og det gode sammenhold. Det jeg frygter er, at langdistancebanerne kommer i myndighedernes søgelys, så man bliver nødt til at centralisere disse baner. Men pasning af banerne, overholdelse af bestemmelserne og godt naboskab vil gavne foreningens 200-meter anlæg.

Har du et godt råd til skytterne?

Ja, tab og vind med samme sind. Det gælder alle idræts folk.

Johnny Kirstein

Tre skytteformænd samlet i 1996 f.v. Lyng Andersen, Kurt Pedersen og Jørgen Hansen

Jeg begyndte som 3-årig i 1946 med at gå til gymnastik i Ramløse Idrætsforening. Jeg er opvokset i Aagerup hos min mor og far, der havde „Rughavegaard“ -Margrethe og Chr. Sørensen. Mine to ældre brødre Gunner og Bent gik også til gymnastik. Vi trænede i Ramløse Forsamlingshus. Når vi kom gik vi ind af samme dør i kælderen, som er eksisterende i dag. Vi klædte om i kælderen, hvor der stod en kakkelovn og der var mørkebrune bænke langs væggene.

Oppe i salen var der 2 kakkelovne og ribber langs væggen. Vi havde plint, buk, rullemåtte og skamler samt balancebomme.

Jeg husker timerne med Astrid som leder og Inge Hansen som hjælper som nogle meget glade og dejlige undervisere. Salen var stor, men der var aldrig tændt op i kakkelovnene, så vi måtte løbe os varme. Om vinteren var gulvet meget koldt og tit måtte vi også beholde vanterne på.

Opvisningerne som afslutning på året var altid 2. påskedag og det var noget ganske særligt. Hjemme hang alle de nystrogede hvide skjorter, stivede skørter, hvidtede lærredssko og pressede bukser på rækker og ligegyldigt hvor koldt det var, havde jeg hvide ankel- eller sportsstrømper og kjole på den dag.

Der var ikke megen plads, når folk sad langs væggene for at se på. Jeg husker specielt lugten af og varmen fra alle disse mennesker. Vi stillede op i den lille sal og alle vidste, hvor deres plads var. Efter opvisningen var der dans og de gamle mænd røg store cigarer og konerne sad på balkonen og fulgte de unges kissemissier. Jeg tror - eller rettere - jeg ved, at der blev snakket (sladret) meget.

Da skolen fik bygget gymnastiksal trænede vi der, men havde stadig opvisning i Forsamlingshuset. Fra 1955-60 har jeg også gode minder fra atletiktræning. Atletik, som Hans Lassen var foregangsmand for. Træningen foregik ved Ramløse skole, vi havde omklædningsrum og rekvisitrum, hvor der i dag er pedelværksted. Der hvor alle de mørke brune bygninger ligger var der dengang græs og forboldbane.

Der kom en glad mand fra Hillerød - Ernst -. Han lærte os alle de tekniske detaljer i disciplinerne: slyngbold, spydkast, kuglestød, højdespring, længdespring og 60-meter løb. Ernst havde en dejlig måde at lære os detaljerne på. Han var alle vegne, svarede på spørgsmål, havde en skøn humor og et dejligt humør. At lave et rigtigt slyngboldkast med skridt, drejning omkring sig selv - og selve svinget, som bragte bolden på tværs af fodboldbanen helt ned til piletræerne, somme tider følte jeg, at jeg næsten fløj med bolden. Kuglestød var også noget for sig. Denne tunge jernugle i hånden ved øret, lægge vægten tilbage, nogle specielle benskift og så støde bolden afsted. Træningen var altid om aftenen fra kl. 19.00 - 21.00. Jeg husker kun dejlige sommeraftener. Vi startede idrætsmærke, som var en blanding af gymnastik, atletik og gang eller cykling. Afslutningen var altid i august eller september.

I årene 1960 - 64 var jeg i gymnastikbestyrelsen, spillede diletant gik til gymnastik og igennem to vintre var vi 4-6 stykker, der kørte til delingsfø-

rerkursus i Fredensborg, hvor vi lærte at undervise i gymnastik, skrive øvelser, lave serier og ikke mindst sætte musik til øvelserne. Musikken var altid fra klaver med pianist.

I 1964-65 valgte jeg så at tage på Den Jyske Idrætshøjskole i Vejle. Jeg blev tilbudt at få tilskud til mit ophold på D.J.I, men takkede nej tak da jeg gerne ville være frit stillet med hensyn til at undervise, når jeg igen kom hjem. Det var en meget anspændt tid med det store spørgsmål, om man skulle have penge for at undervise eller om det var en ære. Altså undervise gratis. Jeg fik tilbud fra Helsingør og underviste der fra vinteren 1965-66 til 1974-75. Fra 1975-76 til sommeren 1980 underviste jeg i Ramløse og havde både pige- og damehold. Sommerholdet 1980 var blandet: 76 damer og 4 mænd.

I samme periode havde jeg amtets repræsentationshold, rytme piger: 14-18 år. Det bestod af 25 udvalgte piger, hvor bl.a andre Annette Witt, Annette Jensen, Annette Larsen, Charlotte Paludan, Ingelise Larsen deltog og på springholdet var Jesper Petersen og Lone Jørgensen.

Inge Birk.

Gymnastikhold fra 1957: 1)Ulla Larsen 2)Jytte Skelgård 3)Ruth Hansen 4)Else Olsen 5)Lilli Pedersen 6)Else-Marie Clausen 7) ? 8)Jytte Nielsen 9)Helle Madsen 10)Anna Magrethe Nielsen 11)Sonja Sørensen 12)Lis Lassen 13)Birthe Skelgård 14)Inger Olsen 15)Valborg Nielsen 16) ? 17)Inga B. Pedersen 18)Anne-Lise Jørgensen 19)Rie Nielsen 20)Tove Sørensen 21)Aase Bomholdt P. 22)Jytte Madsen 23)Annelise Petersen 24)Kirsten Schmidt 25)Astrid Jørgensen, leder 26)Else Hansen 27)Anni Jørgensen 28)Anni Larsen 29)Mona Antonsen 30)Anni Madsen 31) ? 32)Kirsten Hansen 33)Kathe Pedersen 34)Inge Sørensen 35)Annelise Vigild, musik 36)Bente Hansen 37)Conny Larsen 38) ? Carlsen 39)Herdis Pedersen 40)Anne Larsen 41)Birgit Hansen 42)Helle Hansen 43)Mette Bloch 44)Inger Simonsen 45)Annelise Christensen

Som årgang 40 – vokset op hos mormor og morfar – Karetmagerens – har RIF været en meget central del af mit fritidsliv, jeg blev medlem i 1947, for jeg skulle gå til ”vintergymnastik”. Det var i forsamlingshuset. Turen til og fra kunne være mørk og kold – og det kunne ”store sal” også. Vi knoklede på med at gå i takt – syngte ”I alle de riger og lande” – springe buk – lave øvelser i ribberne – og blev rigtig godt varme – så i vores tøj og ud i kulden. Bad måtte vente til ”lørdagsbadet” hvor jeg var 3. person i Zinkbadekarret som var fyldt med varmt vand fra ”Grukedlen”.

I starten af 50’erne startede Lassen på at danne et drengehold i håndbold. Det var småt med spillemateriale. Vi var kun 2 drenge på 12-13 år inden for byskiltene – Hans Erik Larsen (nu Mitsubishi i Helsingø) og jeg. Men – så flyttede Serups til Ramløse – og dermed fordobledes antallet af drenge i den alder. Det lykkedes at blive 8-9 drenge og vi var meget glade for spillet. Lassen trænede os – vi voksede med tiden – han lærte os sit berømte ”tigerspring”. Han sprang – med samlede ben – ind over målcirklen og kastede med begge hænder mod målet. Det var imponerende at se. I dag hedder det bare ”hopskud” – og er noget mere effektivt

På den tid påstod ”fremmede” at det var svært at komme ind på livet af Ramløserne. Måske var (er) det rigtigt, men Jørgen Olsen – bestyrer på Arresøgaard, som var en stor frugtplantage – før alle sommer- og helårs- husene voksede op langs de sorte asfaltveje i hele Søkrogsområdet – var en glimrende håndboldspiller og han og Lassen spillede med os store drenge, som dermed blev seniorer ”i utide”.

En af de første der byggede hus i forbindelse med Møllehavegaards udstyknings var en ”Københavnervner”. Han kom kørende på sin Nimbus i weekenderne for at bygge på huset. Da det blev taget i brug, var der jo ikke langt til sportspladsen – og da John ”P” havde spillet divisionshåndbold i MK31 var det en rigtig vitaminindsprøjtning.

I 1960 og de følgende år var vi i en rivende udvikling. Nu var det ikke mere tilstrækkeligt at træne om sommeren – og spille på græs. Vi fik modstandere der spillede i hal! Hvad gør man så? Der blev lavet aftale med prop. Stakkemaier i Unnerup at vi måtte benytte hans store 8 kantede ridehus til indendørs træning. Det var træning!! Underlaget var sand-hestegødning og halm. Det giver en utrolig modstand når man løber i det – og det er umuligt at dribble på – altså – bolden i spil - hele tiden i luften, så når vi kom i en ”rigtig” hal, brugte vi ikke studsafleveringer og enhåndsdrillinger, men spillede hurtigt – over gulvet – og var ganske gode.

Efter 2 år i ridehuset – der mindede mig om gymnastikken i forsamlingshuset m.h.t. kulde og bademuligheder – fik John P. lejet hallen ved B 1903’s baner i Hellerup. Der fik vi tiden fra 23.00 til 24.00 hver onsdag, men det var bedre end ridehuset, selvom vi ofte var lidt ”klatøjede” torsdag morgen.

Efter 2 år i Hellerup lykkedes det at få træningstid i hallen på Auderød-lejren, stadig onsdag – men fra 22 til 23. Se det var jo mere menneskeligt. Vores ”stil” fra ridehuset blev forandret, så vi nu spillede håndbold som

"almindelige" mennesker – og vi lavede mange fine resultater. Rigtig gang i håndbolden kom der med Ramløse Hallens indvielse i efteråret 1972.

Når jeg tænker på det lange forløb med håndbold er det min vurdering at: Det hele er Lassen – Jørgen Olsen og John P's skyld (fortjeneste) – I øvrigt fulgt op af en stor personlighed – Poul Arne Nielsen, der har lagt 2/3 del af sit liv med håndbold (og leveret et par topspillere til THHs 1.hold) i RIF. Mit barnebarn på 11 år spiller håndbold (målmænd) og betragter Poul Arne som en Guru.

Når jeg – i landskampsammenhæng – hører Casper Nielsen & "Nøller" (Christian Asmussen) nævnt, ja så tænker jeg: "hvad ellers"? De er blevet slæbt til det – i lift eller barnevogn – da de kune "Stavre" rundt løb de – PÅ STRØMPESOKKER – ind på banen i halvlægene og "trillede" med boldene – der fløjtes op til kamp – 10-15 småbørn udenfor stregerne og få fodtøj på – til de ryger af til næste pause.

Det var lidt "strøtanker" om håndbolden i RIF, men 26. Kreds RIF er rigtig meget andet end håndbold.

Marianne Hansen (fra "Bakkerne") og jeg er revisorer i RIF – og det er en STOR omgang at komme igennem i Januar og 1. halvdel af Februar. Da vi reviderede året 2003 havde vi følgende afdelinger under RIF, Skytterne – Fodbold – Håndbold – Badminton – Judo – Dilettant - Krokett – Rulle-skøjter (Flying Bambi's) og på RIF's generalforsamling blev "Motionscyklisterne" en afdeling for sig selv.

Ved udgangen af 2003 havde foreningen i alt i afdelingerne 1.940 medlemmer – og mit gæt for fremtiden er at: "Det tager ikke af med årene"!

Jeg må jo konstatere at vi hverken har tennis – bordtennis – svømning – roning eller motorcross inde under RIF's vinger – ENDNU!!

Bo Vigild

Altid "Ramløsedreng" – også de 8 år vi var emigreret - - - - til Tisvilde.

*Håndboldhold først i 60erne, sid. f.v.
Hans Lassen, Bo Vigild, John Bønk
Andersen, st.f.v. John Mallik, John
Pedersen, Helmer Nielsen, Poul Serup,
Søren Birk Jensen, Knud Serup.*

En skyttes erindringer

Af Kurt Pedersen

Jeg er født og opvokset på Rønnekildegård i Ramløse bakker den 2. april 1942. Jeg var vel omkring 10 år, da jeg startede med at dyrke idræt i 26. kreds Ramløse Idrætsforening. Jeg gik til gymnastik og spillede fodbold. Jeg var aktiv i fodboldafdelingen til omkring 1970, bl.a. trænede jeg det første ynglingehold i foreningen, der var 16 - 17 spillere nogen af dem kan jeg huske og det bl. a. Erik Paepke, Finn Nielsen, Rudi Andersen, Knud Antonsen, Karsten Kellberg, Bjarke Nielsson, Preben Svendsen, Kaj Karl- sen, Jørgen Larsen Kenn Barbesgaard og Michael Jørgensen.

Gymnastik dyrkede vi oppe i Ramløse forsamlingshus, dengang var der ribber på vægen mod øst og en stor kakkelovn i hjørnet ved scenen, men der kunne godt være koldt alligevel.

Så har jeg spillet lidt håndbold og badminton - boksning var jeg til en enkelt gang, for efter en på tuden så blodet sprang, havde jeg fået nok.

I 1963 lærte jeg Merete at kende, og hun forførte mig til skydebanen på Ellemosevej. Jeg kom med i bestyrelsen i skytteafdelingen i 1968, og blev formand i 1971 og var det til 1996. Det var nogle meget spændende og sjove år og har givet mig mange gode minder. I 1993 blev jeg udnævnt til æres- medlem af 26. Kreds Ramløse Idrætsforening, det er jeg utrolig glad og stolt over.

26. Kreds.

Skytteforeningen blev stiftet i 1879, af en håndfuld personer, som blev indkaldt til et møde på Ramløse Friskole, Hesselbjergvej 2, af Rasmus Christensen. Skytteforeningen fik benævnelsen 26. Kreds. Det var dog først i 1884, der blev anlagt en skydebane. Det var på Rønnekildegård, langs med flådmålet nede ved Arresø, hvor der var nogle høje skrænter. Dengang var det min oldefar Jens Peder Pedersen, der ejede gården. Dengang skød man på 250 meter.

I de første år foregik det på den måde, at alle mødtes på Tromlepladsen i Ramløse by. Tidligere Bent Larsens vognmandsforretning, nu ejet af Stri- ni. Man stillede op på række og marcherede til skydebanen.

Senere blev skydningen flyttet til Hovgården i Ramløse Søkrog, hvor man skød til omkring 1900. Derefter flyttede skytterne til Ellemosevej, nærmere betegnet Krogmosegård, som dengang ejedes af Torben Larsens bedstefar Christoffer Larsen.

Så vidt jeg har fået oplyst, havde man dengang en skibskahyt, indkøbt på en auktion ved Vejby Strand, som skydehus. Den stod på venstre side af den markvej, der går ned lige over for gården. Man skød i nordvestlig ret- ning op i en mergelgrav. I ca. 1919 flyttede man så skydebanen over på Horsebjerggårds jord, som ejedes af Niels Jensen Nielsen.

Det første rigtige skydehus blev dengang bygget der hvor vores nuvæ- rende hus ligger. Der blev stadig skudt på 250 meter, men skiverne var for

tæt på bakketoppen, og skuddene kunne gå helt ind i Tibirke Bakker. Man flyttede så både markørgrav og skydehus 50 meter tilbage, således at skydehuset lå op til Ellemosevej.

Under krigen skulle alle rifler afleveres til politiet i Helsingø, og det gjorde Niels Sørensen den 29. September 1943. På det tidspunkt var man også begyndt at skyde lidt på 15 meter med salonrifler. Det foregik i Ramløse Forsamlingshus, men disse rifler skulle også afleveres. I stedet begyndte man at skyde med luftgevær, ligeledes i forsamlingshuset.

Da vi fik riflerne tilbage efter krigen. Skulle der kun skydes på 200 meter, altså flyttede man bare skydehuset 50 meter frem, så der igen var den afstand der skulle bruges.

Der var bare det ved det, at når man skulle indskyde til terrænskydning, skulle der bruges 250 meter. Hvad gjorde man så? Jo, dørene blev lukket op i begge ender af huset og så skød man igennem huset.

Det skal lige nævnes, at søndag den 9. juli 1922 var der kapskydning i Ramløse, og det øsregnede hele dagen. Vinder af skydningen blev Carl Jørgensen, Tågerup Mølle, med 86 point. Der blev skudt 4 skud liggende, 3 stående og 3 knælende på 250 meter. Af deltagende kredse kan nævnes: 18. Kreds Ølsted, 26. Kreds Ramløse, 38. Kreds Annisse, 35. Kreds Helsingø, 42. Kreds Vejby og 45. Kreds Frederiksværk.

Skydehuset blev vendt en halv omgang og bygget større omkring 1950, og først i tresserne blev der bygget en ny markørgrav. Samtidig blev der udvidet fra 3 til 4 baner. I 1966 byggede man til skydehuset igen, og der kom for første gang beton på gulvet. Indtil da havde der været nøddesten på gulvet.

Det var den daværende bestyrelse, som bestod af Lyng Andersen, Tage Andersen, Jørgen Hansen, Torben Larsen og Vagn Larsen, også kaldet Mester, der besluttede, at nu var det tid til modernisering og udvidelse. 2. pinsedag kl. 05.00 startede Torben Larsen med at nedrive det gamle hus, og omkring 1. oktober stod det så færdigt.

Alt blev udført på frivillig basis. Ved rejsegildet, som var den 5. juli serverede fru Bente Larsen og fru Merete Pedersen æbleskiver (iflg. protokol-len). Huset blev indviet den 9. oktober 1966.

I efteråret 1972 var huset igen blevet for lille, på grund af den store tilgang af børneskytter, som nu var oppe på 60-70 stykker. Man drøftede en udbygning på ca. 100 kvadratmeter og samtidig få lavet ti 50 meter baner med elektrisk skivetræk.

Der blev søgt hos kommune og fredningsmyndigheder om de fornødne tilladelser. Sidst på sommeren 1973 stod så det sidste skud på byggeriet færdigt. Huset rummer nu fire 200 meter baner og ti 50 meter baner, depot, toilet, kontor, et lille køkken og to dejlige opholdsrum. Derudover er der købt lidt jord til parkeringsplads. På dette tidspunkt havde afdelingen 123 aktive medlemmer.

Efterfølgende er der blevet lavet solblændere, ellers var det ikke til at skyde om aftenen, da der skydes mod vest.

I 1985 blev der etableret fjernsynsmarkering på de fire 200 meter banerne, vild luksus - der skulle nu ikke findes markører mere.

Efter dette var det helt klart, at der skulle gå mange år, inden der opstod nye større arbejdsopgaver på skydehuset. Men ak, i slutningen af 1988 blev det meste af skydehuset raseret af en brand. Det medførte nye arbejdsopgaver, som også blev løst.

Hvad angår 15 meter, har vi skudt i forsamlingshuset lige fra efter krigen 1945 til vinteren 1976-77. Siden den tid har vi været i kælderen under Ramløse skole. Helsingørskommune stillede lokaler til rådighed og skytteafdelingen sørgede for indretningen.

Der er nu 23 dejlige baner med elektrisk skivetræk og et tilstødende opholdslokale. Banen er også godkendt til pistolskydning. I 1977 var dette anlæg det største 15 meter på Sjælland.

Daværende borgmester Christian Grønkjær indviede banerne med det første skud efterfulgt af formanden for Ramløse Idrætsforening Johs. Petersen.

Det var vild luksus at skyde på de nye baner. Da vi var i forsamlingshuset, skulle der hver onsdag stilles/slæbes tre kasser ind på scenen, som hver vejede 40-50 kg. De skulle fungere som kuglefang. Ligeledes skulle der stilles borde og støtter op, så der var plads til 9 skytter af gangen.

På det tidspunkt var jeg pedel på skolen, så det klarede jeg i frokostpausen. Kl. 15.00 var det så tid at køre 20-25 rifler op til forsamlingshuset, for at være klar til skydningen med børnene, som startede kl. 16.00. kl. 19.30 sluttede børnene, hvorefter ungskytter og seniors fortsatte skydningen til kl. 22.00, og ca. kl. 23.00 sluttede det med oprydning og tilbagetransport af rifler. På sådan en onsdag aften havde der så også været mellem 80 og 115 skytter og træne - heraf langt de fleste børn og juniorer.

Holger Kock transporterede børnene med bus til og fra forsamlingshuset. Merete sørgede for salg og udlevering af patroner og skiver under børneskydningen, og Torben Munk, Finn Kock, Bjarne Andersen og jeg var instruktører på banen. På grund af at jeg var pedel på skolen, fik vi rigtig mange børneskytter, vi var oppe på 190 medlemmer på dette tidspunkt.

Et lille udpluk af tidens mange fine resultater

I 1974 kom Lars Hansen, som den første her fra, med på 15 meter amts hold for børn og juniorer. Vi har tit deltaget med skytter på amtshold, men også tit som kredshold. I 1983 vandt vi LM i børnerækken. Holdet bestod af: Michael Dreyer, Allan Jensen, Kim Andersen og Jesper Baunhøj. Ud af 1600 mulige skød de, så vidt jeg husker, 1596 eller 1597. Et flot resultat. Vi fik champagne på hjemvejen - de havde taget den med hjemmefra! - Så de havde regnet med at vinde. På 50 meter klarede vi os også rigtig godt, med mange deltager fra Ramløse på amtsholdet, og ligeledes har vi stillet med kredshold til LM. Så vidt jeg husker var de første der var med her Tom Larsen, Jan Hansen, Finn Koch og Bjarne Andersen. Det var i 1974, og jeg

var med som holdleder. Efterfølgende vandt Rasmus Isbrandt et Ø-mesterskab.

På 200 meterbanen var vi mere på det jævne, men det gav god træning til terrænskydningen, som vel nok med tiden har været den mest dominerende aktivitet i skytteafdelingen.

Den første Danmarksmester i terrænskydning fik vi helt tilbage i 1970, det var Karles Pedersen. Efterfølgende har vi væltet os i danmarksmestre, såvel individuelle som holdmestre på både amtshold og klubhold. Jeg kan ikke huske årstal og navne på de enkelte. Af individuelle mestre kan jeg dog nævne: Kim Kristiansen, Johannes Jensen, Peter Jensen, Jan Larsen, Henrik Bech og Anders Bomholdt.

Her ud over kan jeg huske Jesper Larsen, Tom Larsen, Bruno Bomholdt, Stig Munkholm, Kim Andersen og Mette Olsen, som har været mestre på holdskydninger. Så godt som alle er startet som børneskytter i Ramløse.

Vi har også en fin pistolafdeling, som jeg dog aldrig har haft så meget med at gøre. Pistolskydningen foregår, ligesom 15 meter, på Ramløse Skole. Det første år pistolafdelingen eksisterede, vandt Mogens B. Larsen et 15 meter Ø-mesterskab.

Som det sidste fra 2004, kan nævnes, at 6 skytter fra Ramløse deltog på amtsholdet, holdet består af 10 skytter og de vandt Danmarksmesterskabet, som så ofte før og igen rimeligt sikkert. De seks fra Ramløse var Peter Jensen, Johannes Jensen, Kim Kristiansen, Stig Munkholm, Jan Larsen og Lasse Sommer.

Ligeledes var 5, af et amtshold bestående af 6 skytter, fra Ramløse med til at vinde Danmarksmesterskabet i sekundskydning. De fem var Peter Jensen, Johannes Jensen, Kim Kristiansen, Stig Munkholm og Lasse Sommer.

Inden for terrænskydningen har flere af de oven for nævnte været Danmarksmester mere end 10 gange inden for de sidste 15-20 år. Rigtigt godt gået.

Der kunne nævnes mange mange flere topresultater som foreningen har fået igennem årene, men jeg kan ikke dem huske alle.

Jeg vil slutte med at sige , at skytterne har klaret sig utroligt godt gennem årene og fortsat gør det.

Til allersidst rigtig hjertelig tillykke til Ramløse Idrætsforening med 125 års jubilæet med håbet om rigtig mange gode år frem i tiden.

Med venlig hilsen
Kurt Pedersen

Modtagelse af 4 DM-vindere 1990.

Fra venstre: Knud Løngå RIF's Venner, Ebbe Andersen, nfm'd i skytteafd., Bruno Bomholdt, Jesper Larsen, Peter Jensen, Jan Larsen, sidd.f.v. formand for RIF Christian Ohlendorff, borgmester Claus Lange, fmd. for skytterne Kurt Pedersen, fmd. for Idrætsunionen Helge Østergård.

I skydehuset på Ellemosevej 1977

Foto: Johnny Kirstein

Fra venstre: Johannes Jensen, Bruno Bomholdt, Michael Bredgaard

Efteråret 1949 gjorde jeg min entre i R.I.F Gymnastik i Ramløse Forsamlingshus. Jeg fulgte med min søster Annelise, for der var langt at gå (2 km) for små ben. Jeg har haft Karen Andersen, Skærød, Elly Andersen, Hougaard og Astrid Jørgensen som instruktører, da jeg var lille. Jeg blev nemlig hurtig stor, for stor til at gå på børnehold, så da jeg var 13 år kom jeg på ungpigeholdet. Grethe Serup (nu Sørensen) var instruktør og Hanne Nielsen, Præstegaarden spillede til på klaver.

Vi sprang bl.a. sakspring over snor, og jeg sprang højt, så højt at jeg begyndte at gå til atletik den følgende sommer.

Vi havde altid gymnastikopvisning 2. påskedag i forsamlingshuset. Somme tider var det dejlig lunt og vi kunne gå ud i gymnastikdragt. Døren ud mod vejen blev åbnet og karlene kunne tage tilløb helt ude fra vejen – næsten.

Midt i 50erne kom vi i skolens gymnastiksal, den var ren luksus. Her behøvede vi ikke beholde vanter og sweater på for at holde varmen. Gymnastikopvisningen var fortsat i forsamlingshuset, indtil hallen var færdig.

Personer der spillede på klaver til gymnastikken. Ingrid Olsen (Laurits Musikkers datter), Martha Pedersen (datter af Martin P. Huseby), Hanne Nielsen (Præstegården) Annelise Vigild, Anne Margrethe (Lille Karls datter), Else Brøns fra Vejby spillede i mange år til konegymnastikken om sommeren.

Jeg har gået til "konegymnastik" om sommeren som voksen. Jeg har gået på Frederiksborg Amts sommerhold, hvor jeg har deltaget i Østævner, landsstævner og andre store stævner rundt om i landet. Jeg har været til gymnastik i Berlin og her i sommer (2004) til et stort gymnastikstævne i Svendborg. Nogle få år af mit liv, har der ikke været tid til gymnastikken, men jeg vendte hurtigt tilbage. Har været i gymnastik bestyrelsen i mange år, heraf 2 som formand.

Der er sket mange nye tiltag siden 1949, men gymnastik afdelingen har aldrig ligget på den lade side og hvilet på lauerbærerne. Der sker altid noget nyt, bl.a. er der kommet rulleskøjteafdeling og en cykelafdeling ud af det. I 1999 trådte jeg ud af bestyrelsen. Der skal nye og yngre til. Et helt år uden bestyrelsesposter, det var for kedeligt, så nu er jeg i forretningsudvalget.

Går man til gymnastik møder man altid glade mennesker.

Atletik

Sommeren 1956 begyndte jeg at gå til atletik. Vi havde egentlig ikke nogen træner, de mere erfarne hjalp de mindre erfarne. Af de erfarne var der Hans Lassen, Bent Hansen og Helmer Jørgensen.

Jeg løb og sprang og medens jeg var junior vandt jeg adskillige amtsmeesterskaber. Der var stort amtsstævne i Fredensborg hvert år, og næsten alle klubber i amtet var repræsenteret. Som junior var jeg med til Østævne

i Hillerød og et stort stævne i Års sidst i 50erne. Ved landsstævnet i Tønder i 1968 blev jeg danmarksmester i højdespring, som jeg koncentrerede mig om, da jeg blev senior. Min "karriere" sluttede i 1968, hvor jeg de sidste par år også sprang for FIF Hillerød. I mange år tog jeg sammen med flere andre fra R.I.F idrætsmærker.

Desværre stoppede atletik, da Hallen blev bygget. løbebanen, springgraven m.m. blev med et pennestrøg slettet af tegningerne af en eller anden årsag.

Håndbold begyndte jeg at spille i 1951 og stoppede helt i 1992. I 1962 begyndte jeg at spille badminton, stoppede omkring 1980.

Beth

*Håndboldhold ca.1957
stående f.v. Ilse Pedersen,
Nøjsomhed, Inge Nielsen,
Føllegård, Else Hansen,
Bækkegård, Anni Larsen,
Ågerup, siddende f.v.
Aase Bomholdt, Rønnekilde
Beth Vigild, Bakkevej
Kathe Pedersen. Ørby*

Beth springer højt

Helmers Historie

Af Helmer Nielsen

I 1949 da jeg var 7 år gammel begyndte jeg at spille fodbold i Ramløse. Min første træner var Johannes Petersen fra Skærød (Leif Petersen's far). Når vi dengang skulle ud og spille kampe forgik det på cykel, hvor vi kørte på en lang række med vores træner bagerst ligeledes på cykel. Efter Johannes Petersen fik vi lære Jensen fra Ramløse skole til træner. Her gik det også på cykel til kampene, men lære Jensen havde skiftet cyklen ud med en knallert, men det forgik fortsat på en lang række. Lærer Jensen havde jeg som træner til jeg blev 16-17 år.

Min første seniorkamp fik jeg som 17 årig, fordi Jørgen Olsen var skadet. Træner Carlo Lorentsen mente, at jeg sagtens kunne spille Jørgens plads, fordi jeg havde Sigurd Andersen bag mig og Tage Søborg foran mig. Vi vandt 3 – 1 over Allerød og derefter var jeg fast seniorspiller.

Efter min soldatertiden startede jeg som fodboldtræner, da Mogens Jørgensen også kaldt "Store Mogens" stod og manglede en træner til at træne lilleputterne. På dette lilleput hold var bl. a. Leo Jørgensen og Erik Antonson. I dag spiller jeg på veteran holdet med Leo. Jeg var træner i Ramløse i 27 år og haft mange dejlige drenge i årenes løb. Bl. a. dem i kan se på billedet.

Stående fra venstre Lars Peitersen, Lars Bøgelund, Lars B. Jørgensen, Rene Jensen, Arni Larsen, Jan Petersen. Forrest fra venstre Henrik Hedegård, Michael Hansen, Bjarne Andersen, Henrik Hansen, Kenneth Ohlendorf, Bo B. Jørgensen.

Under min trænergerning i RIF har vi deltaget i mange turneringer både i Danmark og udlandet. Vi deltog i flere år i Nordway cup i Oslo. Vi har været på træningstur til England. Jeg har også været med et hold i Holland samt Sverige hvor vi spillede mod hold fra Helsingørskommunes venskabsby Alvesta.

Jeg har haft utrolige mange dejlige oplevelser med disse drengehold gennem tiderne og møder ofte disse drenge, som nu er voksne og selv har børn der spiller fodbold eller dyrker anden idræt i RIF.

Jeg spiller stadig fodbold, både på veteran holdet og superveteran holdet. På superveteran holdet har jeg spillet sammen med Preben Petersen fra Skærød i snart 40 år. Vi træner fast 2 gange om ugen både sommer og vinter. Vi er 16 superveteraner i alderen fra 50 år og opefter, hvor den ældste er 69 år. Der er fortsat turneringer at tage ud til både udendørs og indendørs.

Jeg har også været med på RIF's håndboldshold tilbage fra 1961/62. Jeg kom med dengang fordi de stod og manglede en målmand. Leif Petersen Skærød var 1. målmand, så jeg skulle være 2. målmand, men det var ikke lige mig, så jeg kom ud på en højre fløj, hvor jeg rigtig kunne "kringle" den ind i mål.

Københavnerdrengen John Petersen flyttede til Ramløse og begyndte at spille håndbold og træne os. Han havde spillet på væsentlige bedre hold inden han kom hertil. Han fik sat mere skik på tingene og træningen. Vi skulle spille om at komme op i serie 4 i Hørsholm hallen. Her mente Hans Lassen, at vi måtte have noget harpiks. Han kom med et glas harpiks, som han havde taget fra nogle grantræer hjemme i haven. Vi vandt og kom i serie 4. Herefter mente John Petersen, at nu måtte vi til at træne mellem kampene. Vi trænede i Holte hallen, dengang havde vi ingen haller i Helsingørskommune. Vi trænede lørdag aften kl. 22.00, hvem ville mon det i dag, men vi syntes at det var sjovt og havde et godt kammeratskab

Det gav resultat at træne, næste sæson spillede vi i serie 3. Nu mente John Petersen at vi skulle træne 2 gange om ugen, en gang i Holte og en gang i et ridehus i Mønge. Herefter blev Helsingørskommunen bygget og vi begyndte at træne i denne. Træningen gav resultat og vi rykkede op i serie 2 med holdet på billedet. Det var i 1969/70.

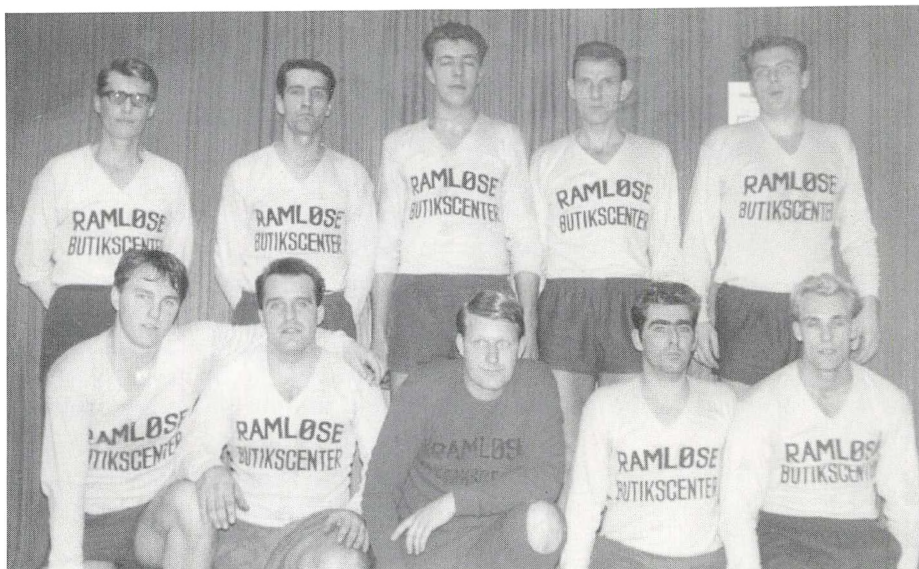
Min håndbolds karrierer sluttede i Ramløsehallen hvor vi spillede i serie 1.

Ud over fodbold og håndbold har jeg også dyrket badminton og gymnastik, men i dag er det kun fodbold, som jeg fortsat dyrker. Jeg har deltaget både i bestyrelsesarbejde og med bygning af Ramløse hallen og mange andre praktiske ting som skal til for at få en idrætsforening til at fungerer og være et godt sted at komme for dens medlemmer. Mange af mine venner og bekendte har jeg fået via foreningsarbejdet i RIF samt gennem min sport.

Til min store glæde blev jeg i 2002 udnævnt til æresmedlem i RIF.

Helmer Nielsen

August 2004

Håndbold herrehold 1969-70: Stående fra venstre Flemming Bøgelund, Helmer Nielsen, Jan Bønk Andersen, John Petersen, Frank Jørgensen. Sid.f.v. Poul Arne Nielsen, Knud Serup, Hans Chr. Nissen, Søren Birk Jensen, John Bønk Andersen.

Af John Bønk Andersen

Jeg er født og opvokset på Ramløse sand, min første sportsaktivitet i Ramløse Idrætsforening var fodbold hvor jeg begyndte i 1952, da jeg var 7 år gammel, samtidig med jeg startede min skolegang. Fodbold spillede vi bag skolen, der var to omklædningsrum – uden varme.

Jeg husker en træner som også var skolelærer Monrad Jensen. Når vi skulle ud at spille kampe kørte vi på cykel og han på sin Skylon knallert. I 1957 var vi i Hillerød for at spille om Amtsmesterskabet som vi vandt, Viggo Pedersen der dengang var købmand i Skærød gav sodavand til hele holdet.

Jeg har også haft Mogens Jørgensen som træner. Da jeg var juniorspiller skete det jeg var med på seniorholdet når de manglede spillere. Vi spillede om formiddagen seniorerne spillede om eftermiddagen. Da jeg blev Old Boys spiller trænede jeg først Puslinge og senere Miniputter.

I 1963-64 kom jeg ind i fodboldudvalget og i 1964-74-75 supp. i hovedbestyrelsen.

Midt i tredserne lavede vi en trekantturnering mellem Skærød – Byen – Sandet med fodbold for mændene og håndbold for damerne. Det startede med optog gennem byen med pyntede vogne og musik, det var rigtig fest-

ligt. Dagen sluttede med spisning i Forsamlingshuset om aftenen og bal bagefter.

Som Old Boys spillere var vi i 1991 inviteret til at spille en venskabskamp i Brederød, vi havde ikke spillet i mange år, men det var en hyggelig dag og aften hvor der var spisning og damerne var med.

Old boys fodbold 1991: St.f.v. Sigurd Andersen, Henning Larsen, Torben Larsen, Oluf Laursen, Hans Erik Larsen, Helmer Nielsen, Holger Søborg, Kurt Bønk Andersen, Sid.f.v. Kaj Søborg, Kurt Pedersen, Knud Serup, John Bønk Andersen, Tage Søborg.

Håndbold har jeg også spillet, det startede med Hans Lassen som træner. Jeg kom ret tidligt på herreholdet, jeg har vel været 16 år, det var et godt hold, vi kunne hamle op med de fleste hold i Nordsjælland (udendørs) og vi havde nogle træningskampe med MK31 fra København.

En lørdag eftermiddag først i tredserne kom John Petersen til byen på sin Nimbus med sidevogn, han byggede hus i Søkrogen, jeg var dengang i lærer hos købmand Lars P. Larsen, hvor John kom ind og spurgte om der var håndboldspil her i byen og jeg henviste ham til Knud Serup.

John Petersen kunne lære os meget, han havde spillet i en storklub i København, vi lærte boldteknik i skolens gymnastiksal. Træningen foregik mange forskellige steder bl.a. "Havegårds" ridehus i Mønge, det gav god kondition i det bløde savsmuld, der var ingen bade og omklædningsrum. I 1963 trænede vi i Holtehallen lørdag aften kl. 22.00 sammen med Helsingør og senere i Frederiksborghallen. I 1971 trænede vi i Auderød Hallen 3 timer hver lørdag, vi var dengang rykket op i serie 1, vi trænede også i Helsingørshallen indtil vi i 1972 fik vores egen Hal.

Vi var på nogle gode ture til Branderslev og Vemmelev hvor vi spillede lørdag eftermiddag og sluttede med spisning og fest i Forsamlingshuset om

aftenen, vi sov i telte og spillede igen søndag formiddag.

Ramløse har repræsenteret Frederiksborg Amt flere gange ved landsmesterskaberne i Ollerup på Fyn hvor vi hentede medaljer i 1967 og 71. Preben Petersens forældre boede i Svendborg, lørdag aften var hele holdet gæster hos dem, de var meget gæstfri og vi havde mange hyggelige timer.

I nogle år var jeg med i håndboldudvalget bl.a. formand i 1977-79. Træner for damerne og håndbolddommer i nogle år.

Sidst i firserne var jeg holdleder (træner) for lilleputterne sammen med Casper Nielsen – som nu er prof. og landsholdsspiller. Vi fik mange gode oplevelser, lilleputterne spillede forrygende godt – blev både Amts- og Sjællandsmestre og flere gange nr. 2 og 3 til Landsmesterskaberne. Som Old Boys spiller var jeg med til Sjællandsmesterskaberne og blev nr. 2.

Skydning har jeg også prøvet dengang vi skød 15 m i Forsamlingshuset og nogle gange deltaget i feltskydning.

Gymnastik startede jeg med som dreng, vi øvede på i skolens gymnastiksal som ledere kan jeg huske Bent Hansen, Verner Jørgensen, Helmer Jørgensen og Gunner Sørensen. Der var Amtsupvisning på Hotel København i Hillerød og opvisning i Forsamlingshuset 2.påskedag, vi klædte om på loftet der var hundekoldt.

På karleholdet måtte vi åbne døren til garderoben under balkonen for at få tilløb nok da salen ikke var lang nok.

En gymnastikopvisning jeg husker med stor glæde er kavalkaden i forbindelse med foreningens 100 års jubilæum.

Dilettant begyndte jeg med i 1970 hvor Knud Løngå manglede en scenemand, det første stykke var ”Jeppe på bjerget” hvor der bl.a medvirkede en gris som vi lånte hos Christoffer Hansen på ”Lillegård”. Igennem de 26 år jeg var med er der opført mange forskellige stykker med mange forskellige scener, nogle med mange sceneskift, jeg husker et stykke hvor der var 21 skift, så er man godt brugt. Små biroller blev det også til. Af instruktører kan jeg nævne Remy Eriksen, Per Pedersen, Arne Petersen, Torben Bagger, Finn Klitgaard, Ivar Søborg og Nedda Riise og dekoratører Peter Blay og Iben Nielsen.

I bestyrelsen var jeg med indtil 1997, hvor jeg stoppede på grund af manglende tid, da jeg blev formand for Forsamlingshuset.

Det første loppemarked jeg var med til blev afholdt i Forsamlingshuset i 1966-67. Markedet blev et tilløbsstykke med et flot overskud til fordel for halbyggeriet, senere har der været mange loppemarkeder i Hallen med stor succes.

Det var lidt om mine oplevelser i Ramløse Idrætsforening, 26. kreds. Tak for 45 år og tak for at få lov at skrive i mindebogen.

Jeg vil slutte med at ønske R.I.F. tillykke med de 125 år og alt godt i fremtiden.

John Bønk Andersen
august 2004.

Håndbold lilleputter 1990

Siddende f.v. Morten Nielskov, Martin Klug, Nicolai Grahn, Morten Simonsen, st.f.v. Kasper Nielsen, Tobias Schmidt, Theis Christensen, Anders Bomholdt, Jacob Lyng Madsen, Jimmy Madsen, John Bønk Andersen

Sport gennem generationer

Af Leif Petersen

26. kreds blev stiftet i 1879, min oldefar Jens Jørgen Andersen var en af initiativtagerne og med i den første bestyrelse, senere var min morfar Hans Andersen aktiv i foreningen, og både min mor og far var aktive, min mor som gymnast, folkedanser og håndboldspiller, hun sad bl.a. i håndboldudvalget og var gymnastikleder. Derefter var vi en del søskende der så dagens lys og hun fik andre gøremål, min far var allerede i 1936 med i fodboldudvalget, ligesom han trænede damehåndbold, mon det var der han mødte min mor? Far var selv aktiv som fodbold- og håndboldspiller samt skydning, han har også trænet drenge i fodbold og sad i bestyrelsen for Ramløse I.F. bl.a. i 2 omgange som formand.

Jeg startede omkring 9-10 års alderen i 1951-52 med at gå til gymnastik og fodbold, gymnastik dog kun til jeg blev 14 år, der husker jeg navnlig gymnastikopvisninger i forsamlingshuset 2. påskedag, sikke et mylder med mennesker. Alle drenge og mænd klædte om på loftet og pigerne i kæde-

ren, alle startede med indmarch fra den lille sal, de ledere jeg husker var Bent Hansen, Helmer Jørgensen og Gunner Sørensen.

Min første træner til fodbold var min far Johannes Petersen, den næste var Mogens Jørgensen fra Kærhytten. I min spæde start havde vi det lille klubhus nede ved flagstangen, der var 2 små rum med grus / sten på gulvet, men først i 50erne fik vi luksus, 2 rum på skolen med omklædning, bad og toilet, vild luksus, de blev brugt sammen med banerne ved Ramløse skole, frem til anlæget af de nye baner ved Ramløsehallen i ca. 1970, i den forbindelse fik vi også nye omklædningsrum.

Der er utrolig mange minder fra årene som fodboldspiller i Ramløse I.F. jeg opnåede bl.a. at spille på Serie 5 sammen med min far. Der var mange gode fodboldspillere i Ramløse af de lidt ældre 4 brødrene Søborg, Børge, Holger, Kai og Tage, desuden Sigurd, Sigvald og mange andre, vi havde 4 brødre mere nemlig Bønk Andersen, Leif, Kurt, John og Jan, ikke flere navne så kunne jeg blive ved.

Som aktiv har jeg desuden deltaget i badminton, både på skolen og senere i Ramløsehallen. Til skydning i mindre grad, men jeg skød dog både på 15 m i Forsamlingshuset, 200 m i Nordkrogen samt deltog i fletskydning.

Til Dilettant har jeg både været med på scenen, bagved og i sufflørgraven, det er dog navnlig i håndbold jeg har været aktiv, der spillede jeg som senior fra ca. 1962-63 frem til Old Boys men droppede det i ca. 1975 da jeg også var aktiv dommer som jeg stoppede med i 1978 på grund af manglende tid.

Det har nok været mere som bestyrelsesmedlem jeg har sat mine fingeraftryk i Ramløse I.F. allerede i 1961 kom jeg med i fodboldudvalget, Torben Larsen var formand, i 1963 afløste jeg Torben som formand som jeg var frem til 1966 hvor Johan Larsen blev ny formand, jeg skiftede bane og blev i 1967 valgt som formand for håndbolden, det var jeg de næste 10 år. Det var en periode med en kolossal opbakning omkring håndbolden, både Herre og Dame hold klarede sig godt, der var utrolig mange gode spillere af navne vil jeg kun nævne få, John Petersen, Preben Petersen, Hans Chr. Nissen, Knud Serup, Søren Birk Jensen samt mange flere, af de unge Poul Arne Nielsen. Poul Arne er uden at forklejnne andre den største ildsjæl som der findes inden for håndbold i Ramløse.

I den periode trænede vi mange steder bl.a. Auderød lejren, et ridehus i Mønge, lørdag aften i Holtehallen, Frederiksborghallen endelig kom Helsingehallen og til sidst vores egen hal Ramløsehallen. I min formandsperiode var jeg med til at ansætte den bedste træner klubben har haft, Knud Winther, far til den senere landstræner Torben Winther. Jeg stoppede i Håndbolden sidst i 70erne, men ikke i Ramløse I.F.

I 1964 var jeg blevet valgt ind i hovedbestyrelsen, hvor Orla Larsen var formand og Tage Andersen var kasserer, 2 personer som gjorde en kæmpeindsats for Ramløse I.F. begge døde desværre alt for unge Tage nåede vi ikke rigtig at sige tak til for hans indsats, Orla nåede vi det i 1979. I 1966 blev jeg valgt som næstformand, i 1967 var jeg med til at starte det første Loppemarked i Ramløse, det var den 6. juli i Forsamlingshuset, jeg kan

stadigvæk huske det, det gav et overskud på over 20.000 kr. til idrætten i Ramløse. Jeg var næstformand frem til 1972 hvor Erik Olsen afløste mig, jeg var jo stadigvæk formand for håndbolden.

I 1977 blev jeg valgt som formand for Ramløse I.F. det var en meget travl periode vi stod foran bl.a. med foreningens 100 års Jubilæum, og udgivelse af mindebogen hvor meget markante personligheder har skrevet i bl.a. nogle af dem der havde været med at starte foreningen. Selve festen var et kæmpe arrangement med ca. 400 deltagere i hallen, det blev en stor succes, en speciel glæde for mig var det denne aften at udnævne 3 æresmedlemmer, personer som jeg altid havde set op til, nemlig Orla Larsen, Lyng Andersen og Astrid Jørgensen. Senere har jeg selv opnået samme store hæder bl.a. sammen med Grethe Sørensen, Grethe Larsen, Bjørn Larsen, Knud Serup, Helmer Nielsen og Poul Arne Nielsen.

Formand for idrætsforeningen var jeg frem til 1986 hvor jeg stoppede, for derefter at blive formand for Ramløsehallen, det var jeg frem til 1999 hvor Frode Larsen afløste mig. Frode havde også tidligere været formand for idrætsforeningen.

Efter at have haft mange tillidsposter indenfor 26. Kreds Ramløse Idrætsforening gennem 38 år, er det mit håb at det også i fremtiden vil være muligt at finde mennesker, der vil gøre en frivillig indsats.

Leif Petersen

Ramløse den 10. august 2004

Tre æresmedlemmer blev udnævnt til foreningens 100 års jubilæum i 1979. Fra venstre Lyng Andersen, Orla Larsen, Astrid Jørgensen og Leif Petersen.

Folkedans 1938: 1) Laurits Olsen, musiker 2) Hildur Hansen 3) Evald Pedersen 4) Eva Sørensen, Ørby 5) Svend Aage Nielsen, Huseby 6) Esther Pedersen, Ågerup 7) Jørgen Hald Pedersen 8) Johanne Carlsen 9) Peder Jensen 10) Karen Andersen, Skærød 11) Helge Jørgensen, Skærød 12) Mary Bendtsen 13) Ole Nielsen 14) Valborg Hansen 15) Anders Olsen 16) Gunna Jensen, Landager 17) Vera Jørgensen, Ågerup 18) Hans Nielsen, Ågerup 19) Esther Andersen 20) Alfred Larsen 21) Karen Nielsen, Ågerup 22) Johannes Jensen, Kregme 23)? 24)? 25) Poula Pedersen, Tågerup 26) Hans Sørensen, Kviringård 27) Edith Larsen, Huseby 28) Valdemar Hald Pedersen 29) Magda Andersen 30) Erik Pedersen, Rønnekilde 31) Asta Antonsen 32) Poul Pedersen, Vejgård 33) Ingrid Jørgensen, Tågerup Mølle 34) Erik Jørgensen 35) Helene Nielsen, Ågerup 36) Eva Nielsen, Ågerup 37) Knud Christiansen, Laugø 38) Signe Jørgensen 39) Olga Christiansen 40) Gunhild Andersen, Skærød 41) Holger Christiansen, Hulegården 42) Anna Pedersen 43) Jørgen Olsen, Rishøj 44) Marie Hansen 45) Edvard Ambus 46)? 47) Ejnar Pedersen.

Optog gennem byen 1967: 1) Leif Petersen 2) Preben Pedersen 3) Henning Larsen (Fætter) 4) Kai Petersen 5) Helmer Nielsen 6) Hans Erik Larsen 7) ? 8) Arne Petersen 9) Jan Hougaard Andersen 10) Lyng Andersen.

For ca. 38 år siden kom undertegnede med familie til Ramløse-Annisse området. Vores første sportslige tanker gik mod Helsingø – det måtte være sportsknudepunktet – troede vi – det var før tilflytningen. Allerede den første dag blev vi ”klogere” – naboerne Johannes og Kai Petersen nærmest overfaldt os – dyrker i sport – så er det Ramløse I.F. det drejer sig om – det har vi ikke fortrudt, selv om vi ikke var ”En af vore egne”.

Det startede med håndboldstævne dagen efter tilflytningen og derefter også fodbold – badminton. Lilli og jeg faldt hurtigt til i området – vore børn Pia og Jan begyndte med gymnastik, badminton, håndbold og fodbold. Vi voksne deltog så i kørsel m.m. overalt i Nordsjælland til stævner m.m.

Forholdene – ja det startede med en lille bane ved Ramløse skole – håndboldtræningen foregik i Auderød senere Hillerød og enkelte gange i Helsingø. Badminton i skolens gymnastiksal eller Forsamlingshuset. Vi har spillet håndbold i Valby – omklædning foregik i et buskads og tøjet blev hængt op i træer. Der blev nogle år arrangeret ”Heldagsmorskab” med fodbold m.m. mellem Ramløse, Skærød og Sandet. Det var med pyntede traktortrukne vogne – der var højtalerbiler gennem byerne. Det løb desværre ud i ”Sandet”.

Det er i tidens løb blevet til trænergerninger i badminton, håndbold og fodbold. Dette med stor fornøjelse. Det varede til en gang i 80erne. Så måtte andre træde til. Det har givet nogle gode oplevelser i Norge, Sverige, Holland og Mallorca.

Men inden da deltog undertegnede i bestyrelsesarbejde i fodboldafdelingen – ligesom jeg deltog i opstarten til byggeri af Hallen – dog ikke så ofte i det fysiske arbejde. Men der var en del møder med kommunen både før og efter kommunesammenlægningen. Efter byggeriet blev det naturligt at deltage i hallens bestyrelsesarbejde – først som kasserer – siden som formand. I flere år har jeg været engageret i ”Gammelmandsafdelingen” for fodbold. Dette håber jeg varer en del år endnu.

Med henvisning til ovennævnte kan jeg afkræfte de forlydende der er med at man ikke kunne blive accepteret – da vi ikke var ”En af vore egne” det er - tror jeg – et spørgsmål om at engagere sig.

Som tilflytter blev man begejstret for den entusiasme der i alle afdelinger blev lagt for dagen. Det på både sportspladsen og det mere festlige lag f.eks. arrangementer omkring loppemarkeder, indsamlinger, selve afholdelsen af loppemarkeder m.m. flot gået.

Der er jo mange navne der går igen i flere afdelinger – familien Petersen, Skærød, Grethe og Gunner Sørensen, Knud Serup, Helmer & Ruth, Bjørn, Johan og Grethe, Sigvald, Sigurd, Rudi, Orla, ja mange, mange flere. Til lykke med det nye initiativ – Krokket.

Jeg vil ønske foreningen til lykke med den store dag og takke for mange store oplevelser med ture i ind- og udlandet (Norge, Sverige, Holland)

Min indgangsvinkel til Ramløse Idrætsforening sker i april 1964 da vi købte grund i æble-pæreplantagen i Søkrogen. Jeg kom fra Nærum hvor jeg som ung gik til gymnastik, det hørte Valborg Jensen på Irisvej, så naturligvis skulle jeg møde på Skolen, også børnene der startede som putter hos Astrid.

Vi flyttede hertil i 1968, hvor Connie Kramer var formand for gymnastikudvalget. Vi mødtes en dag på Kirsebærvej og hun spurgte om jeg ville være "formand". Det sker den 17. marts 1971, ved konstituerende bestyrelsesmøde efter generalforsamlingen. Den 28. marts 1971 er Hovedbestyrelsen samlet for at nedsætte udvalg som for gymnastikbestyrelsens vedkommende nu består af undertegnede samt Grethe Sørensen, Ivan Jørgensen, Valborg Larsen, Connie Kramer, Else Petersen og Dan Olsgaard. Næste bestyrelsesmøde er 28. april 1971 hos Helmer, hvor der den 1. maj skal holdes bestyrelsesfest hos mig.

På et tidspunkt hvor der var sommergymnastik som blev holdt i Forsamlingshuset, blev vi kontaktet af balletmester Flemming Flint om ikke vi kunne bruge skolen, da gymnastiksalen der var mindre end salen i Forsamlingshuset, så måtte vi komme og se på deres træning, det var ret spændende og sikke nogle lyde når de i deres spring landede på gulvet.

Gadekærsfester havde jeg ikke oplevet før vi flyttede til Ramløse, det var virkelig fester, hvor hele familien deltog og de voksne dansede, Konefest den 28. august 1971, Høstfest den 11. september og efterårsfest 16. oktober. Vintergymnastik begyndte 20. september. Der var virkelig noget at se til, nu er prisen voksne 50 kr. børn 25 kr.

Min allerførste gymnastikopvisning som formand var i Forsamlingshuset Søndag den 19. marts 1972 kl. 14.00 for børn. Opvisning for voksne Søndag den 25. marts 72 kl. 17.30. Jeg kan huske at Astrids mange putter havde røde "Ballonbukser" og hvide bluser.

Problemer kom der da Hallen var bygget. Ved et bestyrelsesmøde den 2. marts 72 er man ikke klar over hvor mange timer man har i Hallen, der kan sandsynligvis godt blive gymnastik om eftermiddagen, det var vi i gymnastikudvalget ikke tilfredse med. Vi låner cafeteriet den 13. marts og ser filmen fra landsstævnet i Holstebro.

I august ved vi ikke noget om timer, men et klaver bliver købt. Indenfor gymnastikken starter vi folkedans januar – februar – marts 40 kr. pr. næse på skolen, Ella fra Hillerød underviser, Hanne Forpagter ved klaveret og Viggo (post) spiller på violin. Gymnastikafdelingen har nu fået den 25. marts til gymnastikopvisning i tiden 15 – 22.00. Vi indhenter tilbud på redskaber (som må stå i Hallen). For at opnå tider i Hallen "skændtes" vi lidt med bl.a. badminton om 2 x baner. Vi enedes om at dele hallen med et forhæng som jeg egenhændig syede, min symaskine stod i Hallen. Leif's far Johannes Petersen hjalp med at lave huller til wiren og remedier fik vi hos Anne's farbror i Helsingør som var møbelpolstrer. Ikke nok med det, måske måtte vi slet ikke have et ikke brandsikkert tæppe ifølge Orla Larsen, men det lykkedes.

I slutningen af 1973 blev der sat ribber op i Hallen. Trambolinen trængte til reparation, men et forslag om at købe en ny kunne bedst betale sig. Vi foreslog også bordtennis i Hallen. Den 24. marts 74 er der gymnastikstævne og mandag den 1. april er der sommergymnastik ved Astrid Jørgensen i Hallen. Vi prøver også kondiløb i skoven den 1. maj. Der blev bevilliget lån fra hovedkassen kr. 2.000.- og de sidste kr. 2.000.- blev givet som tilskud til afdelingen. Lånet til inventar og rekvisitter blev bevilliget. Nu er kontingentet 40 kr. for børn og 100 kr. for voksne. Besvær med kontingentbetalingen i gymnastikafdelingen havde vi aldrig.

Den 24. september 1974 er der ekstraordinært bestyrelsesmøde i Hallen. Det lykkedes det os at få 1 time om onsdagen til putterne og 1 time mandag til motionsdamer ledet af Bente Larsen, der kom 72 medlemmer jeg glemmer det aldrig.

I Maj 1975 udkommer medlemsblad for Ramløse Idrætsforening „Hvad skal bladet hedde? hvor der bliver skrevet om søndag den 23. marts hvor vi havde opvisning og som samtidig var Astrids sidste år som leder igennem 22 år og sluttede med et sommerhold. Derefter afskedsfest hvor Grethe Larsen lavede mad og Astrid fik et Flora Danica smykke. Fra gymnastikafdelingen fik Astrid de Fire piner som hun havde ønsket sig i lang tid.

Næste medlemsblad SPOTLIGHT hedder det nu bliver udgivet i august 1975, senere i april maj 1992 hedder der Ramløse Guiden

I slutningen af 1975 bliver der for gymnastikkens vedkommende ydet løn til lederne kr. 65 pr. time. For dette beløb må De selv afholde alle udgifter vedrørende kurser, musik m.v. Dette aflønningsproblem blev gennemdrøftet og blev godkendt af hovedbestyrelsen. Der kommer nu kombineret drenge og pigehold i springgymnastik. Grethe Sørensen tager på Foreningslederkursus.

Lederne dengang blev om efteråret Nan Heiberg, Inge Birk Jensen, Gunner Sørensen, Else Bonde, Lise Hatting, Linda Larcombe, Richard Stenby og senere Herdis Rye Sørensen. Vi havde stadig Herreholdet på Skolen. 35 piger og drenge 7 – 12 år deltog i fællestræning i Frederiksborghallen i Hillerød hvor madpakkerne blev lagt i Gunners bil, men det var også den 13.12.1975.

Gymnastikafslutning i 1976 med 11 hold. Landsstævne i Esbjerg sidst i juni. Der trænes også i blå, gule og grønne gymnastikmærker ved Inge Birk. Richard havde et hold ”hjemmestrikkede” Herre som vakte stor moro. 15 juniorgymnaster er på Gerlev Idrætshøjskole.

Bestyrelsen er i efteråret 1976, jeg selv formand, næstformand Lissie Ohlendorff, kasserer Ruth Nielsen, sekretær Grethe Sørensen, Birgit Larsen, Dan Olsgaard, Kirsten Larsen. Drengeholdene er nu under ledelse af Per, Grethe og Gunner Sørensen. Der var Junior Fællestræning i Hillerød med 16 deltagere 13. november 76, Børne Fællestræning 4.12.76 med 21 deltagere, Fællestræning i Hillerød den 29. januar 77 for voksne. Juleafslutning 13. december 76.

Der skete altid noget, ikke mindst travlhed ved vores opvisninger i marts. I den lange gang blev bl.a. Gunners hold stillet op to og to, ret, så kom

Gunner med sin kam alle skulle være fine.

På generalforsamlingen den 17. januar 1977 går jeg af som formand, det er også dette år Peter Blay starter Judo og Jiu-Jitsu under gymnastikafdelingen. Naturligvis tager vi til gymnastikopvisning i Helsing Hallen og i Hillerød og vores egen 19.3.77. Jeg fortsætter stadig med selv at gå til gymnastik og er nu på ældreholdet og senior aerobic samt spiller Krocket, som Grethe Sørensen startede, nu på 6 sæson.

Rigtig mange gode år i Ramløse Idrætsforening med opstart af halbyggeriet, Loppemarkeder, Gadekærsfester som nu hedder Landsbyen Fester. Stor tak til alle i Gymnastikafdelingen, ledere, gymnaster og bestyrelse i den tid jeg fik lov at virke.

Ikke alle er nævnt med navn, men jeg husker jer alle.

Inger Mogensen

Motionsdammer 1974 med Bente Larsen som leder.

1) Birgit Larsen 2) Hanna Hansen 3) ? 4) Inger Mogensen 5) Inger Møller Andersen 6) Bente Gammelby 7) Lissei Ohlendorff 8) Anni Larsen 9) Kirsten Jensen 10) Merethe W. Pedersen 11) Mette Egetved-Sørensen 12) Tove Jensen 13) Anne Laurssen 14) Bodil Lindqvist 15) Ruth Nielsen 16) Vibeke Pedersen 17) Bente Larsen.

Ramløsehallen

Af Grethe S. Larsen

Jeg vil her skrive lidt om Johan's og min tid før bygningen, under bygningen og med driften af Ramløse Hallen.

Sidst i 60'erne og først i 70'erne havde en lille flok af vores mænd bygget huse i Ramløse by.

Mine brødre Mogens og Kjeld samt Johan, min far samt venner byggede først Byvej 5, hvor jeg stadigvæk bor. Derefter byggede de min søster Eva's hus. Dernæst blev det henholdsvis Kjeld's, Inge og Søren Birk, Ruth og Helmer Nielsen samt Anne og Knud Serup's huse som blev bygget. Det var en stor mundfuld, som tog os meget lang tid. Vi piger passede børn og arbejde. Vores haver blev jo noget forsømte de år, så vi måtte jo igang med at fælde og beskære da vi var færdige med at bygge huse.

Efter alle husene tog vi fat på byggeriet af Ramløse Hallen. Johan var med på halvbyggeriet til at grave og bygge fra starten. De fleste frivillige havde små børn, så vi kvinder passede jo børn, men til sidst syntes vi at det var kedeligt at vores mænd aldrig var hjemme, så vi gik ned og hjalp med det vi kunne, og det havde vi meget skæg ud af. Vi malede og gjorde rent det bedste vi havde lært. Jeg kan næsten stadigvæk mærke på mine arme da vi kom glasuld under halgulvet, det krassede kan i tro. Birgit Petersen var meget skrap til at skære til og lægge ned i mellem strøerne. Jeg stod sammen med Knud Serup's far og malede de bogstaver, der stod "Ramløsehallen" på , vi stod nede i omklædningsrum nr. 4. Der er stadigvæk lidt maling på gulvet i omklædningsrummet, vi malede "svensk rød".

Om lørdagen når bageren havde lukket kom han ned med det brød han ikke havde solgt så vi havde altid brød til kaffen. Magda og Børge Larsen (Anne Serup's forældre med købmandsforretningen i Skærød) havde sat en kaffemaskine gratis ned til os, så skulle vi vist bare købe kaffen af dem, så det var en fin service.

Efter en gadekærsfest, havde man smurt nogle sandwiches som de kom ned til os "byggefolk" med, men dem kunne vi næsten ikke klare, de havde nemlig smurt ca. 200 stk. Vi var meget trætte af leverpostej, og den røde spegepølse så de sidste røg ud, det var ligesom vi ikke kunne blive ved at spise spegepølse og leverpostej.

Da vi fik bygget færdigt manglede vi måske en vandlås eller 2, men mangler klarede vi så senere hen ad vejen. Der skulle være gymnastik på 2 badmintonbaner og badminton på de 3 baner, men vi havde ikke penge til et forhæng til at dele hallen op ,så vi lavede det selv, vi købte noget hessian eller sækkelærred og sad i cafeteriet og syede det sammen. Verner Larsen fra Tofte lånte os sin maskine til at lave huller med så vi kunne blive færdige.

D. 25.9.1972 blev Ramløse Hallen åbnet for 1. gang. Det var en stor dag kan I tro, vi havde omklædningsrum nr.1 og 2 færdige og de 2 rum blev anvendt hele vinteren til omklædning til fodbold, håndbold, gymnastik og badminton. I løbet af vinteren fik vi lavet omklædningsrum nr. 3 og 4 så

det hjalp noget på det med pladsen.

Vi havde ikke nogle depotrum, så det hele skulle stå i hallen. Det gav desværre en ulykke med den ene bandevogn så Inger Mogensen fik nogle bander ned over sit knæ da hun reddede en dreng der var kravlet op. Der gik lang tid før Inger var rask igen.

Johan og jeg blev ansat af bestyrelsen, i den sidste periode af halbyggeriet. Vi var alene 2 om alt arbejdet, så det var lange arbejdsdage, vi måtte have en barnepige til at passe vores børn om aftenen da vi havde åbent fra 7 morgen til 11 om aftenen alle ugens 7 dage. I 1978 fik vi en assistent ansat i 40 timer om ugen, så hjalp det til lidt frihed. Senere gik vi ned til en 25 timers assistent da man fik nogle nedskæringer, men det gik meget godt, når der bare ikke var sygdom.

En stor mærkedag var d. 6.5.1973. Da skulle vi have indvielse af hallen med store festligheder. Vi havde en herre ynglinge fodboldkamp aftenen før og det var et vældigt tordenvejr. Dommeren ville dog ikke stoppe kampen, på trods af mange opfordringer hertil. Han sagde, at de skulle lade være at være nogle tøs drenge. Der var en af drengene der var så bange at han sad nede hos og græd men han blev så disket af dommeren. Pludselig slog et kuglelyd ned i hallen. Vores små drenge var lige kommet ud af hallen, efter at have løbet og leget derinde. Ingen blev ramt, men nu kunne dommeren lige pludselig godt se det fornuftige i at stoppe kampen, han fik endelig fløjtet af og fodbold drengene kom ned til os i cafeteriaet. Ved lynnedslaget var der blevet ødelagt en del ved dommerbordet, som jo skulle bruges næste dag ved indvielsen. Elektrikeren og alle os andre fik det lavet nogenlunde, men det endte med at blive en midnatsforestilling.

Da vi i 1979 skulle have den store Jubilæumsfest i hallen med 350 personer til spisning blev der dækket op ved lange borde i hele hallen, med porcelæn og glas der skulle vaskes op, men det vender vi tilbage til. Det var meget gennemført med vin til hver kuvert og som noget nyt, så åbnede man en Ramløse vand op til hver kuvert, med det resultat, at næsten alle de vand blev hældt ud dagen derpå, da tørsten havde været mere i retning af vin og øl under festen. Jeg skulle stå for at lave kaffe og te til alle og det var noget af en opgave kan I tro. Jeg fik en aftale med Kulsvigergården om at stå derhenne og lave kaffe på deres store maskiner.

Jeg kom efter forberedelserne nede i hallen hjem kl. 18, og så var det om at komme i noget andet tøj inden vi skulle til bords. Maden stod Gerda og Svend Råbjerg for og de var også med til at servere denne. Svend var syg så det var et stort arbejde for Gerda. Efterfølgende fik vi kaffe, og så var der så mange taler, at der ikke blev danset meget den aften. Men tilbage til opvasken. I omklædningsrum nr. 4 inde i baderummet havde Stig Andersson og Johan sat spuleslanger på alle bruserne så man kunne skylle alt porcelænet af hvorefter det blev sat i store bakker, der blev kørt hen i Brugsen i Helsingør og vasket af. Det var godt nok flot, at vi fik lov til det, men den forhandling havde vores FU kasserer Hans Bavnshøj, som jo også var kok i Brugsen, stået for. Det var en vellykket fest som så mange andre fester i hallen.

I løbet af nogle år fik vi bygget et depotrum til redskaber og bander, det hjalp også på pladsen i hallen. Vi fik så bygget 3 omklædningsrum oppe mod Søfryd som vi fik fodboldspillerne over i, og det hjalp så på alt snavset i de rum som både skulle rumme Judo og de andre 3 sportsgrene. Så kom ønsket om en opvarmnings- og gymnastikhal. Den lavede vi også ved hjælp af en skare af frivillige hjælpere. I begyndelsen var det eet stort rum, men vi skulle også bruge et mødelokale og et lille køkken så der blev sat en væg op. Jeg kan huske at der var nogle håndboldspillere der blev sure, men de vænnede sig hurtigt til at have den mindre plads til opvarmning.

Vi havde et år en forårsfest med Bo Bendixen som solist. Han var en stor dansk-top kanon på det tidspunkt. Og der blev dækket op til ikke færre end 650 personer til spisning af egen medbragt mad. Det var Ramløse Idrætsforening og hallen der var gået i samarbejde om dette arrangement. Desværre har vi også haft fester som ikke trak så mange mennesker. Vi plejede jo at dække op til spisning til alle festerne, men det fik en ende et år til en forårsfest hvor vi havde dækket op til 450 personer. Der kom kun 125, så det var så sidste gang vi dækkede op når der ikke var tilmelding, da det var surt at gå og samle det som ikke var brugt. P.g.a. det lave fremmøde trak vi forhænget, som delte hallen op, da de fremmødte 125 mennesker ikke fyldte meget i den store hal. Festet blev der dog med band for fuld udblæsning.

Op igennem 70'erne og 80'erne holdt vi også nogle store gymnastikopvisninger i mange år med fællesspisning og bal bagefter. Vi var oppe på en omsætning i cafeteriaet på ca. 16.000,00 kr. på sådan en lørdag og det var meget i de år. De første år var hallen lejet ud hver søndag, hvilket jo var lidt uheldigt efter sådan en gymnastikopvisning. Det var hårdt at skulle gøre det hele rent efter festen kl. 2 om natten. Bestyrelsen ryddede op og vi gjorde rent og når vi så var færdige så det kun var gulvask der manglede, så havde jeg lavet kaffe og vi havde altid lagkage og kringle til overs så vi taflede en stund inden bestyrelsen gik hjem og Johan gik ind og vaskede gulv i hallen. Alt skulle jo gerne lukke op kl. 10 næste dag. Det var for hårdt så vi bad vores bestyrelse, om vi måtte vente med nogle arrangementer om søndagen til kl. 13. Så kunne vi gøre rent om formiddagen i stedet for om natten. Sådan blev det så herefter.

I 80'erne blev der mere og mere håndbold i hallen. Jeg har jo fulgt alle "mine drenge og piger" i årene der gik. Jeg kan huske at vi havde en træner, der lavede håndboldtmarathon med herrerens førstehold. De skulle spille hele døgnet og sov så et par timer ind imellem kampene. I kan tro at der var mange der løb nærmest som i søvne ind på banen. Jeg ved ikke om det var det der hjalp eller om det var alle de skideballe som de fik af træneren når de spillede kamp.

På det tidspunkt vaskede jeg trøjer og bukser for alle holdene så der skulle jo sættes vask over hele tiden. Til sidst sagde jeg til Johan, at jeg ikke kunne holde ud, at høre på at de blev skældt ud i pausen i kampen (det var fordi de var nede i nr. 4 omklædning så jeg hørte det når jeg gik forbi ned til vaskemaskinen). Vi talte med Jan Sille (Serup Sørensen) om

det, han grinede af mig og sagde at det var det eneste der hjalp så de kunne spille ordentligt.

Efterhånden som håndbolden rykkede op i rækkerne, fik vi mere at lave om søndagen. Der blev brug for flere og flere sponsorer og med dem kom Sponserfrokosterne. Så håndboldafdelingen gav frokost og kaffe til denne trofaste skare af lokale forretningsdrivende som støttede de dygtige spillere. Det var nogle travle, men dejlige søndage med høj stemning i såvel hal som cafeteria. Vi havde jo kampe med 1. holdet både i dame- og herrerækkerne hver 2. søndag. Det var lidt af en fest når damerne skulle spille, fordi de fik ikke så stor sponsorstøtte som herrerne, så de prøvede på andre måder at tjene lidt penge. De solgte lodsedler i pausen, og jeg har da stadigvæk nogle af deres præmier stående.

Men med alle de håndbold oprykninger op igennem slut 80'erne og 90'erne så skulle der jo også trænes mere og mere. Håndboldafdelingen fik alt hvad vi havde af tider, blandt andet fik de fredag aften fra kl. 20-22.

De skulle så nogle gange ud til fest når de var færdige med at træne. En aften kom Lars Krog op til mig i smoking. Han spurgte om jeg syntes at han var fin, hvilket jeg kunne svare ja til, men at jeg syntes at han skulle tage sin ørenring af fordi den passede ikke så godt til Gallafest, som var hans mål for aftenen, så det gjorde han.

Håndbolden var stor – rigtig stor for hvort lille lokalsamfund igennem 70'erne til 90'erne, men da de fik den nye hal i Helsingør, i årene efter sammenlægningen af Helsingør og Ramløse til Team Helsingør Håndbold, så skulle de jo spille derhenne og så var det forbi med de store håndboldsøndage hos os.

Johan var med i fodboldafdelingen i mange år, men de sidste år kunne han ikke klare både det og arbejdet.

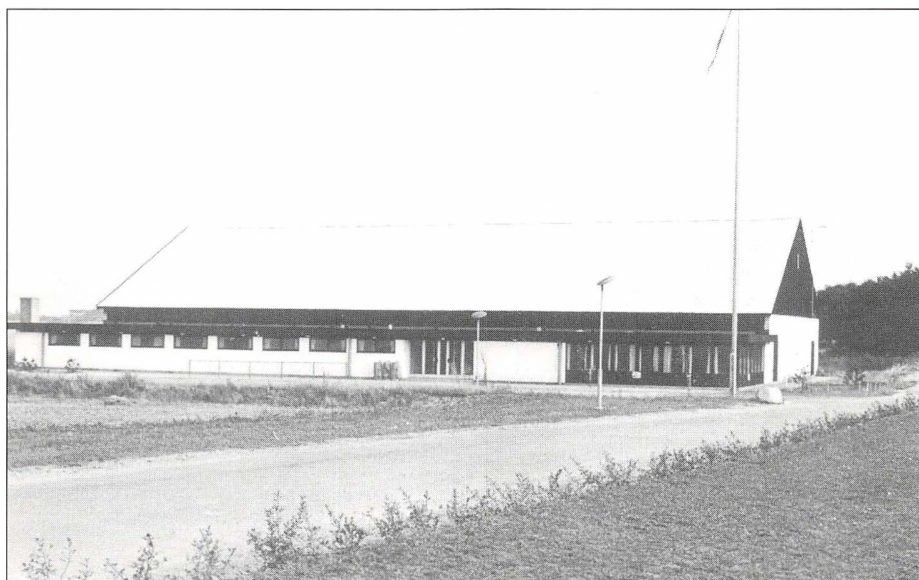
Da Johan døde i 1998, var jeg alene om at styre hallen, det gik ved megen hjælp fra mine børn-personale-bestyrelse og alle brugerne. På job i hallen har vi igennem årene haft en pragtfuld dialog med alle de unge mennesker som kom ud og slog en sludder af med os – før, under og efter træning. Der blev i sandhed løst mange små og store problemer ude i køkkenet.

Jeg gik på efterløn d. 1.5.2002 og ser nu hallen på en anden måde. Jeg håber at den må blive ved at være det gode samlingspunkt som den altid har været i Ramløse.

Grethe S. Larsen.

Grethe og Johan Larsen

Ramløsehallen ca 1980

Fra landsby til liga – En håndboldhistorie.

Af Klaus Birk Jensen

Denne beretning er blevet til på opfordring fra RIF i anledning af idrætsforeningens 125 års jubilæum efteråret 2004.

Jeg har valgt at beskrive mine oplevelser i RIF's håndboldafdeling fra min debut som juniorspiller tilbage i 1971 og til i dag, hvor jeg har takket af som aktiv i håndboldafdelingen.

Endvidere har jeg bevidst valgt at fokusere på herrehåndbolden og primært eliten, da det er her jeg selv har haft min fokus i mit arbejde i klubben igennem de sidste 30 år.

Ramløse Idrætsforenings håndboldafdeling har igennem årene haft en fremtrædende plads i Sjællandsk håndbold, og har udviklet sig fra landsbyklub til ligaklub, hvilket jo i sig selv er bemærkelsesværdigt.

Det startede med et juniorhold:

For mit vedkommende startede det hele i 1971, hvor vi var nogle juniorspillere fra Helsingør, der skiftede til naboklubben Ramløse. Blandt disse spillere var udover jeg selv bl.a. Frode Larsen (nuværende formand for hallens bestyrelse) min bror Morten Birk Jensen (nuværende kasserer i hallens bestyrelse) og Bjarne Kardos.

Vi fik min storebror Søren Birk Jensen som træner, og vi trænede hver lørdag formiddag ude på Søværnets eksersérskole i Auderød (Ramløsehallen var jo ikke bygget endnu).

Dette nye juniorhold fik fra starten succes, idet holdet allerede i den første sæson vandt Sjællandmesterskabet i junior B-rækken.

Sammenholdet på datidens juniorhold var stort, og da vi samtidig fik et godt damejuniorhold i Ramløse, med hvem vi var på en række sjove ture til stævner i Sverige og Norge, blev grunden lagt til en senere årrække med positiv udvikling for håndboldafdelingen.

Efter bygningen af Ramløsehallen fik vi jo naturligt nok bedre muligheder for træning og kamp og op gennem 70'erne markerede såvel Ramløses damehold- som herrehold sig som stabile seriehold.

De bærende kræfter på damesiden var bl.a. Lilli Petersen (nu Clausen), Ruth Klitgaard, Margrethe Sørensen m.fl. der sidst i 70'erne blev suppleret med de unge piger Lydia Larsen (nu Jensen), Else Petersen (nu Bagger).

På herreholdet var der profiler som brødrene Jan og John Bønk Andersen, Poul Arne Nielsen (nuværende formand for Team Helsingør Håndbold), Hans Chr. Nissen, Frank Sørensen, Ib Jensen m.fl..

Disse gamle kæmper blev godt suppleret med de (dengang) unge spillere som Bjarne Kardos, Morten og Klaus Birk Jensen, Bjarke Nilsson, Villy Jensen og Michael Jørgensen m.fl.

Damehåndbold 1974: 1) Birgit Petersen 2) Ruth Klitgaard 3) Beth Vigild 4) Lilli Clausen 5) Margrethe Sørensen 6) Birgit Jensen 7) Anne Mari Andersen 8) Ella Jensen 9) Bente Nielsen 10) Mona Rasmussen 11) træner Johnny Jensen.

Håndbold herre-unglinge 1984-85 med Klaus Birk Jensen som træner: forrest f.v. Kim Hellman, Thomas Mogensen, Michael Drejer, Carlos Bruselius, Jesper Baunhøj, stå.f.v. Klaus Birk, Jørgen Wilms, Torben Lange, Arni Larsen, Lars Birk Jensen, Dennis Hansen og sponsor Finn Lange.

Træning, vejen til succes !

Det næste store ryk i håndboldudviklingen i Ramløse kom i 1978/79, da den tidligere divisionsmålmand fra FIF-Hillerød Hans Kjærgaard blev hyret som træner for de bedste herrer i klubben.

Som noget nyt lærte han os at træning er vejen til succes !!!!

Hans fik en trup med overvejende unge spillere, som med et prioriterede håndbolden frem for andre sportsgrene og som også ydede den fornødne træningsindsats.

I løbet af 3 år var stort set hele 1.holdet skiftet ud, og vi var avanceret fra serie 2 til serie 1.

En ny stamme af unge spillere bestående af bl.a. Arnt Petersen, Finn Råbjerg Svendsen, Michael Sørensen, Jan og Per Ejnar Andersen, Stig Carstensen samt Morten og Klaus Birk Jensen, Bjarke Nilsson & Bjarne Kardos samt "de gamle" Poul Arne Nielsen & Jan Bønk Andersen udgjorde 1.holdet.

Efter 3 år med Hans Kjærgaard ved roret, blev den tidligere 1.divisions-spiller og ungdomslandsholdsspiller fra Helsingør I.F. Hans Petersen spillende træner for 1.holdet i Ramløse, men trods Hans' håndboldmæssige egenskaber forblev Ramløse "det evige seriehold", hvilket skulle holde indtil næste generationsskifte.

De unge viste vejen:

I perioden 1980 – 1985 udviklede ungdomshåndbolden sig rigtigt godt i Ramløse, ikke mindst på grund af en målrettet strategi med udelukkende at tilmelde holdene i A-rækkerne for på den måde at få skærpet ungdomsspillerens håndboldmæssige egenskaber.

Det resulterede i, at Ramløse i 1984/85 for første gang nogensinde fik et ungdomshold kvalificeret til Eliterækken.

Det var herreynglingeholdet med Klaus Birk Jensen som træner, der højst overraskende for de fleste kvalificerede sig til den på det tidspunkt bedste række på Sjælland for ynglinge.

Holdet der bl.a. bestod af Jan "Ultra" Møller, Lars Bøgelund, Arni Larsen, Carlos Bruselius, Henrik Hansen, Kim Hellmann, Torben Lange, Lars Birk Jensen, Michael Drejer, Jørgen Wilms og juniorspillerne Jesper Bavn-høj og Thomas Mogensen, skulle i årene fremover vise sig at blive stamspillere på 1.holdet.

At arbejde med målsætninger:

I sidste halvdel af 80'erne målrettede håndboldbestyrelse sit arbejde med bl.a. et senior-og sponsorudvalg ligesom arbejdet med de gode ungdomshold specielt på drengesiden fortsatte.

I 1986/87, hvor 1.holdet var placeret i serie 2, udviklede seniorudvalget under håndboldafdelingen i Ramløse som noget nyt en strategiplan for klubbens (specielt herreholdenes) udviklingsmuligheder.

Dette på grund af flere års gode resultater på ungdomssiden, samt ønsket om at fastholde en positiv udvikling for håndbolden i Ramløse.

Planen gik i al sin enkelthed ud på, at 1.holdet i løbet af 5 sæsoner skulle rykke op 3 gange, og dermed sikre sig en placering i Danmarksserien, hvilket var det niveau, vi på daværende tidspunkt havde fantasi til at forestille os, at Ramløse havde kapacitet til !

Jeg overlod trænersædet til Hans Chr. Nissen og helligede mig arbejdet i bestyrelse og seniorudvalg.

Hans Christian med Michael Skovlund Hansen som holdleder arbejdede målrettet med "det nye" 1.hold bestående af bl.a. Kenneth Ohlendorff, Arni Larsen, Thomas Mogensen, Jan Serup Sørensen, Torben Lange, Henrik Hansen, Carsten "Buller" Rasmussen, Jesper "Nulle" Nielsen, Kim Knudsen, Jesper Bavnhøj og Carlos Bruselius, og minsandten om ikke oprykning til serie 1 lykkedes i første forsøg i foråret 1988.

1988 viste sig at blive et rent jubelår for Ramløse I.F.'s håndboldafdeling. Klubben var vokset på specielt herresiden med ikke mindre end 5 tilmeldte senior-turneringshold.

Resultatet på denne jubelsæson blev oprykning for alle 5 hold !

1.holdet rykkede op i serie 1

2.holdet rykkede op i serie 2

3.holdet rykkede op i serie 4

4.holdet rykkede op i serie 5

5.holdet rykkede op i serie 5

Samme år, nemlig 1988 overtog Kenneth Ohlendorff trænergeringen for de meget talentfulde juniorspillere med bl.a. Chr. "Nøller" Nielsen (nu Asmussen), Christian "Arnold" Andersen, Jørgen Frederiksen og Kenneth Nielsen som bærende kræfter, og de sluttede på en meget flot 2.plads i eliterækken.

Oprykning på oprykning:

Sæsonen 1988/89 blev endnu en god sæson, hvor den "nye" træner Hans Kjærgaard fik comeback og videreførte den gode tradition med oprykning, denne gang til Sjællandsserien, hvilket var den højeste rangering endnu for landsbyklubben Ramløse I.F.

Med på holdet der sikrede Ramløse status som Sjællandsseriehold var bl.a. Michael Mansa, Henrik Birk Hansen, Jen Serup Sørensen, Sigurd Kongsgaard, der kom tilbage fra naboklubben Helsingør, Thomas Mogensen, Arni Larsen, Carsten Buller Rasmussen, Jesper Nielsen, Henrik Dennis Hansen, og Kenneth Ohlendorff. Ny på holdet dette år var den tidligere AB og Virum-målmand Poul Mjelva, der skulle vise sig som en god målmandskollega til unge Jesper Nielsen.

Den nye rangering betød også nye udfordringer, og nye unge spillere trængte sig på 1.holdtruppen, ligesom klubben kunne byde velkommen til spillere fra andre klubber, der gerne ville prøve lykken på det succesfulde Ramløsehold.

I sæsonen 1989/90 debuterede bl.a. den nyoprykkede ynglingespiller Rene Birk Jensen ligesom Jesper Andersen (Farum) & Erik Johansen (Hvidov-

re) debuterede og Per Ejnar Andersen fik comeback.

Holdet i denne sæson bestod bl.a. af Per "Ejnar" Andersen, Arni Larsen, Michael Mansa, Jan Serup Sørensen, Jesper Andersen Kim Knudsen, Erik Johansen, Thomas Mogensen, Sigurd Kongsgaard, Rene Birk Jensen, Henrik Birk Hansen, Carsten "Buller" Rasmussen, og Jesper "Nulle" Nielsen.

Sæsonen i Sjællandsserien blev noget af en gyser med bl.a. tætte opgør med lokalrivalerne fra Sirius i Græsted, Hedehusene og Glostrup/Efter-slægten.

Imidlertid lykkedes det Ramløseholdet at sikre sig en 3.plads i Sjællandsseriens kreds 2, hvilket gav adgang til oprykningskampe imod nr.3 fra kreds 1, Hvalsø HK.

Første kamp var på hjemmebanen i Ramløsehallen, hvor Hvalsø H.K. blev slået 18-14 efter en flot indsats af den unge Rene Birk Jensen, der scorede hele 6 mål.

Anden og afgørende kamp i Hvalsø blev en tro kopi af den første, og med 18-13 i Ramløses favør, blev det til den tredje oprykning på bare 3 år, og målsætningen fra 1987 med en placering i Danmarksserien, blev en realitet 2 år før tiden !

Ynglingeholdet i denne sæson fortsatte med Kenneth Ohlendorff som træner, og kvalificerede sig til den bedste række i Danmark, nemlig Øst-divisionen. Med på dette hold var flere senere 1.holdspillere f.eks. Chr. "Nøller" Nielsen, Chr. "Arnold" Andersen, Søren Jacobsen, Jonny Olsson og Jørgen Frederiksen.

Drengeholdet i denne periode blev med Poul Arne Nielsen som træner Danmarksmestre med spillere som bl.a. Kasper Nielsen og Brian Nielsen på holdet.

Og på lilleputholdet optrådte en ny stjerne i form af Kasper Klitgaard !

Stilskift og debut i Danmarksserien:

Sæsonen 1990/91 betød et stilskift for herrehåndbolden i Ramløse. Med en ny træner, den kun 27 årige Robert Herzog ved roret og med en række nye unge spillere på holdet var der lagt op til en gang hurtigt og teknisk angrebsspil.

For første gang i klubbens historie startede sæsonen med en træningslejr i udlandet nærmere betegnet det daværende Jugoslavien, hvis håndboldkultur den nye træner Robert Herzog gerne så overført til det unge Ramløsehold.

Det nye Danmarksseriehold debuterede imod oprykningrivalerne fra Hedehusene med en smal 30-29 sejr, og senere på sæsonen skulle det blive til 2 lokalopgør imod Helsingør S.I.

Holdet i denne sæson var nyt på flere pladser, og med en gennemsnitsalder på blot 22 år, var holdet det yngste i Danmarksserien. Blandt debutanterne var de 2 ynglingspillere Kenneth Nielsen og Jonny Olsson ligesom nyoprykkede Jørgen Frederiksen også var at finde i truppen.

Et par spændende opgør i debutsæsonen i danmarksserien var lokalop-

gørene imod Helsingø S.I. Især fordi det var første gang i 6 år, at de to klubber befandt sig i samme række, og også fordi de tidligere Ramløsespillere Kenneth Ohlendorff og Chr. "Nøller" Nielsen nu spillede for Helsingø.

I det første opgør i Ramløsehallen med 400 tilskuere (stuvende fuldt) endte det uafgjort 17-17, imens Helsingø vandt på hjemmebane med 28-22 i et af de få nederlag til Ramløse denne sæson.

På trods af holdets status som nyoprykket og yngste hold i Danmarksserien lykkedes det endnu engang at sikre sig oprykning, denne gang til 3. division, hvorved såvel Ramløse I.F. som Helsingø Kommune for første gang nogensinde fik et hold med divisionsstatus.

Holdet i denne sæson bestod af Jan Serup Sørensen, Rene Birk Jensen, Johnny Olsson, Torben Lange, Carsten "Buller" Rasmussen, Jørgen Frederiksen, Lars Birk Jensen, Arni Larsen, Kenneth Nielsen, Thomas Mogensen, Søren Jacobsen, Jesper Andersen, Jesper Nielsen og Kim Knudsen.

Også klubbens 2-hold i serie 2 sikrede sig oprykning, så reserverne var også blevet skærpet af den nye træner.

I løbet af denne sæson blev der også taget hul på spekulationerne om en sammenlægning af håndboldholdene i Ramløse og Helsingø.

Idrætsunionen og elitesponsorfonden Team Helsingø pustede liv i spekulationerne med løfter om økonomisk støtte på kr. 25.000,-. Håndboldbestyrelsen i RIF afviste imidlertid i første omgang at etablere et elitesamarbejde på seniorplan, men foreslog i stedet at udvikle det allerede etablerede samarbejde eliteungdomsholdene.

3.division & lokalopgør mod Helsingø:

Den første sæson som divisionshold skulle vise sig også at rumme lokalopgør imod Helsingø, idet Helsingøholdet via ekstra oprykningskampe sikrede sig 3.divisionsstatus, så spekulationerne om sammenlægning kunne fortsætte endnu en sæson.

Ramløses nye unge 3.divisionshold måtte erkende, at tilværelsen som divisionshold ikke var helt så nem som de tidligere sæsoners oprykningsmarch.

Efter sæsonsejr på hele 27-15 over Amager SK blev det til hele 7 nederlag på striben, og holdet skulle helt frem til december, hvor det lykkedes at besejre topholdet KFUM og med efterfølgende sejre i de efterfølgende 3 kampe var man tilbage på sporet og over nedrykningsstregen.

At der måtte spilles på alle strenge for at sikre sig en 5.plads i klubbens første sæson som divisionshold vidner spillerstatistikken om. Hele 23 forskellige spillere fik i løbet af sæsonen status af divisionsspillere, men stammen på Ramløses hidtil eneste divisionshold var: Jesper "Nulle" Nielsen, Kim Knudsen, Rene Birk Jensen, Jørgen Frederiksen, Thomas Mogensen, Kenneth Nielsen, Jan Serup Sørensen, Søren Jacobsen, Torben Lange, Arni Larsen, Johnny Olsson, og Carsten "Buller" Rasmussen.

Fusionshåndbold – Team Helsingør Håndbold:

Spekulationerne om klubsammenlægning imellem Helsingør S.I. og Ramløse I.F. udviklede sig i denne sæson fra spekulationer til realiteter.

Et forhandlingsudvalg fra begge klubber bestående af Poul Arne Nielsen, Peter Strom og Klaus Birk Jensen fra RIF og Karsten Rasmussen, Morten Søtoft og Leif Christensen fra HSI samt udvalgets ”uafhængige” medlem Leif Nielsen færdiggjorde i løbet af sæsonen et oplæg til sammenlægning af de to idrætsforeningers håndboldafdelinger til en ny håndboldklub, der fortsat skulle have rødder i de lokale foreninger og fungere som moderklubbernes håndboldafdelinger.

Efter de krævede generalforsamlinger og vedtægtsændringer så den nye håndboldklub Team Helsingør Håndbold dagens lys den 6. maj 1992.

Arbejdet med klubsammenlægningen havde stået på i ca. et år med mange svære drøftelser, men sliddet blev belønnet, så da klubben blev præsenteret på et pressemøde i maj 1992 var det med en hidtil uhørt økonomisk opbakning for en 3.divisionsklub.

Erhvervsliv og sport i fællesskab:

I fusionsarbejdet blev der også skabt gode kontakter til kommunens erhvervsliv, og Erhvervsforeningens logo blev til en del af det nye klublogo med regnbuen som symbol.

I sponsorarbejdet involverede såvel erhvervsforeningens formand, Karl Henning Sørensen som Turist- og erhvervschefen Tommy Sejr sig, og med deres opbakning og et stort arbejde fra det øvrige sponsorudvalg lykkedes det at skaffe et solidt økonomisk fundament for klubfusionen, hvor næsten alle sponsorer i såvel Helsingør som Ramløse, samt en hel del nye gjorde, at det økonomiske fundament fra starten ikke skulle være grunden for et dårligt resultat.

Som træner for den nyfusionerede klub blev ansat Flemming Oliver Jensen, der tidligere havde trænet 1.divisionsklubben Holte I.F. og som var plantræner under Dansk Håndbold Forbund.

Den ultimative målsætning for den nye klub THH var at sikre sig oprykning til 2. division, hvilket skete med maner, idet holdet gik ubesejret igennem 3.division.

Det nyfusionerede hold kom til at bestå af såvel gamle Ramløsespillere som Helsingørspillere samt et par nye ansigter på den nordsjællandske håndboldscene, blandt andet 2-metermanden Lars Eiberg Jørgensen, der kom fra Gladsaxe-HG.

Holdet i denne første sæson for THH bestod bl.a. af følgende spillere:

Kristian ”Nøller” Nielsen, Morten Nielsen, Jan Serup Sørensen, Lars Eiberg Jørgensen, Jannik Frederiksen, Klaus G. Brodersen, Jimmi Hansen, Kenneth Nielsen, Johnny Olsson, Henrik Elbrønd, Thomas Mogensen, Carsten ”Buller” Rasmussen & Christian Andersen

Kampene blev spillet på skift i Helsingørshallen og Ramløsehallen og begge steder var der så godt som udsolgt hver gang de lokale helte spillede på

hjemmebane, selvom visse af de inkarnerede Ramløserne og Helsingere i starten havde det svært med at skulle acceptere de gamle rivaler som hjemmefans !

Succes fra starten:

Første kamp som THH (Team Helsingør Håndbold) blev spillet i Ramløsehallen den 27. september 1992 imod KFUM København med en premieresejr på 26-21 foran mere end 400 tilskuere.

I det hele taget blev første sæson som THH-hold en stor succes.

1.holdet i 3.division rykkede (som forventet) ubesejret op i 2. division med 32 point ud af 34 mulige.

2.holdet i Danmarksserien fastholdt sin position, og sidst men ikke mindst kunne klubben fortsætte sin udvikling på sponsormrådet blandt andet ved at involvere flere professionelle erhvervsfolk i sponsorarbejdet.

2. sæson for den nye håndboldklub THH skulle for alvor vise, om der var hold i ambitionerne. Målet var klart, en plads i toppen og allerhelst i top 2, så en mulig oprykningsskamp kunne komme på tale.

Holdet i 2.division blev forstærket med bl.a. Jan Hildebrand fra 1.divisionsklubben Holte I.F. og "vor egen" Rene Birk Jensen, der havde spillet i den tyske Oberligaklub TUS 07 Bannertscheid samt den purunge Kasper Nielsen, der stadig var ynglingspiller.

Desværre måtte klubben også erkende, at når succesen meldte sig, så meldte de store klubber sig også.

1.division ? – ikke denne gang !

Sæsonen sluttede faktisk som "planlagt", THH sluttede på 2.pladsen i 2.division Øst, der bestod af 12 hold, og skulle ud i oprykningsskampe imod nr. 2 fra 2.division vest Ikast.

1.kamp i Ikast endte 25-23 i Ikast favør, mens THH hjemme i Helsingørshallen foran 650 tilskuere vandt 2. oprykningsskamp hele 31-23. Derefter måtte der en tredje og afgørende kamp til, som Ikast desværre vandt 28-22, således at oprykningen glippede for THH.

Kontrakter nødvendige !

3. sæson i 1994/95 skulle også blive den sæson, hvor klubbens bestyrelse for første gang måtte sætte sig ind i professionelle betingelser, idet de første spillere på kontrakt blev en kendsgerning.

Straks efter den flotte sæsonafslutning med oprykningsspil i første sæson i 2.division måtte klubben se sin topscorer Lars Eiberg Jørgensen skrive kontrakt med Roar fra 1.division samtidig med at henholdsvis Helsingør I.F. og Ajax også fra 1.division var på udkig efter talenterne Kristian "Nøller" Nielsen og Kasper Nielsen, der på dette tidspunkt var kommet ind i bruttotrupperne til hhv A-landhold og ungdomslandhold.

THH sikrede sig heldigvis kontrakt med talenterne og bortset fra tabet af Lars Eiberg Jørgensen, så var truppen intakt til sin 2. sæson i 2.division, endda med nye unge ansigter i form af Olfert Kristensen og Brian Nielsen i truppen.

Efter en meget flot sæson blev det til en imponerende 2.plads, der atter gav adgang til oprykningsspil til 1.division. Denne gang skulle der kæmpes imod nordjyske Vadum, og igen måtte Team Helsingø se sig slået på strengen efter 3 oprykningskampe.

Efter denne skuffelse valgte cheftræneren Flemming Oliver Jensen at stoppe på trods af, at han stadig havde kontrakt på yderligere en sæson i klubben.

For de gamle som faldt....

Dette førte til en noget hektisk periode, hvor det lykkedes at få en trænerkontrakt i stand med Svend Madsen, der tidligere havde trænet Rødovre H.K.

På spillersiden skete der ligeledes en del udskiftning. Kasper Nielsen skiftede til Helsingør I.F og Kristian Asmussen (tidligere Nielsen) skiftede til Ajax, mens de unge spillere Morten Sejr, Martin Cucz og Brian Nielsen blev stamspillere.

Svend Madsen arbejdede hårdt med den nye trup, men tabet af stamspillerne var for stort, så årets resultat blev en hæderlig 6.plads.

Håndbold på polsk:

Sæsonen 1996/97 skulle vise om holdet nu var modnet til en topplacering igen, og der var blandt andet tegnet kontrakt med en polsk spiller Raphael Predehl, ligesom Christian Bergmann kom til klubben fra Holte I.F.

Imidlertid blev denne sæson den hidtil værste i klubbens historie.

Træner Svend Madsen og det nye hold med mange nye spillere kunne ikke sammen få spillet til at fungere, og efter en række skuffende kampe i første halvdel af sæsonen med kun 2 sejre, måtte klubben foretage sin første trænerfyring !

Klubben egne folk Michael Sørensen og Kenneth Ohlendorff overtog styringen af 1. og 2. holdstruppen og med hiv og sving lykkedes det at bevare status som 2. divisionshold.

Professionalisme og ambitioner:

Derfor valgte klubbens bestyrelse forud for sæsonen 1997 / 1998 at satse på en endnu mere professionel trænerkapacitet. Valget faldt på Torben Winther, der på dette tidspunkt var 1.divisionstræner for Roar Roskilde samt succesfuld ungdomslanstræner.

Torben Winther kom til klubben i 1997 medbringende en talentfuld ynglingspiller ved navn Lars Krogh Jeppesen, og denne konstellation skulle vise sig at blive vital for THH's fortsatte succes.

Udover det unge talent Lars Krogh Jeppesen returnerede målmandstalentet Kristian "Nøller" Asmussen fra Ajax, mens Tai Johansen kom til klubben fra BK Ydun.

Torben Winther medbragte netop den professionalisme på træningssiden, som var forudsætningen for succes i eliteidræt, udarbejdede en 3-års-

plan for 1.holdstruppen, som skulle resultere i oprykning til landets bedste række og fik i den grad motiveret spillertruppen til at yde en ekstra indsats.

Allerede 1. sæson med Torben ved roret viste lovende takter. Holdet var ved at gennemføre et generationsskifte og en del nye spillere fik divisionsdebut. De unge spillere kæmpede forbilledligt omend den manglende rutine hos holdet en gang imellem kostede point.

1.sæson med Torben Winther som træner sluttede med en placering som nr. 2, og dermed med oprykningskampe til det forjættede land 1.division.

Gys i oprykningskampe:

De afgørende oprykningskampe skulle stå imod Tvis Holstebro, der var blevet placeret som nr. 10 i 1.division, og som derfor skulle slås i ”bedst af 3 kampe”. 1. kamp i Helsingør blev en gyser, der viste at holdet kunne spille lige op med 1. divisionsklubben. Kampen sluttede uafgjort 22-22 efter en uhyggeligt spændende og lige kamp, hvor især THH’s forsvar og målmand Kristian Asmussen viste 1.divisionskvaliteter.

Det var med nogen skepsis og bange anelser, at THH drog til den 2. kamp, der skulle spilles på udebane i Idrætscenter Vest i Holstebro. Holdet og klubben havde ikke glemt de tidligere oprykningsskuffelser imod Ikast og Vadum, så erfaringerne med oprykningskampe i det jyske var ikke de bedste.

Ingen af de såkaldte håndboldekspertes levnedes opkomlingene fra Nordsjælland nogen chance imod de rutinerede vestjyder, men det skulle vise sig at blive akkurat lige så spændende i denne anden kamp. Den ordinære kamp sluttede uafgjort, hvorefter man måtte ud i omkamp for at finde oprykkeren.

Det blev den purunge Lars Krogh Jeppesen, der kom til at afgøre oprykningen, da han bare 3 sekunder inden kampens afslutning tordnede bolden i nettet til sejr på 33 – 32 og dermed oprykning til 1. division. Drømmen og visionerne var blevet til realitet !

Den 22.april 1998, 6 år efter fusionen imellem Ramløse I.F & Helsingør S.I og med 5 år i 2.division lykkedes det at placere THH i landets bedste håndboldrække, og der blev virkeligt festet igennem ved den sæsonafslutning. Selv TV var på plads med reportage fra klubbens sæsonafslutning og oprykningsfest.

Holdet i denne oprykningssæson bestod bl.a. af Klaus Brodersen, Martin Guetz, Raphael Predehl, Olfert Kristensen, Christian Bergman, Lars Krogh Jeppesen, Kenneth Nielsen, Brian Nielsen, Kasper Klitgaard, Stanley Nielsen, Christian ”Arnold” Andersen, Tai Johansen, Morten Nielsen og Kristian ”Nøller” Asmussen.

Debut i Håndboldligaen:

Forberedelserne til den 1.sæson i landets bedste række, der nu havde ændret navn til Håndboldligaen startede bare 14 dage efter sidste slutspilskamp.

Klubbens ledelse skulle nu indrette sig på Liga-håndbold, dvs. sikre sig

spillernes navnetræk på stadig dyrere kontrakter, idet flere af klubbens spillere efterhånden var blevet attraktive for andre ligaklubber.

Dette krævede naturligt nok endnu flere sponsorkroner, idet entreindtægter mv. jo var begrænsede til Hallernes kapacitet, hvilket også gjorde at en svær beslutning måtte træffes. Alle ligakampe skulle spilles i Helsingehallen og ikke i Ramløsehallen ! Årsagen var som ovenfor nævnt, tilsku-erkapacitet.

Holdet, der skulle debutere i Håndboldligaen måtte også forstærkes med spillere udefra og blandt andet Henrik Kronborg, tidligere Helsingør I.F og Erlangen fra den tyske 2.bundesliga, Jacob Jespersen fra Amager S.K., Karsten "Smed" Nielsen fra Holte I.F. samt målmand Thomas Moeglin fra Hillerød var nye i truppen.

Sæsonpremieren den nye håndboldliga stod imod forrige års sølvmedaljevindere fra Team Esbjerg med den tidligere landstræner Ole Andersen ved roret, og alle sejl var sat til for at gøre et godt indtryk i debuten.

Hallen var stuvende fuld til premierekampen i landets bedste række den 13.september 1998 imod Team Esbjerg og presse fra flere landsdækkende aviser var på plads, da holdet løb på banen.

THH's første ligahold bestod af følgende spillere:

Kristian "Nøller" Asmussen, Thomas Moeglin, Brian Nielsen, Kenneth Nielsen, Kasper Klitgaard, Lars Krogh Jeppesen, Henrik Kronborg, Kristian Bergmann, Klaus G. Brodersen, Karsten "Smed" Nielsen, Jacob Jespersen og Tai Johansen.

Jeg tror, at hele håndbold-Danmark, måske med undtagelse af visse håndboldfanatikere i Helsingø og omegn havde forventet, at THH ville tabe premierekampen imod forrige års sølvvindere, med hvad skete ? Team Helsingø Håndbold vandt med 21-20, og dette skulle ikke blive den sidste sejr i premieresæsonen i Håndboldligaen.

Højest overraskende så gik THH ubesejret igennem de første 10 liga-kampe, og først i den sidste kamp i første turneringshalvdel imod de danske mestre fra GOG blev det til et nederlag, endda et af de ærgerlige, men mestrenes større rutine gav en GOG-sejr på 25-23.

Dette kunne imidlertid ikke ændre på den kendsgerning at THH faktisk førte håndboldligaen efter 1. turneringshalvdel, og at den første sæson i landets bedste række endte med en flot 3.plads. Så adskillige håndboldkendere fra hele Danmark måtte erkende, at Nordsjællænderne mente det, når de sagde at THH skulle være med i toppen af dansk herrehåndbold.

Placeringen var faktisk så overraskende, at Frederiksborg Amts Avis' sportsredaktør tabte et væddemål til THH's anfører Claus Brodersen om en bilvask, som blev forevigt i TV-sporten !

Nu var de advaret:

De efterfølgende sæsoner skulle vise sig, at blive sværere end premiere-sæsonen. Nu var der ikke mere nogen, der undervurderede THH, selvom Helsingehallen var lidt af en fæstning for holdet. I den danske presse blev hjemmebanen døbt Hønsehuset, på grund af den ringe plads og de smalle

hårde tilskuerbænke, og ønsket om bedre halfaciliteter blev større og større.

Placeringsmæssigt blev det til en 9. og 10. plads i årene efter med Torben Winther ved roret.

Økonomisk blev det også sværere og sværere, at spille i Ligaen og konkurrere med de etablerede ligaklubber stillede store krav til økonomien, og sponsorunderlaget blev da også løbende udvidet og i 1999 gik Helsingørskommune aktivt ind i Sponsorgruppen ligesom en række lokale virksomheder.

Ny hal:

Sideløbende fortsatte drøftelserne om en udvidelse af Helsingehallen, og i år 2000 var det en realitet. En ny Helsingehal med plads til 1200 tilskuere blev indviet med en håndboldligakamp den 16. december.

Efter premieresæsonen i den nye flotte Helsingehal måtte klubben desværre sige farvel til nogle markante profiler. Både Lars Krogh Jeppesen og Kristian "Nøller" Asmussen, som begge var blevet indlemmet i landsholdstruppen fik udenlandske kontrakter. Lars med en af verdens bedste klubber Flensborg Handewitt og "Nøller" med en anden Tysk Bundesligaklub, Minden. Men det allerværste var, at vor meget dygtige træner forlod os, en lille trøst var dog, at det ikke var til fordel for en anden ligaklub, men derimod til fordel for det danske A-landhold.

Nye profiler:

Efter Torben Winthers 3 år i trænersædet, tiltrådte Niels Møller som træner i sæsonen 2000/01, Niels Møller havde tidligere vundet sølvmedaljer sammen med Ajax og kom fra en stilling som cheftræner for den Østrigske klub Hard.

Nye i denne sæson var også målmændene Michael Lucas & Marcus Cleverly, ligesom Bo Stage, tidligere Gladsaxe-H.G & Akurayrii på Island, Per Nielsen fra Helsingør I.F., Bo Pedersen fra Hard i Østrig, Anton Jensen fra Ajax, Theis Huusfeldt fra Virum og Hans Lindberg fra Ølstykke var nye ansigter i 1. holdstruppen.

Niels Møller fik på trods af tabet af de absolutte profiler sammen med den nye spillertrup skabt et nyt ligahold, der på gode dage spillede lige op med de bedste, blandt andet blev det til uafgjort imod fynske GOG og hjemmesejr over mestrene fra Kolding I.F.

Imidlertid var holdet på grund af de mange udskiftninger i spillertruppen noget ustabilt og sæsonen 2000/01 sluttede med en 10. plads lige over slutspilspilpladserne om nedrykning !

2. sæson med Niels Møller ved roret blev endnu mere ustabil, på trods af at holdet stort set var intakt, så spillede det stadigt meget ustruktureret, og sæsonen sluttede da også med et gys !

En placering som nr. 12 ville normalt havde betydet nedrykning, men på grund af, at ligaen netop i denne sæson var udvidet fra 12 til 14 hold redede holdet og klubben skindet i Håndboldligaen efter 2 nervepirrende kvalifikationskampe med TMS-Ringsted.

Røde tal:

Samtidigt med at konkurrencen i ligaen blev stadigt mere intens, og såvel danske som udenlandske klubber fik øjnene op for de danske håndboldspilleres kvaliteter, så steg også kravene til klubbens økonomiske for-måen.

Øgede udgifter til bl.a. spillerløbninger udhulede egenkapitalen og sendte bundlinien i rødt og klubben på slankekur.

Dette var en tendens der kunne ses i andre ligaklubber, og i 2002 resulterede dette bl.a. i at den hæderkronede Virum-Sorgenfri måtte gå konkurs.

Dette blev dog afværget i THH bl.a. med hjælp fra Helsing Kommune og de aldrig svigtende sponsorer. Men det skærpede også kravene til ledelsen i THH.

Sæsonen 2002/03 gav debut til nye unge lovende talenter, blandt andet stregspilleren Martin Bager, der kom fra konkursboet i Virum ligesom stortalentet Hans Lindberg på højre fløj blev en af profilerne og debuterede på landsholdet. Sæsonen sluttede med en fin 7.plads.

Professionalisme og anparter:

I 2003 blev et nyt skridt i retning af mere professionalisme i klubben taget. Der blev for første gang i klubbens historie ansat en fuldtidstræner, svenskeren Christer Lindgren med fortid i flere svenske elitserieklubber.

Christer skulle udover at stå i spidsen for de bedste herrehold også udvikle såvel klubstruktur som klubbens talenter, hvilket resulterede i, at han i 2003 også fik posten som sportsdirektør.

Sæsonen 2003/04 blev en sæson i den bløde mellemvare med en slutplacering som nr.10 efter en katastrofal start med 4 nederlag i træk. Dog blev det også til uafgjort imod GOG på udebane !

Ligaspillere i denne sæson har været målmændene Jacob Christensen, Michael Lucas & Mikkel Tønners samt markspillerne Hans Lindberg, Kasper Klitgaard, Theis Huusfelt, Martin Bager, Morten Duelund, Jesper Monrad, Zoran Rakic, Ronald Wosniack, Morten Hansen, Nicklas Jensen, Ulrik Villadsen, Michael Gorm, Rasmus Hågensen, og islandske Sigurds-tein Arndal.

I foråret 2004 blev strukturen i klubben ændret, således at elitedelen af klubben er blevet separeret fra selve håndboldklubben i et ApS, således at driften og økonomien fra ligahold mv. fortsættes i et selvstændigt selskab og med en selvstændig professionel ledelse valgt af anpartshaverne og med repræsentanter fra THH's bestyrelse.

DM-titel og fremtiden:

Selve håndboldsæsonen her i jubilæumsåret 2004 sluttede med en 10.plads 8 point over stregen til kvalifikationskampe og 12 point over nedrykningsstregen. Samt en 1/8 finale i pokalturneringen, hvor GOG var THH's banemænd.

Efter den ordinære sæson skulle klubben for 3. gang deltage i DM i strand-

håndbold, og 3.gang blev lykkens gang.

THH formåede at blive Danmarksmestre i strandhåndbold med finalesejr over Vrold-Skanderborg. Holdet med DM-medaljerne var: Jacob Christensen, Kenneth Madsen, Morten Duelund, Ulrik Villadsen, Emil Hersbøl, Rasmus Johansen, Martin Bager og Hans Lindberg.

Inden den kommende sæson 2004/05 står THH godt rustet til fremtiden med Christer Lindgren ved roret for elitehåndbolden og en professionel bestyrelse for THH's anpartsselskab bestående af Otto Hass, Ole Hannecke, Jørgen Simonsen, Kaj Dahl Jeppesen, Jannik Frederiksen, Poul Arne Nielsen & Henning Rasmussen

På spillerfronten er Hans Lindberg og Martin Bager i A-landsholdstruppen og Kasper Klitgaard i Ligalandsholdstruppen, de 2 juniorspillere Jannik Bruun og Jonas Løkken i plantræningstruppen til U-16 landholdet og yderligere 3-4 juniorspillere på SHF's unionshold, så også fremtiden tegner godt for Ramløses håndboldklub THH under forudsætning af, at der fortsat arbejdes professionelt og målrettet med ikke mindst den økonomiske ledelse af klubben.

Afslutning:

Afslutningsvis skal jeg huske at takke bla. Torben Lange for hjælp med gamle scrapbøger og Christian "Futte" Nielsen for tal- og statistikmateriale.

Endelig vil jeg undskylde overfor alle de, som jeg ikke har nævnt i mit indlæg, nemlig alle de frivillige ledere, ungdomsspillere- og ledere, dame-spillere- og ledere samt mange mange andre, der har medvirket på den ene eller anden måde til udviklingen af Ramløses håndboldafdeling og efterfølgende Team Helsingør Håndbold, Ramløses håndboldklub.

Hvem havde troet ?

Hvem ville, dengang Ramløse I.F. lå i håndboldens serie 2, have troet på: at klubben skulle opleve at blive divisionsklub ?

at klubben skulle fusionere med Helsingør ?

at klubben skulle indgå kontrakter med udenlandske spillere ?

at klubben skulle udvikle egne landholdsspillere ?

at klubben skulle få bygget en ny Helsingørshal ?

at klubben skulle medvirke ved afholdelse af EM for kvinder i 2002 ?

at klubben skulle aflevere en træner til posten som landstræner ?

at klubben skulle blive en virksomhed ?

at klubben skulle vinde DM i strandhåndbold ?

eller sagt med andre ord, hvem havde forestillet sig Ramløses udvikling fra landsbyklub til ligaklub ?

Hjerteligt tillykke til Ramløse Idrætsforening med de 125 år.

Klaus Birk Jensen, juli 2004.

Ligaholdet anno 2003/04

Foto: Jan Stephan

Fra venstre: Christer Lindgren, Nicklas Jensen, Morten Duelund, Morten Hansen, Kasper Klitgaard, Ronald Wozniac, Jesper Monrad, Martin Bager, Sigurdstein Arndal, Michael Gorm, Hans Lindbrg, Ulrik Villadsen, Zoran Rakic, Theis Huusfelt, Rasmus Hågensen, holdleder Bjørn ? Forrest: Mikkel Tønners, Jacob Christensen, Michael Lucas og ??

Dilettant „Farinelli“ 1995

Foto: Aase Bomholdt

01:Charlotte Schmidt 02:Karin Frederiksen 03:Teddy Svane Schmidt 04:Eva Pedersen 05: Marlene Salmansen 06:Eva Kirchmann 07:Katrin Holmboe Jensen 08:Annelise Pedersen 09: Helle Asp 10:Erla Andersen 11:Vivi Schmidt 12:Gitte Nielsen 13:Vagn Sangill 14:Britta Koch 15:Christina Koch 16:Margot Larsen 17:Oda Frederiksen 18:Bente Salmansen 19:Hanne Lassen 20:Tanja Eliassen 21:Henrik Røes 22:Michael Skovlund Hansen 23:Morten Bo Koch 24:Charlotte Herschend 25:Carina Westphal Pedersen 26:Annette Witt Carlsen 27:Torben Bagger 28:Bo Vigild 29:Jørgen Buckholtz 30:Tommy Sønderlund 31:Christian (Krølle) Toft 32:Ole Mandrup 33:Jesper Kirchmann 34:Søren Egtved-Sørensen 35:Kjeld Ib Larsen 36: Dan Nielsen 37:Chris Rasmussen, 38: Martin Larsen 39:Leif Christensen 40: John Bonk Andersen 41:Bjarne Veckt 42: Jan Hougaard Andersen

En aktivs erindringer.

Af Torben Bagger

I en lille landsby som vores, Ramløse, er der i sagens natur ikke mange forlystelser, som man kan nyde. Fritiden skal man selv forme – hvilket i sig selv er sundt nok. Men alligevel: Så er det jo et kæmpeplus, at byen har ét samlingspunkt, nemlig RIF, Ramløse Idræts Forening, hvor man i nu 125 år har kunnet og kan dyrke forskellige sportsaktiviteter.

At der så oven i købet er knyttet en udmærket sportshal til foreningens arbejde, gør det jo ikke dårligere. Og her mødes unge og gamle og leger ligemænd og ligekvinder en eller flere gange om ugen. Dette tjener mindst to formål: Dels giver det motion at dyrke idræt, og dels er der det sociale aspekt.

Det er vigtigt for nye borgere, der flytter til området, at blive integreret hurtigst muligt og ikke blive isolerede.

Da jeg kom til byen i 1975, meldte jeg mig straks ind i fodboldafdelingen, og derved kom jeg straks i kontakt med de "lokale".

I den anledning kan jeg huske min første optræden i Ramløses gule spilletrøje. Jeg var sat på som en slags hængende angriber – og jeg scorede 4 mål. Se, så var jeg accepteret, thi der var kommet en "stjerne".

Men "stjernen" scorede aldrig siden 4 mål i en kamp, men alligevel fik jeg spillet over 150 førsteholdskampe. Jeg havde oven i købet den ære at være anfører i flere sæsoner.

I fodbold var der, ligesom i andre discipliner, knyttet traditioner til f. eks. afslutningsfesterne, når turneringen var afsluttet i oktober måned. Bl.a. blev der uddelt en pokal til årets spiller, der havde udmærket sig på forskellig måde.

Denne pokal blev så fyldt med flydende humle (vel et par øl), som skulle drikkes ud i en køre af hver eneste spiller. Hvis pokalen ikke blev tømt, måtte der betales en omgang !

Så gik der sport i den ! Så konkurrerede vi om hvem der hurtigst kunne drikke en pilsner direkte fra flasken. Det er jo en del sværere end at drikke f. eks. fra en pokal, idet der kun er en lille munding, som øllet skal ud af. Men vi havde en mester, Niels hed han, som gjorde kunststykket på knap 3 sekunder. Han sugede øllet ud. Vi andre var målløse.

Sport er sundt, men når man i sidste turneringskamp skal have mindst 1 point mod topholdet for at rykke op i en højere række, er sporten måske ikke så sund, når man tænker på den såkaldte "3. halvleg" !

Det var en kamp, som ikke glemmes. Vinderød, som vi skulle møde, førte rækken, og vi lå nr. 2 lige foran et andet hold. Vi skulle have et sølle point – altså mindst uafgjort.

Vi kæmpede som besatte, men var bagud med et enkelt mål til der manglede en 10 min. tid. Vores 12. mand, Karsten, var kommet ind midt i 2. halvleg. Han var kendt for at skyde usædvanlig hårdt, men mange gange uden adresse. Han fik bolden ved midten, tog tilløb, og folk og medspillere

råbte: "Nej, ikke derfra." Men Karsten var ligeglad – han kanonerede bolden ind i netmaskerne bag en noget forbløffet målmand, der hverken nåede at blinke eller røre sig efter bolden.

Der gik lige nogle få sekunder, så brød jubelen ud. Vi klarede resten af kampen og spillede uafgjort. Dermed var vi rykket op, og hvilken fest blev der ikke holdt efter kampen. Flere kom og gav omgange, og det gik hurtigt ! Da jeg gik hjem fra hallen adskillige timer senere, blev min vej mindst fordoblet. Jo, sport er sundt !

Senere har jeg spillet oldboys og veteran-fodbold, hvilket er det samme som seniorfodbold – bare en slow-motion-udgave.

Jeg har også i flere sæsoner spillet håndbold. Et par gange var jeg med på seniorholdene, men mest har det været på oldboys-niveau, jeg har slynget læderet.

Håndbold er en rå sport, synes jeg – og tænk: Der sker en forandring med mennesker, når de træder ind på de 20x40 m trægulv. Så farer en djævel i dem. De råber og skriger, sviner modstanderne til, sådan rent verbalt, og de kender pludselig alle de dårlige tricks. Og dommeren ! Ja, han er verdens mest åndsvage mand (/kvinde), som ikke kan finde ud af noget som helst.

Når så kampen den er slut, får disse personer en anden, mere normal farve i ansigtet, siger pænt tak for kampen og snakker med den modstander, man lige har svinet til – som om intet er hændt ! Mærkeligt.

Men bortset fra det, er håndbold en udmærket måde at få motion på, og rent socialt er holdspil jo i bund og grund en af nøglerne til et socialt sikkerhedsnet, som mennesker er afhængig af.

I Holbæk, hvor jeg kom fra, havde jeg – foruden fodbold - dyrket badminton. Så da jeg havde boet i Ramløse en 4-5 år, syntes jeg, det kunne være sjovt igen at dyrke fjerbolden og meldte mig ind i badmintonafdelingen, hvor jeg spillede i over 20 år.

Det er en dejlig sport, og jeg blev hurtigt valgt ind i bestyrelsen for afdelingen og blev ydermere træner for børneholdene.

En kamp jeg altid vil huske, var en kamp, hvor jeg til de årlige klubmesterskaber mødte en af de unge talenter, Lars Larsen, i en kamp om - tror jeg – at komme i finalen. Vi spillede jo bedst af 3 sæt til 15, og det blev en meget lige kamp med 3 jævnbyrdige sæt. Vi spillede i 1½ time ! Desværre trak jeg det korteste strå og tabte 13-15 i afgørende sæt. Men jeg havde givet alt, hvad jeg havde i mig. I hallen er der opsat et billede af mig, siddende på en skammel og taget lige efter matchen. Dette billede siger alt. Men hva' søren, jeg var jo også 38-39 år og Lars var vel 19 ! Så det var vel ok, at han vandt !

På et tidspunkt blev jeg også formand, hvilket jeg var i 3 år. Det var en spændende periode, men også anstrengende. Frivilligt foreningsarbejde er principielt en rigtig indfaldsvinkel til amatøridræt. Lysten skal drive værket, men på et tidspunkt kan det også føles lidt for surt, når man kommer til at skele til andre, der stort set laver det samme, men blot er aflønnet !

Jeg tror desværre ikke, at vi om få årtier ser nogen frivillige !

Dilettantafdelingen er den afdeling jeg vel nok har været medlem af i flest år, idet jeg siden 1975 – på nær et par år – godvilligt har betalt mit kontingent.

Her har jeg også været både skuespiller og instruktør i flere år. Den bedste rolle jeg har spillet er uden tvivl Farinelli, alias Carlo Brocci, i stykket af samme navn. Den rolle spillede jeg i 1981 og igen i 1995. Sidste gang overværede selveste Poul Bundgård forestillingen, hvilket jeg var meget beæret over.

Den bedste forestilling jeg har instrueret, er Charleys Tante i midten af firserne. Men det har været spændende og sjovt at være med uanset hvad man foretog sig, og det tror jeg er vigtigt at have den indfaldsvinkel, idet der jo også her, som i boldspil, er tale om holdsport, teamspirit. Og ingen kæde er stærkere end det svageste led !

I øvrigt har jeg skrevet meget mere om afdelingen i dilettanternes 100 års jubilæumsskrift

Da RIF begyndte at arrangere familieweekends i Nykøbing S / Rørvig var vi også med – og det var vi flere år. Jeg var her med til at arrangere turen nogle år, lave konkurrencer, hold m. m. Jeg husker, da vi skulle arrangere det med konkurrencerne et år, at vi brugte adskillige timer, fordi William blev ved med at have snaps, trods vort forsøg på at udrydde det skidt !

Nå, men vi fik vist udarbejdet nogle brugbare programmer, konkurrencer og arbejdsplaner. Bl. a. skulle holdene se hvem der kunne lave den største kæde af hønseringe.

Hvert år i august, havde vi en positiv oplevelse, hvor idrætsudøvere og deres familier, på tværs af idrætsgrene festede og hyggede sig sammen.

I dag er min fysiske formåen ikke til at dyrke idræt, som jeg gjorde engang, men så må man jo gøre noget andet. Stavgang og cykling er gode alternativer – for sport **er** sundt !

Det var nogle minder, som aldrig forsvinder, og som det er sjovt at ”grave” op fra hukommelsen.

Til sidst vil jeg ønske RIF hjertelig tillykke med de 125 år med håbet om at foreningen mange år frem stadig vil være det aktive centrum i vor lille by.

Med venlig hilsen
Torben Bagger

Fra Idrætsblad til Byblad

I maj 1975 kom det første idrætsblad på gaden, og i redaktionen var meget spændte på, hvordan det ville blive modtaget.

Redaktionen bestod af, Suzanne Nielsen-Wiederkerhr og Lissie Ohlendorff. Til at læse korrektur havde vi Anne Mari Kofoed og vores fotograf var Kaj Brun.

Kaj var den første, der kom på hårdt arbejde, for hvad skulle på forsiden? Efter flere forslag endte det med, at vi var fire gymnaster, der under megen fnisen, endelig fik taget det første billede til vores klubblad. Men hvad skulle bladet hedde? Da vi selv ikke var opfindsomme nok, valgte vi at udskrive en konkurrence i første blad. Konkurrencen blev vundet af Anni Larsen, for navnet „Spotlight“, som blev præmieret med et par sportsko.

Annoncer skulle der også i, så det var bare ud og besøge de forskellige handlende i Ramløse. Da vi jo ikke havde de mange firmaer i Ramløse, måtte vi ty til de omkringliggende forretninger. Det endte da også med, at vi fik samlet fire sider (34 annoncer), så nu var det bare om at komme igang med at lave det første blad.

Gymnastik - Badminton - Fodbold - Håndbold (endda med flere sider) – Skytter og Bordtennis, fortalte lidt om hver deres afdeling. Vi fik det håndskrevet (ikke altid let at læse), så det var bare om at få fat i computeren. Nå nej, dengang var det skam på en af de gammeldags skrivemaskiner. Vi måtte pænt, efter vores arbejde, mødes og så skrive. Det var da heller ikke altid, maskinen kunne klare det. Den måtte ud på terrassen og blive kølet af engang imellem, så klokken kunne godt gå hen og blive både 01,00 og 02,00, inden vi var færdige.

Efter nogle år var der udskiftning i redaktionen, og jeg mindes dengang Else Bagger og undertegnede var ene om bladet, der var skrivemaskinen mere på terrassen end inde, men Else var nu også hurtig. Vi skulle også samle alle annoncerne, vi syntes det var hårdt, men vi kunne lide det.

I 1991 og 1992 talte man om, at lave et byblad, det havde vi det ikke godt med. Jeg kan huske Merethe Pedersen, der dengang var med i redaktionen, og jeg vi kæmpede for vores Spotlight. Jeg havde været med fra start, dog med en pause på to år, skulle det nu til at være et byblad, det går aldrig, var vores første tanke.

Da min mand på daværende tidspunkt var hovedformand for RIF, og gik meget ind for et byblad, fik han vendt min skepsis og jeg blev positiv stemt. I 1992 stoppede Spotlight så med at udkomme, og isteden fik vi Ramløse Guiden, hvor vi er så heldige at have Sven Japsen som redaktør.

Vi har idag et meget professionelt blad, og jeg er glad for at være med i redaktionen, som idag består af: Christian Ohlendorff Formand, Kirsten Larsen Kasserer, Sven Japsen Ansvarsh. red., Anne Sjögren, Hanne Friberg, Oda Frederiksen, Michael Porsager, Pia Bergholt og Lissie Ohlendorff.

Lissie Ohlendorff

1. Årgang

Maj 1975

Hvad skal bladet hedde?

se bagsiden:

Medlemsblad for Ramløse Idrætsforening, 26. kreds

Forsiden af første nummer af idrætsbladet - senere SPOTLIGHT

Af Frank Lauersen

Min tid i Ramløse Idrætsforening startede i 1970-71 hvor jeg begyndte med gymnastik hos Astrid Jørgensen i Gymnastiksalen på Ramløse skole, jeg husker ikke hvor mange vi var, men at en del af opvarmningen bestod i at kravle rundt og samle nullermænd, som så skulle i hullerne i gulvet, og dem var der nok af, nullermændene altså når der skulle gøres gymnastik var det akkompagneret af Hanne Nielsen som spillede klaver.

Da jeg blev ældre var det drenge gymnastik hos Gunner Sørensen. Det var hold på ca 25-30 drenge, og der var noget at holde styr på, men det klarede Gunner som gammel Garder, der blev linet op på snorlige rækker og så stod man bare ret til man fik anden besked. Især til opvisninger skulle det se ordentligt ud gymnastik skoene skulle være kridtede, så de var helt hvide og håret skulle være friseret. En kendt bemærkningen var altid 'SÅ drenge', er vi klar!. Det var en god tid.

Samtidigt begyndte jeg at gå til skydning. Det foregik i Ramløse Forsamlingshus om vinteren, banen var inde i den store sal hvor man stod nede under balkonen og skød op på scenen, der stod så nogle kasser hvor skiverne blev sat på, så det krævede lidt koncentration da det jo ikke var populært med for mange huller i Kulisserne . Transporten til forsamlingshuset foregik med Holger Kochs Turistfart, han kørte fra shell tanken i Ramløse og rundt til Ramløse Nordkrog indover Ågerup og Tågerup , hvor alle de børn som ville til skydning blev samlet op.

I 1975 da jeg var 9. år startede det der i dag er Ramløse Judo og Jiu-jitsu Klub. Den blev stiftet af Peter Blay og Knud Serup, som en underafdeling af Gymnastik afd. i Ramløse. Knud Serup blev senere vores mangeårige formand.

Vi var mange spændte unger som mødte op i skolens gymnastiksal for at stifte bekendtskab med denne nye sportsgren som ingen af os kendte eller rigtigt vidste hvad drejede sig om, men noget med japanere og nogle underlige dragter. Dette skulle vise sig at blive den altdominerende sportsgren for mit vedkommende. Det første stykke tid havde vi Peter Blay som træner, men da han mest var til Jiu-jitsu fik han kontakt til Poul Blok mangeårig Dansk mester i Judo og træner for 1. div klubber. Han havde på daværende tidspunkt tænkt sig at stoppe men efter nogen overvejelse indvilliget i at tage op og se på os. Dette skulle vise sig at blive til mange år som træner for Ramløse Judoklub. Hvilket var vores held, at som helt ny-startede at få en træner af den kapacitet. Og jeg er sikker på den sportslige succes som klubben har haft kan tilskrives hans engagement og evner som træner.

Det første år trænede vi på nogle rulle madrasser, senere fik vi Judo måtter som skulle lægges ud inden hver træningsaften. Efter nogle år på skolen fik vi en af skolens nedslidte bygninger, som blev flyttet ned ved siden af hallen, hvor den står i dag. Og hvor vores måtte kunne ligge fast. Vi fik lært de mest grundlæggende greb og teknikker, samt lært de holdninger og traditioner som er knyttet til kampsporten. Der er f.eks. en regel om det er forbudt at bande i en dojo som trænings salen kaldes, samt man får straf point i en kamp hvis man taler eller siger dommeren imod. Dette

har jeg tit ønsket fodbold eller håndboldspillere kunne have lært lidt af.

Efterhånden begyndte vi at tage ud til stævner som Judo-unionens begynder mesterskaber ungdomsturneringer i stort set hele landet. Der blev i nogle år holdt Helsing Cup i judo da der både var judo i Helsing og Annisse, de klubber eksisterer dog ikke mere.

Da Ramløse Judo klub blev en selvstændig afdeling under RIF skulle der jo også være en bestyrelse, som jeg og andre udøvere kom med i, da der jo ikke var andre voksne end formand Knud Serup samt Peter Blay, vores træner Poul Blok havde fra start frabedt sig alt administrativt arbejde. Det var meget lærerigt at stifte bekendtskab med foreningsarbejdet, men jo også lige pludseligt forpligtende.

Klubben fik en tysk venskabsklub, som har betydet mange dejlige ture til Tyskland og ligeledes besøg heroppe, hvor de var her i en weekend med masser af hygge og sjov og en lille smule judo.

Som senior var jeg i en del år på klubbens div. hold hvor vi et par gange vandt 2.div med ret til oprykning i l.div. men kunne desværre ikke stille hold til l.div da vi manglede senior kæmpere og især i de tunge vægtklasser. Så derfor måtte de tungeste af os ca. 80-85 kg. Kæmpe mod nogle på 95 kg og op, så der lærte man at udnytte svaghederne hos modstanderen.

Det er nu nogle år siden jeg er stoppet som aktiv udøver, men jeg har stadig mange gode minder om det, og er stolt af at have været en del af RIF. da jeg fornemmer at der stadig er en ånd af sammenhold og fællesskab som skal til for at en forening bliver til noget.

Frank Lauersen, Ramløse Juli 2004

Foto Lars Skov

Judo ca 1979-80: 1) Rene Raabjerg 2) Morten Vagner 3) Henrik Ambus 4) Julie Hviid 5) træner Peter Blay 6) Frank Lauersen 7) Claus Vester 8) Camilla Blay 9) Niels H. Larsen 10) Flemming Wismand 11) Henrik Madsen 12) Susanne Olsen 13) Sisse Blay 15) ? 16) træner Poul Block

Nøllers historie

Mit navn er Kristian Asmussen født i 1971 på Mølløvænget 11 her i Ramløse, dog bliver jeg kaldt Nøller af de fleste. Jeg vil gerne bidrage til denne jubilæumsbog, med at fortælle lidt om hvad jeg har oplevet gennem min tid som håndboldmålmand.

Da mine forældre og storesøster var meget sportslig aktive i RIF, skulle jeg selvfølgelig også dyrke en sport, da jeg blev gammel nok og det vil sige 3 år. I starten tog jeg med min far, Helmer, til fodboldtræning. Han var på det tidspunkt træner for Ramløses drengehold. Jeg gik også til gymnastik hos Grethe og Gunnar Sørensen.

Da jeg blev 9 år begyndte jeg at spille lidt håndbold. Poul Arne Nielsen var træner. De følgende år dyrkede jeg mange forskellige sportsgrene, men da jeg var 14 år, gjaldt det kun håndbold. Jeg stod på mål og fandt ud af, at det var jeg ganske god til. RIF havde et rigtigt godt drengehold dengang med Kenneth Ohlendorff som træner.

Vi trænede hårdt og vi ville bl.a. så gerne til Polen på træningslejr. Vi måtte yde en ekstra indsats for at tjene lidt lomme penge. Vi slog folks græsplæner, klippede deres hække og skovlede sne om vinteren. Vi fik sparet en masse penge sammen og kom af sted, havde en god tur hvor vi lærte en masse. Kammeratskabet på holdet var helt unikt. Det og så mange talenter, gjorde at vi vandt en del turneringer. Vi var de første i RIF's historie, der kvalificerede sig til østdivisionen (eliterækken). Da jeg spillede på et godt hold, var jeg så heldig, at blive udtaget til diverse udvalgte hold på Sjælland.

Jeg havde nogle forbilleder, da jeg var dreng. Allererst var mit store ønske at blive lige så dygtig som Klaus Birk. Senere blev mit store idol Vilan Schmidt. Jeg gik og drømte om at spille på RIF's 1. holdet, som dengang spillede i serie 1.

I sæsonen 1989/90 blev jeg senior-spiller. Men jeg kom ikke til at spille på RIF's 1. hold, fordi Per Drifte fra HSI Helsingør headhuntede mig lige før sæsonstart. Både RIF og HSI spillede dengang i Danmarksserien og havde gode hold.

Det var med blandede følelser, at skulle spille mod sine gamle kammerater. Men heldigvis vandt HSI alle de indbyrdes kampe. Begge hold rykkede til alt held op denne sæson og alle håndboldinteresserede i kommune var stolte.

Allerede 1. sæson i 3. div. var HSI tæt på at blive et 2. div. hold, men det glippede i sidste øjeblik i en fæl kamp i Køge. Den følgende sæson blev RIF og HSI langt sammen. En ny klub blev født og kom til at hedde THH. Jeg syntes, at det var en rigtig god ide, for jeg havde store ambitioner om at nå til tops i dansk håndbold. Tillige var jeg glad for at få min gamle hjemmebane tilbage. Der er altid en speciel god stemning i Ramløsehallen..

Allerede den første sæson rykkede jeg op i 2. div. med THH. Forholdene i klubben var ved at blive lidt prof og nogle af os fik endda en skilling i løn.

Dette år havde jeg en supersæson. Mine ambitioner steg yderligere og jeg fik en del tilbud fra 1. div. klubber i Danmark og udlandet. Men jeg var meget stavnsbundet, turde ikke flytte fra det jeg havde. Jeg havde det som blommen i et æg. Gode venner og tryghed. Og ikke mindst havde jeg stiftet familie med min kone Birgitte. Så jeg drømte bare om, at kunne spille i den bedste række med THH og derved komme på landsholdet. Det lykkedes ikke i første omgang at få en landskamp, dog var jeg med til en del træningssamlinger med landsholdet.

Efter mange overvejelser tog jeg imod et tilbud fra 1. div. klubben HIK. Allerede efter en måned i den nye klub fik jeg min landsholdsdebut. Det var en stor oplevelse. En stor drøm der blev virkelighed. Tænk at lille Nøller med den gule hue var nået så langt. Jeg følte det som en stor ære at kunne repræsentere mit land via min sport.

Det var meget bevægende, da nationalmelodien blev spillet og pludselig stå sammen med 13 andre gode landsholdsspillere. Senere har jeg spillet mange landskampe og vundet en enkelt medalje til EM i Sverige.

Turen gik videre til Roar, hvor jeg også spillede en enkelt sæson. Så vendte jeg snuden hjemad igen. THH var i mellemtiden blevet mere professionel og vi havde store ambitioner om at blive et ligahold. Det lykkedes den første sæson og glæden og jublen ville ingen ende tage. Tænk at endnu en af mine drømme gik i opfyldelse. Jeg skulle spille i den bedste række med min barndomsklub.

Jeg blev en bedre og bedre målmand. Fik en del landskampe og nu begyndte de fuldtidsprofessionelle klubber at blive interesserede i mig. Så efter 3 forrygende år i håndboldligaen med THH, sagde jeg ja tak til et tilbud fra Tyskland. Klubben hed GWD Minden og spiller i den tyske bundesliga.

Men min sjæl blev igen splittet i 2 dele. Jeg ønskede at forblive der hvor jeg havde succes og tryghed, men på den anden side lød det meget spændende at komme til udlandet. Jeg måtte gøre op med mig selv. Jeg kom til den konklusion, at jeg ikke kunne udholde tanken om at sidde som en gammel mand og fortryde, at jeg ikke tog imod tilbudet.

Jeg har aldrig fortrudt min beslutning. Vi havde to fantastiske år i Minden. Det var en skøn oplevelse at spille for 10.000 entusiastiske tilskuere. Det gik meget godt for mig og alt forløb meget professionelt og festligt. Jeg var meget tilfreds med hvad jeg oplevede, men satte mig alligevel nye mål. Jeg ønskede at spille europacup kampe.

Det ønske har jeg fået indfriet her i Spanien, hvor jeg bor nu. Vi nåede endda finalen mod Kiel i 2004. Jeg bor nu i Altea på Costablanca kysten sammen med min kone og vores 3 børn. Her er bare så ubeskriveligt skønt. Vi nyder livet, nyder at have mulighed for at være meget sammen. Her er ingen stres og jag og solen skinner hver dag. Jeg kan ikke ønske mig et bedre liv end det jeg har i øjeblikket.

Planen er, at vi skal blive her lidt endnu. Vi ved endnu ikke hvornår vi vender hjem, men det bliver nok når længslen efter familien bliver for stor.

Når min sidste kamp er spillet hernede, håber jeg på at kunne afslutte min håndboldkarriere i THH, hvor jeg kan dele min erfaring med klubben.

Selvfølgelig har det krævet meget hårdt arbejde at nå alle disse mål. Jeg har trænet og trænet, men heldigvis mest med godt humør. Jeg skal bestemt også huske at takke trænere, ledere, familie og venner for deres støtte. Lige fra Ramløsehallens Mor-Grethe til landstræner Torben Winther.

Hilsen Nøller (tidligere RIF-spiller)

Altea august 2004

Håndbold drenge: St.f.v. træner Kenneth Ohlendorff, Kenneth Larsen, Lars Larsen, Morten Strom, Christian Poulsen, Brian Larsen, sid.f.v. Rene Birk Jensen, Kenneth Nielsen, Jørgen Frederiksen, Christian Andersen, Jesper Baunhøj, forrest f.v. Allan Petersen og Christian „Nøller“ Nielsen.

ALL STAR FESTEN

En dag, sandsynligvis efter at vi havde været til en fest, sad vi sammen med nogle venner og snakkede om, hvorfor Ramløse ikke kunne lave en ordentlig fest, en rigtig stor en, hertil sagde Leif "Lifu" Christiansen, det gør vi da bare, som sagt så gjort.

Der blev dannet en udvalgt under fodboldafdelingen, men sådan, at det var All Star udvalget (10 personer) der var ansvarlig for økonomien, da fodboldafdelingen ikke kunne garantere, hvis det gik galt (vi kunne ikke bruge kontingent penge på den slags).

Nå "pyt", vi var grebet af ideen, og tænkte ikke meget på at vi havde penge i klemme. Der blev nedsat en gruppe, der skulle stå for musikken og underholdningen, og en til at stå for maden, en til udsmykningen og scenen og så videre.

Det første år havde vi Østjysk Musikforsyning, til at stå for underholdningen, og Trans Europa Expres til at spille til dansen. Derudover havde vi fået Stefan Fønns som konfrenchie, hvilket skulle vise at være til stor fordel for All Star. Svend Råbjerg leverede en 3 retters menu, og Stougaard og Bettina Mode leverede et flot modeshow.

Nu en lille historie om hvad man kan blive udsat, for i den branche.

Østjysk Musikforsyning skulle på, lige efter maden, men da de kom, ville de bestemt på tidligere, fordi de skulle nå en færge til Fyn (og så havde lederen tandpine og var sur). De kom på, og var rigtig gode.

På dette tidspunkt var Trans Europa Expres, endnu ikke kommet, vi bed negle, Stefan Fønns prøvede at berolige os, men var selv blevet nervøs, så han ringede til Grethe Sønck og spurgte om hun kunne skaffe et band nu og her. Men så kom de. Da vi spurgte, hvorfor de ikke var kommet noget før, sagde de, når Østjysk Musikforsyning skulle optræde, kunne deres instrumenter ikke være på scenen samtidig. Efter at ha set scenen, erkendte de, at de sagtens kunne ha' været der (den var over 100 m' stor).

Selv om der var nerver på en gang imellem, havde vi mange gode og velbesøgte All Star Fester i årene frem.

Christian Ohlendorff

RAMLØSE

INDBYDER TIL FESTAFTEN I RAMLØSEHALLEN
LØRDAG D. 2. NOV. KL. 18

RORBYG

ØSTJYSK MUSIKFORSYNING

Menu:

Sjermcocktail
Kalveryg stegt som vildt
Islagkage med portvin
Kaffe

Modeshow fra
Stougaard og Bettina Mode - med overraskelser

Underholdning - det bliver sjovt - af
Østjysk Musikforsyning

Dans til
Trans Europa Express
Aftenens konferencier
Stefan Fønns

ALT DETTE FOR KUN
KR. 200,- pr. person (incl. menu)

AUTOMOBILFORHANDLERFORENINGEN

NORDKYSTENS KAROSSERI

USSERØD BRYGGERI

MØLLEDAMMEN

BETTINA MODE

STOUGAARD

RIF VENNER

RAMLØSE

OG STOUGAARD TÆJ TIL FAR OG SØN

NORDKYSTENS TAGDÆKNING

TOP KLIP
BUTIK LAILA
STRINI BELYSNING
HOLGER FREDERIKSEN
TORBEN LARSEN TOMREK
FENDT HANSEN WILLYS RADIO
MALERFILMAET VERNER ANDERSEN
BOHNSTEDT-PETERSEN A/S HØRSHOLM
SALON NET TAXACO-SERVICE V/S. VOGELIUS
SILVAN CLAUD RASMUSSEN EJENDOMSKONTOR
JENS VESTERGÅRD KURT LARSEN VVS POLY RENS
KNUD SERUP SHELL V.P. SPORT BRUGSEN HELSINGE
PROVINS BANKEN KØBMANDSGÅRDEN «SANDET» HAAGENSEN
TOMMER STENDER PETERSEN SIGVALD LARSEN GARDINCENTRUM DULIS OPTIK MULTIFOTO

CILRATO PÆPKE-HEGN % SKERDD AUTOLAKERING

ENDNU FÅ BILLETTER

 partner-leasing a-s

Arrangør:
RIF Fodboldafdeling

RAMLØSE

BILLETSALG: POSTHUSET, Ramløse - Tlf. 02-11 26 53 - STOUGAARD, Helsingør - Tlf. 02-29 40 96 - RUTH NIELSEN, Ramløse - Tlf. 02-11 22 28 -

Æresmedlemmer.

Af Christian Ohlendorff

Da jeg blev spurgt, om jeg ville skrive et indlæg til jubilæumsbladet, spekulerede jeg på, hvilken af de mange gode oplevelser jeg har haft i Ramløse, jeg skulle skrive om. Valget faldt på de mange gode timer, jeg har haft som medlem af F.U. (Forretningsudvalget i Ramløse Idrætsforening), her tænker jeg mest på de gange, hvor vi inviterede Æresmedlemmerne til forskellige arrangementer i idrætsforeningen.

Det startede med et forslag fra Dan Nielsen (som sad i F. U. dengang), om at vi skulle invitere æresmedlemmerne på en hyggedag i foreningen.

Første gang startede vi i hallen, hvor vi fik en kop kaffe, hvorefter Johan viste os rundt i hallen, derefter var vi i judohuset, hvor vi fik en demonstration af hvad de lavede i træning som i kamp, derefter sluttede vi af med en middag.

Til denne dag havde vi (F U), fået lavet nogle klub emblemer, som blev uddelt, derudover fik æresmedlemmerne tildelt guld nålen, og et kort som gav adgang til alle aktiviteter der blev afholdt i R I F. På det tidspunkt havde vi 5 æresmedlemmer. Astrid Jørgensen, Sigurd Andersen, Christoffer Hansen, Johannes Petersen, og Lyng Andersen.

Anden gang vi samledes til en lille festlighed, startede vi igen i hallen, derefter kørte vi i de gule mini busser ud til skydehuset, hvor Kurt Rønnekilde“ Pedersen viste - fortalte og beværtede os på bedste vis, godt assisteret af Kaj Petersen i køkkenet. Til denne dag var æresmedlemmerne blevet udvidet med et medlem, nemlig Gunner Sørensen.

I skydehuset havde vi også besøg af Radio Ramløse, der interviewede alle æresmedlemmerne. Igen en dejlig dag, dage som jeg ved æresmedlemmerne holdt af. Lyng ved jeg, fortalte vidt og bredt om, hvordan man behandlede æresmedlemmerne i Ramløse, det syntes han andre kunne lære noget af.

Senere udnævnte vi Grete Sørensen til æresmedlem ved en gymnastikopvisning. I årene derefter, blev der udnævnt en del andre. Johan Larsen, Bjørn Larsen, Poul Arne Nielsen, Grethe Larsen, Helmer Nielsen, Knud Seerup, Kurt „Rønnekilde“ Pedersen, og Leif „Gammel formand“ Petersen.

Hermed et lille bidrag til jubilæumsbogen. Og samtidig en stor tak til Ramløse Idrætsforening, for mange gode år, som forhåbentlig fortsætter længe endnu.

Christian Ohlendorff.

Ps. Disse sammenkomster og andet er blevet videofilmert og overspillet på DVD, og findes i dag på Lokalhistorisk arkiv i Helsingør.

Æresmedlemmer på besøg i skydehuset f.v. Sigurd Andersen, Gunner Sørensen, Kurt Pedersen, Grethe Sørensen, Lyng Andersen, Astrid Jørgensen

Badmintonspillere ca 1990-91. Forrest fra v. Birgit Jensen, Marianne Bregenov, Mette Serup, 2.rk.f.v. Lars Nielsen, Lars Fendt Hansen, Steffen Petersen, Jens Maibom, 3.rk.f.v. Carl Erik Larsen, Torben Bagger, Morten Larsen, Bo Madsen.

Født ind i sport

Af Mette Serup

Jeg vil gerne takke for at have fået muligheden for at skrive i R.J.F/s minde bog. Nogle undre sig sikker over at jeg skriver, når man tager min ret unge alder i betragtning, 33 år, men minder fra vores alle sammens idrætsforening og hal, er der allerede en masse af.

Man kan nærmest sige, at jeg er født ind i foreningen, da en stor del af min familie lige fra min oldefar Lars Peter Larsen til min far Knud Serup har været aktive i idrætsforeningen på den ene eller anden måde. Da jeg kom til verden i 1971, var min far i fuld gang med at hjælpe til ved halbyggeriet, så jeg er kommet i hallen fra helt spæd. Derfor er det vel ikke så mærkeligt, at hallen gennem hele min barndom har været mit andet hjem. Ja, og som voksen min arbejdsplads til tider.

Oplevelserne i og omkring hallen, som jeg ser som idrætsforeningens vigtigste omdrejningspunkt i dag, er talrige. Det hele startede som lilleputgymnast hos Astrid Jørgensen, hvor vi rigtig boldrede os i gule bluser og blå shorts (klubfarven var ikke kun for boldspillene den gang) med ærteposer og glidetur hen over udskiftningsbænkene til håndbold. Redskaberne var ikke de store, men vi unger nød at løbe rundt i den store hal, mens badmintonspillerne havde drabelige kampe på den anden side af det grå tæppe, som opdelt hallen.

Men hurtigt var gymnastik ikke nok, så jeg måtte ned og se min storesøster (Helle Serup) spille håndbold. Krudt i rumpen har jeg altid haft, så trods mine kun 5 år, så fik jeg lov til at træne med de store piger på 8 år. Det var før Minihåndbold var opfundet men pyt, træneren Christian Ohlendorff, var en tålmodig mand. Håndbold blev hurtigt mit hjerte barn, så der er brugt rigtig mange timer både på og uden for banen. Det var jo store sager, når vi som børn sad (nede i enden af hallen ved det gamle redskabsrum) med vores gule og blå halstørklæder og heppede på vores helte som Claus og Morten Birk Jensen, Per og Jan, Ejner Andersen eller Lydia og Tove Larsen. Den stemning, som der var i Ramløse Hallen om søndagen, har altid været noget specielt. En lille hal med tilskuerne tæt på banen, var meget intenst og gav spillerne det sidste. Håndbolden her i byen har virkelig haft gode udviklingsmuligheder med så god og dejlig ren en hal. Ja, hallens omdømme har altid været positivt, hvilket vi kan takke Johan og Grethe Larsen (Mor Grete) for. De har altid været ét med hallen og derved givet os unge et dejligt og trygt sted at være. Der blev aldrig gjort forskel på stor og lille; skoene skulle af om, det var str. 29 eller 44. Jeg glemmer aldrig til en Regnbue Cup, hvor det kuwaitiske herrelandshold spillede i hallen mod Virum. Mor Grethe er ikke god til udlandsk, så da herrespillerne fra Kuwai ville spise straks efter kampen og satte sig til bords uden at vaske hænder, så gik der ikke 2 min, før alle store mænd på ca. 2 meter havde været ude at vaske hænder. Grethe havde med arme og ben fortalt, at hun ikke serverede mad, så længe de havde harpiks på fingrene. Til tider var det måske en streng opdragelse vi unger fik i hallen,

men nu bliver der tit talt om, hvor glade vi egentlig har været for det. Hallen var jo vores eneste værested. Vi har slidt hul på mange bukser, fået et plaster på hist og pist og altid med den samme dejlig følelse af, at vi var elsket.

Håndboldens udvikling i R.I.F. gik stærkt med trænere som Kenneth Ohlendorff, Claus Birk Jensen, Poul Arne Nielsen, Christian Ohlendorff og Lydia Birk Jensen, og de fik hurtigt en god ungdomsafdeling op og stå. Drengesiden er den, som har klaret sig bedst resultatmæssigt, og som har opfostret nogle af landets bedste spillere i dag. Det er da med stolthed i hjertet, at vi her fra Ramløse kan tænke på, at to af herrelandsholdsspillerne i håndbold Kristian „Nøller“ Asmussen og Kasper Nielsen har trådt deres første håndboldsko har i klubben. Men for at de har kunne nå helt til tops, måtte R.I.F. indgå et samarbejde med H.S.I. (Helsinges Skytte og Idrætsforening). Begge klubber var i 3. division på herresiden, så der blev udkæmpet store slag i hallen. For at komme et trin højere op på rangstigen valgte man at slå klubberne sammen i 1992, hvilket ikke gik gnidningsløst. Det var første gang R.I.F. var med i en sammenlægning, og den fik navnet Team Helsinges Håndbold (THH). Nu spiller herrerne i Håndboldligaen og damerne i Sjællandsserien, samtidig med at ungdoms- og motionsafdelingen er store og meget stærke. Selv her kan vi prale af at have fået en ny kvindelig ungdomslandsholdsspiller Natascha Ohlendorff, som har trådt sine barnesko i THH.

Som barn var det ikke nok kun at spille håndbold, så jeg måtte også prøve badminton. Jeg var heldig at spille i en periode, hvor der var mange talenter som bl.a. Ole Rasmussen, Helle Serup, Lasse Petersen, Birgitte Jensen og Lars Larsen. Vi blev trænet af Rudi Andersen og Ismail Khalid (Smiley). Vi blev nærmest en lille familie, der hver weekend tog rundt på Sjælland og spillede den ene turnering efter den anden med gode resultater. Det blev både til Sjællandsmesterskaber, Amtsmesterskaber og Landsmesterskaber. Jeg husker endnu, hvordan en del fra klubben tog med Lars Larsen og jeg til Tåstrup en mandag aften for at heppe på os til Sjællandsmesterskaberne. Det blev en gyseraften med to meget spændende kampe, som i sidste ende faldt ud til vores fordel. Så brød jublen løs, og der blev ringet hjem til mor. Derefter gik turen hjem til hjemmebag og modtagelse af idrætsforeningens formand Finn Klitgaard. Det gjorde stort indtryk på os unge, at hele foreningen var stolte over vores indsats - selv i dag kan det give en lille klump i halsen at tænke på det.

Stolte var vi unger også, da vi som 9-10 årrige så selveste kronprinsen i Ramløse. Han skulle spille fodbold for Fredensborg mod vores drengehold, så vi var jo alle på plads langs linjen oppe på den nye bane. Hvad kampen endte husker jeg ikke, men bagefter da vi i cafeteriet så hans bodyguards med en pistol i siden, så var vi helt solgt. Det var en stor begivenhed, som vi unger talte meget om siden. Med en far som fodbolddommer var også det spil interessant, så det måtte jeg også prøve. Desværre kunne vi i klubben ikke stille et pigehold, så jeg fik bare en plads på drengeholdet. Det gik fint, men jo ældre man bliver, jo sværere bliver det med omklædningen. Dette problem løste mor Grethe, jeg blev bare sendt ind i det lille dommer-

rum. Senere da den fysiske forskel var for stor, så måtte jeg op på dameholdet. Måske var vi ikke de største talenter, men vi knoklede løs med Bjarne Olsen i spidsen både sommer og vinter. Det var lidt koldt, når vi skulle spille på grusbanen (nu græslysbanen) en grå vinterdag. Derfor skal jeg være den første til at tage hatten af for de Oldboys og Granoldboys som i dag knokler løs hele året rundt uanset vejret, det er imponerende.

Selvom det måske lyder utroligt, så havde jeg stadig ledige timer i mit ugeprogram, så jeg måtte prøve noget mere. Far tog mig med til judo. Nu var han jo formand for den afdeling, så jeg skulle lige med og se. Det blev til 4 sjove og hårde år, hvor vi til hver træning måtte lægge måtten ud i skolens gymnastiksal. Det var en tung træramme, som holdt skumgummimåtterne på plads. Der røg mange tæer, når man tabte rammen, men vi klarede det jo hver gang.

Træningen var hård og diciplin lærte man hurtigt med to forbilleder med sort bælte, Poul Blok og Peter Blay. De formåede at få det bedste op i os unger. Selv var jeg intet talent, vægten var for stor i forhold til min højde (der kæmpes i vægtklasser), så jeg nøjedes med at være stolt af de andres mange mesterskaber (Sjællandsmesterskaber og Danmarksmesterskaber) Sisse og Camilla Blay, Frank Laursen, Henrik Madsen, Henrik Hansen og Niels Halling.

Judoafdelingen har faktisk altid være en relativt lille afdeling, men alligevel lavet flotte resultater ved blandt andet at kæmpe i den fornemmeste række, 1. division. De har også en venskabsklub Ahrensbok i Tyskland, som stadig besøges. Selv var jeg med til det første besøg her i Danmark. Det var nyt og spændende at møde andre unger som kæmpede i samme sportsgren som en selv, selvom man ikke kunne forstå et ord af, hvad de sagde.

Efter mine ungdomsår i Ramløse Idrætsforening søgte jeg nye udfordringer håndboldmæssigt som 16 årig, men jeg har aldrig glemt mit rigtige tilhørsforhold, nemlig Ramløse I.F. og Ramløse Hallen. Jeg har set mange haller rundt om i landet og udlandet, men VORES hal er og bliver noget specielt for mig. Et lille landsbysamfund hvor man har og stadig kan stå sammen om idrætsforeningen og hallen. Det er med til at styrke os alle og give de kommende generationer et trygt sted at være. Jeg håber at, når jeg bliver gammel kan side rundt om familiebordet og fortælle om den historie og udvikling jeg har været en del af. En oplevelse jeg i min egen familie har haft stor glæde af med aktive familiemedlemmer i R.I.F., som har fortalt spændende historier fra bl.a. markhåndbold, skydning, atletik, håndbold i et ridehus, bygning af hallen og opstarten af krocketafdelingen. Jeg håber, at alle vil bidrage til, at denne udvikling kan forsættes til gavn for både unge og gamle i R.I.F.

Mette Serup

Det er 25 år siden jeg skrev om mine første 25 år i Ramløse Idrætsforening om gymnastikken. Jeg er stadig interesseret i gymnastik, men har valgt at skrive om de sidste 5 år med Krocket, som er min store interesse.

Jeg har gennem mange år været med i D G I Fr-borg Amt omkring gymnastik, men de sidste 10 år har jeg arbejdet for ældreidræt, der i dag hedder senioridræt. På et tidspunkt var jeg også med i D G I. på landsplan. Det var der min store interesse blev vagt for Krocket. Jeg måtte tit sidde og høre på hvor godt det var, og hvor mange der spillede rund omkring i nogle Amter, og måtte ærgre mig over at vi i Frederiksborg Amt var bagud på dette felt.

Jeg nåede den tid hvor jeg gik på efterløn, og kunne disponere over en hel masse dagtimer, hvad var mere nærliggende end at prøve at starte Krocket herhjemme i min egen lokalforening, hvor jeg var kendt, og havde mulighed for at få nogle interesserede med i opstarten. Jeg kontaktede nogle personer som sagde, ja, og så startede vi til Nærum hvor der var en Krocketklub, som var utrolig hjælpsomme med at lære os grundreglerne, og fået set hvad materialer vi skulle bruge, vi var derinde 2 gange med forskellige personer og ud af den flok var vi fem der gerne ville være med i opstarten. Personerne bag opstarten var Lilli Heibing- Inge Hansen - Bent Larsen - Poul Erik Mogensen og Grethe Sørensen.

Efterfølgende kontaktede vi Idrætsforeningens Formand Leif Bruhn, vi blev mødt med meget stor forståelse og fuld opbæring af hovedbestyrelsen. Der blev søgt om nogle opstartspenge til indkøb af materialer, og uddannelse af nogle instruktører, så var grundlaget for at starte op, på plads.

Vi uddelte PR. foldere mange steder og fik Frederiksborg Amts Avis, Ugeposten og Ramløse guiden til at skrive om opstarten. Der blev startet op d. 19/5 1999 kl. 14-00, der mødte mange op og det var vi meget glade for, og d. 6/9 1999 var vi 33 medlemmer. Det positive ved opstarten var at der mødte flere op, som ikke før havde dyrket idræt i vores forening, og allerbedst var at der mødte mange mænd op, og de er meget flittige til både at spille og når der er arbejdsopgaver der skal løses.

I de fem år vi har spillet har vi faet uddannet flere instruktører, skabt nogle gode traditioner omkring stævner, og sammenkomster med fællesspisninger, og de møder alle op hvis de har mulighed, det er der ikke mange der kan prale af, vi holde bl.a. generalforsamling med efterfølgende spisning af Guleærter og Rådhuspandekager, og det kan få medlemmerne til at møde op.

Klubben har fået anskaffet materialer til 10 baner, og vi har fået bygget et materialehus og et læhus, som vi er meget glad for, al dette havde vi ikke kunnet lave uden RIF. tilskud og et rentefri lån, som vi takker meget for. Men jeg er også helt overbevist om at de penge er givet godt ud. Der bliver spillet hele året, så alt hvad vi har anskaffet bliver brug flittigt. Det sociale sæter vi højt, og det kan vi i bestyrelsen føle at vi har opbæring for.

Vores spillere deltagere i turnering, og tager ud til mange stævner og lejre, og modtager altid tilbudene positivt, det er en fornøjelse at være formand for så dejlig en flok medlemmer. Vi er i dag 40 medlemmer, og det er min overbevisning at Krocket er kommet for at blive.

Bestyrelsen består i dag af Formand Grethe Sørensen, Kasserer Inge Hansen, Sekretær Jørn Peter Lærkesen, Udvalgsmedlemmer Bent Larsen og Poul Erik Mogensen, suppleant Knud Serup.

Formand Grethe Sørensen.

Bestyrelsen i Ramløse Krocketklub 2004.

Fra venstre Bent Larsen, Grethe Sørensen, Knud Serup, Jørn Peter Lærkesen, Inge Koch, Poul Erik Mogensen.

Gymnastik i det 19 århundrede.

Ramløse gymnastik afdeling er en afdeling i Udvikling. Årene 2000-2004 begynder afdelingen at vokse stærkt. Den lille sal i Hallen + bag tæppet i den store hal er ved at revne af ivrige gymnaster. Det vrimler med børn og væggene i den lille sal driver af sved når 65 motionsdamer har øvet gymnastik i højt tempo i 5 kvarter. Så gymnastikafdelingen blev rigtig glad da man hørte at hallen gik i byggetanker. I 2003 kunne vi så starte op i den nye hal og her er der masser af plads til vores store hold.

I dag 2004 kan vi skrive ca. 550 gymnaster fordelt på 22 hold + en del nye som benytter sig af vores sommer tilbud. Ramløse gymnastik afdelingen er med på alle de trendige nyheder som rør sig i motions Danmark. Jo man kan vist roligt sige at brede gymnastikken har det godt hos os. Man starter med at gå til Miniput-gymnastik sammen med sin mor eller far, når man så er blevet lidt større gå man alene på putteholdet. Næste trin bliver lopperne, her går det rigtigt stærkt. Her finder man ud af om man er til rytmik, dans eller spring. Dans som i dag kan hedde MTW-Beat er sjov og tv-præget dans som de unge nyder til god musik. Når man så er ved at nå de voksnes rækker er aerobic jo dillen som har været in de sidste 10 år. Aerobic er dernæst blevet udvidet med stepbænke, en lille trappe som der traves op og ned af i små serie-lignede sekvenser.

Boldøvelser som vi så dem for tyve år siden er lagt lidt på hylden. Derimod bliver de små orange bolde, Ball- stickbolden brugt flittigt og det sidste hit, er de store bolde som man kan sidde/ligge på og samtidig dyrke en masse gode øvelser. Når man er voksen i Ramløse er der mange tilbud. Motionsdamer, Herregymnastik, Efterfødselshold og yoga for dem som skal stresses af og få ny energi, ro og styrke, Effekt-hold med smidighed og Power warking hvor man går i rask tempo. Og det alder nyest nemlig Stavgang. Her er der mulighed for alle Dem som er stoppet fordi man synes man ikke kan magte andre idrætstilbud. Og jo så er der jo også lige senior-aerobic og ældreholdet hvor kredsløbet og bevægeligheden vedligeholdes.

Hos gymnastik starter man som lille og så bliver man aldrig for gammel til motion, som vores ældste medlem engang sagde til mig (Dagmar på 94 år). Vort mål er at der skal være plads til alle. Det skal være sjovt at gå til gymnastik. Vi skal være fleksible og lytte til ønsker og behov i vores lokal-samfund. Og vi skal være en del af Ramløse Idrætsforening.

Mai Smedegaard

Formand

2004-08-08

Ramløse Idræts Forening har nu eksisteret i 125 år, og der er sket en løbende udvikling i foreningen siden starten i 1879.

Oprindeligt var det skyttesagen, der var hovedinteressen i foreningen, men som tiden er gået, er der kommet andre interesser ind.

Gymnastik og boldspil har jo været med i mange år, og efterhånden som krav og ønsker om egen indendørs plads blev store, fik vi egen idrætshal bygget ved boldbanerne på Kirsebærvej.

Den nye idrætshal blev rammen om en moderne forening med mange aktiviteter. Man kunne spille fodbold, håndbold og badminton hele året. Og det blev til udvidelse af aktiviteterne, bl.a. kampsport, der startede i en udtjent skolebygning, der blev flyttet til hallen.

Ramløse Hallen har været et godt samlingspunkt for R I F. Foreningen har været privilegeret med plads, og vi har selv kunnet disponere over pladsfordelingen. Min tid i R I F startede i 1988-1989. Jeg blev indmeldt i Skytteafdelingen, og var bl.a. med i skytternes bestyrelse. Da jeg kom ind i forretningsudvalget i R I F, stoppede dog dette arbejde, og i 1996 valgtes jeg til formandsposten. Min erfaring med dette arbejde var meget lille, og der var vist nogle, der var lidt skeptiske.

Det har været nogle spændende år, og der er sket en del i foreningen i den tid. Vi har startet indendørs rulleskøjteløb i hallen i vintersæsonen. I starten var det nok dømt som en dårlig ide, men det viste sig hurtigt at blive meget populært.

Grethe Sørensen kom med ønsket om en krocketafdeling. Forretningsudvalget bakkede op om ønsket, og det viste sig hurtigt at være bæredygtigt og er meget populært som ældreaktivitet. Dette har bl. a. affødt et lille klubhus med redskabsrum, opført af krocketspillere selv som medbyg.

Efterhånden blev dog pladsen for trang i hallen. Vi barslede med ideer om udbygning, hvilket blev en realitet i 2003, da en ny sal på knap 500 m² i sydenden af hallen kunne indvies.

Den nye tilbygning har bevirket, at gymnastikken har fået virkelig gode forhold at arbejde i. Badminton har fået mere tid i den store hal, og ikke mindst vores kampsport er rykket ind i den lille sal under meget bedre forhold end i det gamle judohus.

Vi har på nuværende tidspunkt næsten fået 3 petanquebaner færdige og håber, der kan komme en aktivitet i gang her. Som det sidste er vi i gang med istandsættelse af det gamle judohus, så det bliver brugbart som mødelokale, anvendelse til kurser og små fester.

R I F har p.t. 10 afdelinger og der er ca. 1900 aktivitetsmedlemmer.

Fremtiden i foreningen er stadig spændende, og vi har en del nye ideer, som skal bearbejdes, og nogle af disse får vi forhåbentlig noget positivt ud af.

Men fremtid er noget mærkeligt noget. Det kan være drømme, som måske kan bære frugt, men der skal også være mennesker, som vil være med

til at bære ansvaret for de nye ideer.

Jeg ser R I F som en forening i Nordsjælland, med en bæredygtig fremtid for sig. En forening, som kan og har vist sig at følge med udviklingen, og som har kunnet forny sig.

Som formand for R I F ønsker jeg, at foreningen må eksistere i mange år frem i tiden, og som må kunne leve op til de krav, der stilles, ikke mindst af hensyn til børn og unge.

Et stort tillykke med de 125 år, og held og lykke i fremtiden.

LEIF BRUHN

Ramløse Idrætsforening 26. kreds har siden 1891 haft nedenstående formænd, desværre ved vi ikke hvem der var formand de første år, da vi ikke har protokoller før 1891.

- 1891 Jens Nielsen
- 1894 Jens A. Hansen, købmand
- 1895 Niels Jørgen Jensen, Skærød
- 1896 Gdr. Jens Nielsen, Ramløse
- 1898 Mads Nielsen, mejeribestyrer i Skærød
- 1900 Niels Jensen, Ramløse
- 1901 Hans P. Larsen, gårdbestyrer i Ramløse
- 1904 Jørgen P. Jørgensen
- 1905 Ole Munk, Nøjsomhed
- 1907 Hans E. Hansen
- 1908 Hans Andersen
- 1909 Johannes Andersen
- 1910 Jens P. Andersen
- 1911 Johannes Andersen
- 1913 Niels Nielsen
- 1915 Niels Larsen
- 1917 Frederik Jørgensen, Slettegård
- 1923 Hans A. Larsen
- 1925 Kristoffer Nielsen
- 1927 Martin Larsen
- 1933 Christoffer Hansen, Lillegård
- 1936 Helge Petersen
- 1938 Christoffer Hansen, Lillegård
- 1940 Otto Christensen / Johannes Petersen
- 1941 Poul Pedersen
- 1942 Niels Sørensen
- 1944 Lars P. Larsen, købmand
- 1954 Johannes Petersen
- 1958 Bent Hansen, Husloden
- 1960 Orla Larsen
- 1970 Knud Serup
- 1974 Orla Larsen
- 1976 Knud Serup
- 1977 Leif Petersen
- 1986 Finn Klitgaard
- 1988 Christian Ohlendorff
- 1992 Frode Larsen
- 1996 Leif Bruhn